

บทนำ

สงครามราชันย์

“อย่าถอย!” เสียงตะโกนสั่งดังก้องก่อนจะเลื่อนไปในสายลมอัน
หนาวเหน็บ...

พายุหิมะในแดนเหนือโหมกระหน่ำ เสียงคำรามของมังกรน้ำแข็งก้อง
ผืนฟ้า มนุษย์นับร้อยพันยืนหยัดต่อกรกับอสูรแห่งความเย็นระดับศูนย์องศา
สัมบูรณ์...

ละอองหิมะจับบนบาดแผล ความหาญกล้าสติดังอาวุธ การ์ดของ
ผู้ล้มลงแตกกระจายกลับกลายเป็นละอองแสง คมเขี้ยวและพลังไอน์สไตน์สังหาร
ผู้รุกราน เหล่ามนุษย์ผู้ยิ่งยวดกรายสู่หุบเขาน้ำแข็งที่ความหนาวเย็นนั้นไร้สิ้นสุด
เผชิญหน้าพลังมหาศาสตร์สุดท้าย

“แอเรีย!” เสียงชายในชุดเกราะเรียกใช้การ์ดอันทรงพลัง มารอวตาร
อัศวินแห่งผลึกแก้วก่อเกิด พลังที่สถิตอยู่ในการ์ดใบนั้นตรงเข้าโรมรันมังกร
น้ำแข็งเทสตาเมนต์

“แอเรีย!” อีกเสียงหนึ่งดังมาจากจอมเวทผู้กล้าแกร่ง เมื่อสิ้นเสียงนั้น

วิหคเพลิงก็ปรากฏบนฟากฟ้าแห่งแดนเหนือ อัคคีเฝ้าผละลาญ เปลวไฟโชติช่วง
พลั่งแห่งผู้บัญชาการก็ต้องห้ามปรากฏ

การรบพุ่งดุเดือดกดดัน ชายผู้หนึ่งลอยอยู่กลางอากาศ ชูดคลุ้มสีดำ
ราวรัตติกาลพลั่วสะบัด ดวงตาดุดันจ้องไปยังสนามรบ ไม่มีความหวาดหวั่น
ในดวงตาคู่นั้น ไม่ว่าผู้คนจะล้มตายสักเท่าไร ไม่ว่าการรบจะแหลกลสลายสัก
ทีไร คำสั่งบุกโจมตีก็ยังถูกส่งออกมาไม่หยุดยั้ง และเมื่อทุกอย่างดูเหมือน
จะเข้าขั้นวิกฤต เสียงเรียกใช้การร่อนทรงพลังทั้งสองใบก็ดังขึ้นจากชายผู้ถูก
ขนานนามว่าเป็นหนึ่งในสี่อวตาร

โคชิเพลิงผลึก...

“แอเรีย! แอเรีย!”

เมื่อสิ้นเสียง อสูรเพลิงและอสรพิษผลึกก็ปรากฏกาย อสูรจากพลังของ
การ์ดแอเรียเข้าร่วมรบ ร่างขนาดยักษ์คุ้มครองผู้เรียกใช้ราวองครักษ์พิทักษ์
ผู้เป็นนาย

“กิลด์คอมมานด์!”

เมื่อสิ้นเสียงนั้นก็ปรากฏแผงควบคุมขึ้นที่ตรงหน้า คำสั่งหนึ่งถูกเรียก
ใช้จากข้อความที่เรียงราย

“แอเงิล ออฟ รีเบิร์ท!” หนึ่งในคำดั่งก้องสมรภูมิ เมื่อสิ้นเสียง เหล่าผู้
ล้มตายจากการรบพุ่งก็กลับฟื้นคืน พลังแห่ง ‘กิลด์คอมมานด์’ ช่างน่าอัศจรรย์
จาริกนาม...

ประกาศเกียรติ...

รวบรวมเพื่อนพ้อง...

เรียกใช้พลังแห่งกิลด์อันยิ่งใหญ่ ส่งพลังสู่เหล่านักเดินทางและการ์ดใน
บัญชา คมอาวุธจะส่องสว่าง ปลายคทาจะสถิตด้วยพลังเวท ผิวงูจะฉาบด้วย
ศรัทธา ปลายศรจะเปี่ยมความมุ่งมั่น

พลังของนักรบ...

หัวใจแห่งผู้กล้า...

ดวงจิตเหล่าจอมเวท...

หัตถ์ซ้ายของจอมมาร...

มือขวาของเทพอสูร...

ศรัทธา...

กิลด์...

ร่วมค้นหาโชคชะตาแห่งราชันย์ด้วยกิลด์อันทรงนาม...

ทุกการเดินทางคือสิ่งล้ำค่า...

Duel World Online...

1

สิ่งจำเป็น

“ฉันขอโทษ...” ชายหนุ่มเอ่ยขึ้นด้วยสีหน้าเจ็บปวด

“นายมันก็คิดแต่เรื่องตัวเอง ไม่เคยคิดถึงจิตใจคนอื่น” หญิงสาวตรงหน้าพูดในขณะที่ชายหนุ่มนั่งเงียบ เขาก้มหน้าไม่กล้าสบตาเธอ “ไม่ต้องห่วงหรอก พวกเราอยู่กันได้...”

“พวกเรา?” เสียงถามอย่างสงสัยดังขึ้นทันทีที่ได้ฟังคำพูดนั้น

“เด็กคนเดียวฉันเลี้ยงได้ ดีกว่าให้เขามีผู้ชายมารับผิดชอบมาเป็นพ่อ” เจ้าของน้ำตาที่กำลังไหลออกมาพูดตัดพ้อ “อย่างน้อยๆ ฉันก็ยังม่ีพ่อกับแม่ที่จะคอยช่วยฉันเลี้ยงเด็กคนนี้ เลี้ยงเขาให้เติบโตเป็นคนดีและไม่ทำให้ใครเสียใจ”

“ฟังฉันก่อนสิ! ที่ฉันต้องทำอย่างนั้นเพราะมันจำเป็น!” ชายหนุ่มเริ่มเสียงดังขณะที่น้ำตาของหญิงสาวในวัยเรียนไหลอาบแก้ม

“นายมันคิดถึงแต่ตัวเอง ฉันไม่เคยสำคัญในสายตานายเลยใช่ไหม” คำพูดถูกส่งออกมาด้วยเสียงสั้นๆ ดวงตาที่มองไปตรงหน้าบ่งบอกถึงความ

ผิดหวัง

“เดี๋ยวก่อน...อย่าเพิ่งเข้าใจฉันผิด”

“ใช่...ฉันเข้าใจนายผิดมาตลอด ฉันคิดว่านายยังมีความดีอยู่ลึกๆ ฉันเป็นห่วงและคิดว่าอยากอยู่ข้างๆ แต่ไม่คิดว่านายจะทำแบบนี้ เงินที่นายมีช่วยอะไรไม่ได้หรอก เงินซื้อความรักไม่ได้ นายเข้าใจไหม เงินของนายซื้อความรักไม่ได้!” หญิงสาวตะโกนเสียงดังลั่นขณะใช้มือปาดน้ำตาที่ไหลไม่ยอมหยุด

“ไม่ใช่ละ...” สีน้าชายหนุ่มสลดลงไปอีก เขาพยายามเข้าไปใกล้หญิงสาว แต่เธอก็ถอยหนี “ขอร้องละ ให้อภัยฉันสักครั้งเถอะ ฉันไม่คิดว่าเรื่องมันจะเป็นแบบนี้ไปได้” เขาอ้อนวอน

“เราอย่ามาพบกันอีกเลยนะ ถ้าในหัวใจของนายยังมีความสงสารฉันอยู่ ถ้านายยังรักฉันอยู่บ้าง ฉันขอร้องละ อย่าทำอย่างนี้เลย มันเจ็บปวดเกินกว่าฉันจะทนไหว...”

สิ้นคำนั้น อีกเสียงหนึ่งก็พูดแทรกขึ้นมา

“ซีรส์เกาหลีนี่มันน่าเศร้าจริงๆ นิฟนี่ก็ อืม...ขนมนี้ก็อาหย่อย...” ลินที่กำลังนั่งอยู่บนโซฟากับนิกก็พูดขึ้น พวกเธอกำลังจ้องจอที่ฉายละครเรื่องยาวของประเทศเกาหลีอยู่บนโซฟาสีเข้ม พร้อมกับกินขนมกรุบกรอบแกล้มไปด้วยอย่างได้รสชาติ ขณะนี้ทั้งสองคนอยู่ในที่พักของนิกที่บ้านหลังไม่ใหญ่โตอะไร ซึ่งอยู่ทางตะวันออกของเมืองคาลิป ย่านที่พักอาศัยหนึ่งในห้วงจุดของเมืองนี้ ซึ่งเธอซื้อไว้ตั้งแต่ช่วงที่เกมเปิดใหม่ๆ ทำให้ราคาไม่สูงนัก

“น้ำเน่าแต่นิ่งดูตาไม่กะพริบเลยนะ” นิกก็พูดยิ้มๆ พร้อมกับมองด้วยหางตา

ลिनห่อไหล่ก่อนจะพูดเสียงเบา “แหม...ก็พระเอกมันหล่อทั้งรอยยิ้มคะ ฟินนี่ก็ อย่างนี้นี่ลนก็หลงตายเลย” เธอลากเสียง นิกก็หัวเราะในลำคอก่อนจะพูดต่อไป

“ว่าแต่ไอ้เจ้าสามคนนั้นจะได้เรื่องไหมนะ” เธอว่า “ให้เอ็ดเวิร์ดไปจัดการขายของแล้วหาซื้อของที่จำเป็นไม่น่าจะมีอะไร เจ้านั่นมันโปรด้านนี้อยู่แล้ว แต่ให้เจ้าแทนกับอิตาบาลานซ์ไปหาของทำเคลสตัดังกิลด์นี่สิ จะหาเรื่อง

อะไรมาให้ใหม่นี้”

ลินแบ่ปากทันทีที่คู่สนทนาพูดจบ “พูดถึงพี่แทน...ลินเพิ่งรู้ว่าพี่เขาเข้ามาตามหาคน แต่น่าสงสารจริงๆ นะคะ เจอหน้าผู้หญิงคนนั้นแล้ว ขอโทษแล้วแต่ยัยนีนกลับมาเดินหนีไปเฉยเลย” เธอพูดแล้วขมวดคิ้วอย่างไม่พอใจ

นิกก็ถอนหายใจพร้อมกับเอนตัวฟังหลังกับพนักพิง “บางทีมันอาจจะ มีเรื่องที่เราไม่รู้ก็ได้นะ เรื่องแบบนี้เราไม่ใช่เขา ไม่รู้หรอก”

“นั่นสินะคะ...แต่ก็มันได้ก็ดี” ลินเห็นด้วยแต่ก็ไม่วายหงุดหงิด

“แต่เห็นเจ้านั้นพูดเลยว่ามันตอบปฏิเสธผู้หญิงที่พ่อแม่ทำให้ โดยไม่รู้ว่าเป็นผู้หญิงที่ชื่อเนตนั้น แต่ดูเหมือนตัวผู้หญิงจะรู้นะ” นิกก็เล่า “แล้ว...พี่ว่า เจ้าแทนมันพูดจริงหรือเปล่าก็ไม่รู้ เจ้านั้นยังไม่ค่อยยอมบอกอะไรจริงๆ อยู่ด้วย คูลี...เรื่องที่เข้ามาหาคุณนั้นนี่อุปเจียบจนถึงตอนนี้”

สิ่งที่นิกก็พูดทำให้ลินขมวดคิ้วพร้อมกับทำหน้าครุ่นคิด “เอ...รู้อยู่แล้วว่าคนที่จะหานั้นด้วยเป็นพี่แทน แล้วพอถอนหมั้นก็ไม่พอใจ...” เธอเอียงคอเล็กน้อยก่อนจะเลิกคิ้วสูง “งั้นก็หมายความว่าเธอชอบพี่แทนนะสิพี่นิก! พอพี่แทนขอยกเลิกเธอถึงโกรธ งั้นพี่แทนก็มีหวังสิ!”

นิกก็คิดตามแล้วพยักหน้า “ก็มีสิทธิ์...แต่บางทีเธออาจจะโกรธเฉยๆ ก็ได้ที่ทางเจ้าแทนปฏิเสธ แบบว่าไม่ได้ชอบเจ้าแทนเหมือนกัน แต่กลับโดนอีกฝ่ายชิงปฏิเสธก่อนไง เป็นฉันก็โกรธ” หญิงสาวผมสั้นพูดก่อนจะยกมือขึ้นเสยผมของตัวเอง ส่วนลินพยักหน้ารับ

“ก็คืนะพี่ ยัยนีนนำหมั้นใส่จะตาย” เธอพูดก่อนจะหันไปดูซีรีส์เกาหลีต่อไป...

เมืองคาลิปเป็นเมืองศูนย์กลางของทวีปฝั่งตะวันออก ที่นี้จึงมี ผู้เล่นหลายเชื้อชาติมารวมกัน ระบบของเกมนี้นี้จะทำให้ผู้เล่นในช่วงแรกได้พบคนจากประเทศของตัวเอง ต่อจากนั้นเมื่อเข้าสู่ศูนย์กลางทวีปก็จะพบผู้เล่นเชื้อชาติอื่นๆ ซึ่งระบบจะแปลภาษาที่ทุกคนใช้กันให้เป็นภาษาเดียว ทำให้ไม่ว่าจะเป็นคนจากชาติใดภาษาใดก็สามารถพูดคุยและเข้าใจคนอื่นได้ แต่บาง

คำก็ไม่ถูกแปลออกมาเมื่อผู้เล่นหรือ NPC ต้องการพูดทับศัพท์ และอาจจะมียกเว้นบ้างที่ระบบไม่สามารถแปลได้ก็คือ ภาษาต่างดาว

...ไม่แน่นอน ถ้าวันไหนมีมนุษย์ต่างดาวมาเล่นเกมนี้ ภาษาต่างดาวก็อาจถูกทำให้เข้าใจได้

การที่แทนตั้งใจจะสร้างกิลด์ของตัวเองทำให้เขาและพรรคพวกต้องทำควเอสต์เพื่อหาของสำหรับสร้างกิลด์ โดยต้องหาไอเทมจาก NPC ที่ชื่อว่า ‘เหรียญตราแห่งใจที่หลอมรวม’ ซึ่งเมื่อนำไปให้ NPC ผู้จัดตั้งกิลด์ ณ ที่ทำการสำหรับสร้างกิลด์ทางตะวันตกของเมืองแล้ว จะสามารถก่อตั้งกิลด์ของตัวเองได้โดยใช้เงินจำนวนหนึ่ง

สำนักงาน NPC สำหรับตั้งกิลด์นั้นกระจายไปตามเมืองสำคัญต่างๆ ทั่วโลกของ DWO และในขณะนี้เอง แทนกับบลานซ์ก็กำลังอยู่ในการทดสอบสำหรับการตั้งกิลด์โดย NPC แห่งเมืองคาลิป ควเอสต์ที่จำกัดจำนวนผู้เข้าร่วมไว้แค่สองคน ดังนั้นบลานซ์กับแทนจึงอาสาทำควเอสต์นี้ เพื่อระลึกความหลังครั้งที่เคยลุยมาด้วยกันสมัยอยู่เมืองเริ่มต้น

“พวกผมมารับควเอสต์ตามหาเหรียญตราแห่งใจที่หลอมรวมครับ”

บลานซ์บอก NPC ที่อยู่ในชุดขุนนางหรูหรา

“ชื่อแต่ละอย่างในเกมนี้ไม่สั้นไปก็ยาวเลยนะนี่” แทนบ่นขณะกอดอกขมวดคิ้ว

“เจ้าว่าอะไรนะ” NPC ผู้มอบควเอสต์ถาม

“เปล่าว่าเลยครับ” แทนส่ายหน้าปฏิเสธ

“น่าจะเปล่าจริงๆ” NPC พยักหน้ารับซ้ำๆ หลายครั้ง “จะบ้าอะไรนะ! นึกว่าขำหูตึงรึไง ได้ยินชัดๆ ว่าผมว่าซ้ำห่อล่ำ...อย่าคิดว่าซ้ำไม่รู้นะ!” เขาทำหน้าจริงจังแล้วจ้องหน้าแทน

คนถูกจ้องหันมองหน้าบลานซ์อีกทอด ในใจของทั้งสองกำลังคิดว่าคนที่สร้างเกมนี้มันเป็นพวกไหนกัน ยากจะเห็นหน้าสักครั้ง เพราะ NPC แต่ละตัวนี้ความเกียจคร้านระดับสหประชาชาติเลยทีเดียว

“เอาเรื่องควเอสต์ดีกว่าครับ” แทนตัดบทแล้วทำลิ้มๆ คำพูดที่ได้ยิน

“เลเวลเกินห้าสิบกันหรือยัง ไหนดูสิ” NPC พูดพร้อมกับเรียกข้อมูลของแท่นกับบลานซ์ออกมา “อืม...เกินแล้วนี่ เตียว! เจ้าหนุ่ม เจ้ามีการัดแอเรียในซีร์สเจ็ดปราสาทด้วยรึ!” NPC ทำตาโตแล้วยื่นคอจ้องหน้าแท่นอีกครั้ง

“มี” คนถูกถามพยักหน้ารับ ในขณะที่ NPC ถอนหายใจยาว

“งั้นเจ้าต้องระวังด้วย อย่าลงไปเกินชั้นที่ห้าของเขาวงกต” NPC ที่มีผมยาวสีทองในชุดขุนนางยุโรปบอกกับเขา

“ทำไมล่ะครับ...” บลานซ์ถามเสียงสงสัย

NPC คนเดิมเรียกหน้าจอบบบออกมา แล้วกดอะไรไปสามสี่อย่างก่อนจะหันมาหาแท่นกับบลานซ์ “สิบล้านสำหรับข่าวสารเรื่องนี้...” NPC ว่า

“หา! แพงไปเปล่าลุง! ตาฟางนับศูนย์ผิดรีเปล่า จริงๆ แสนเดียวรีเปล่า!” แท่นโวยวายหน้าตื่น

NPC จ้องเขม็งตั้งแต่โดนเรียกว่าลุง เขาหันหน้าจอของระบบให้ดู “งั้นนับเลขศูนย์เองเลยก็แล้วกัน แหม...ลุงอะไรจะหล่อขนาดนี้” เขาว่า

แท่นกับบลานซ์ยืนหน้าไปมองรายละเอียด ตัวเลขที่เขียนไว้นั้นเป็นสิบล้านอย่างที่ NPC ว่า แต่ที่แท่นมองอยู่คือรายละเอียดอื่นที่เขียนเอาไว้ เขาแอบเอามือกดเรียกดูรายละเอียดนั้น ซึ่งเมื่อ NPC สังเกตเห็นก็รีบปิดหน้าจอทันที แต่ถึงแม้จะไม่เห็นรายละเอียดทั้งหมด แต่แท่นก็เห็นข้อความที่เขียนวิธีเข้าสู่เคสต์เอาไว้แล้ว

“พอๆ ธิปๆ จัดการเรื่องที่เจ้ามาก็แล้วกัน จะมาเอาเหรียญตราแห่งใจที่หลอมรวมไข่มุข” NPC ถาม

“อือ...” แท่นพยักหน้า

“แล้วจะซื้อข้อมูลด้วยไหม” เสียง NPC ถามต่อ

“มีตั้งค้อยู่ล้านห้า ช่วยลดค่าข่าวรวมกับค่าเข้าทดสอบเหลือล้านห้าได้ไหมล่ะลุง” แท่นทวน

“ตอบเกรียนสักทีได้ไหมเนี่ย” NPC พูดพร้อมกับส่ายหัวไปมา “ค่าเข้าทดสอบเก้าแสนกิล หากพลาดเจ้าจะต้องมาทดสอบและจ่ายเงินใหม่ เข้าใจไหม” เขาแจ้งราคาพร้อมกับอธิบายกฎ

“รู้แล้วละ” แทนตอบกลับ เขารู้มาจากนั้นก็แล้วว่าการทดสอบนั้น ต้องลงไปจัดการมอนสเตอร์เลเวล 80 ที่อยู่ในเขาวงกตลึกลงไปใต้เมืองนี้ เป้าหมายที่ว่าก็คือบอสในชั้นที่ห้า

“ถ้าอย่างนั้นจ่ายเงินมาแล้วกดตกลง พวกเจ้าจะถูกส่งไปยังเขาวงกต แล้วก็แน่ใจนะว่าพวกเจ้าสองคนปาร์ตี้กันเรียบร้อยแล้ว และในปาร์ตี้มีกันแค่สองคน” NPC คนเดิมถาม

บลานซ์เรียกหน้าจอปาร์ตี้ขึ้นมาดูอีกครั้ง เขาพบว่าตัวเขาเองอยู่ในปาร์ตี้ที่สร้างโดยแทนเพียงสองคน ซึ่งชื่อของปาร์ตี้ที่เจ้าแทนตั้งขึ้นมาก็คือ ‘ไอ้...เจ้านกเขากู’

“เรียบร้อยแล้ว” บลานซ์ตอบออกไปพร้อมกับจ่ายเงิน

“ตามนั้น...” แทนว่า

สายตาของ NPC ดูเหมือนจะไม่ค่อยพอใจแทนเท่าไรนัก แต่ด้วยหน้าที่ทำให้เขาทำได้เพียงส่ายหัวแล้วพูดออกมา “เอาละ ฟังข้า...หน้าจอก็มีคำสั่งให้เลือกคือ ‘ตกลง’ และ ‘ไม่ตกลง’ ถ้าพร้อมแล้วก็กดตกลงได้เลย” เขาบอกทั้งสองคน

และเมื่อจบคำ หน้าจอให้เลือกก็ปรากฏขึ้นที่ด้านหน้าของแทน แต่ครั้งนี้เขาอ่านรายละเอียดที่ปรากฏออกมา อดีตที่ผ่านมาจะเป็นบทเรียนที่ดีให้เขาได้ไม่น้อย และเมื่อเขาเห็นว่าเควสต์ที่กำลังรับอยู่เป็นเควสต์เพื่อผ่านการทดสอบในการก่อตั้งกิลด์ก็กดตกลงทันที หลังจากนั้นแสงสว่างวาบก็ปรากฏล้อมรอบตัวของเขากับบลานซ์ เมื่อเสร็จสิ้นการวาร์ป ทั้งสองก็มาอยู่ในเขาวงกตใต้ดินที่สร้างด้วยอิฐสีเหลืองส้มทั้งหมด

ผู้เล่นจะต้องกำจัด ไนต์แมร์ เลเวล 80 บอสของเขาวงกตแห่งคาลิปในชั้นที่ 5 ให้สำเร็จ เพื่อเคลียร์เควสต์เหรียญตราแห่งใจที่หลอมรวม

เสียงจากระบบประกาศออกมาอย่างนั้น และเมื่อแทนได้ฟังเสียงก็ถอนหายใจโล่งอก “ได้ทำเควสต์แบบชาวบ้านเขาสักที กลัวจะโดนส่งไปเจอตัวอะไร

อีกก็ไม่รู้” เขาพูดด้วยน้ำเสียงโล่งอก

บลานซ์ที่อยู่ข้างเขายิ้มมุมปาก “ว่าแต่เรื่องนั้นนายจะเอาอย่างไร”

“เรื่องนั้น?” แทนหันไปยื่นคิ้วไล่ทันที

“ก็ผู้หญิงที่นายตามหาไงล่ะ เธอไม่พูดกับนายสักคำ” บลานซ์ถามออกไปตรงๆ

แทนถอนหายใจยาว “ก็คงต้องลองหาวิธีดู...” เสียงของเขาฟังดูเนือยอย่างเห็นได้ชัด “แต่อย่างน้อยต้องมีกิลด์ก่อน แล้วจัดการให้กิลด์เราดังกว่ากิลด์เจ้าชู้เก๊านั้น”

“หัวหน้ากิลด์ไวด์พาลาดิน?”

“ไอนั้นละ...แกมดูสายตาไอ้เจ้าคนที่แพ่ฉันไปสิ มันมองเน็ตแบบมีซิมติง...ไม่น่าไว้วางใจสุดๆ” แทนว่า ซึ่งคำพูดที่ได้ยินในครั้งนี้นี้ทำให้บลานซ์หัวเราะออกมาทันที

“ดูเหมือนนายจะหึงนะ”

แทนเลิกคิ้วสูงตามด้วยเบิกตากว้าง “รีบๆ จัดการเคลสต์นี้กันดีกว่า เดี่ยวยัยนิกก็บ่นหูแตกอีก!” เขารีบเปลี่ยนเรื่องพร้อมกับเดินหนีไปทันที

“อ่าๆ เจ้าแทนทำอะไรจะเจของจริงแะงานนี้” บลานซ์พูดก่อนจะเดินตามเพื่อนไป

เส้นทางภายในเขาวงกตนี้ค่อนข้างมืด แต่มอนสเตอร์ที่อยู่ตามทางก็ไม่ได้ลำบากอะไรสำหรับแทนกับบลานซ์ที่ตอนนี้เลเวล 69 และ 60 ตามลำดับมอนสเตอร์ในทางวงกตนี้ส่วนใหญ่จะเป็นพวกปีศาจธาตุความมืด ซึ่งปกติแล้วถ้าเป็นอาชีพสายนักเวทจะผ่านที่นี่ได้ค่อนข้างยาก นั่นก็เพราะเวทมนตร์จะโจมตีธาตุความมืดได้แค่ 70 เปอร์เซนต์ ยกเว้นเวทสายแสงสว่างที่จะโจมตีแรงขึ้นถึงสองเท่า

หลังจากไล่จัดการมอนสเตอร์ร้ายทาง และบุกเข้าไปด้านในลึกลงเรื่อยๆ ในที่สุดแทนกับบลานซ์ก็มาถึงชั้นที่ห้าซึ่งเป็นจุดหมาย เลเวลของแทนที่จัดการมอนสเตอร์ไปจำนวนไม่น้อยเลื่อนขึ้นมาเป็นเลเวล 73 ส่วนบลานซ์นั้น

เลเวล 65 ที่เลเวลของทั้งสองคนเพิ่มขึ้นเร็วกว่าเมื่อเดินทางเป็นกลุ่มใหญ่ก็ เพราะว่าค่าประสบการณ์ที่ต้องหารน้อยลง และเลเวลแทนกับบลานซ์ถือว่าไม่ ห่างกันมาก ทั้งคู่จึงได้ค่าประสบการณ์เต็มเม็ดเต็มหน่วย แต่ก็ต้องแลกกับความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้น เพราะจำนวนคนน้อยลง

“จนถึงห้องบอสแล้วละ” บลานซ์พูดขึ้นเมื่อระบบแจ้งว่าประตูห้อง บอสเปิดออก

แทนยิ้มก่อนพูดออกไป “ไปทางนี้กันก่อนดีกว่า” เขาสะบัดหน้าไปทาง บันไดลงสู่ชั้นถัดไป ซึ่งมีประตูเหล็กบานใหญ่กันเอาไว้

“จะดีรี” บลานซ์ขมวดคิ้ว

“มาสเตอร์แทน มาสเตอร์บลานซ์...” เสียงคุ่นหูดังออกมา เด็กหญิง ตัวเล็กที่เพิ่งปรากฏตัวเรียกทั้งสองคน

“อ้าวไอ ว่ายังไง...” บลานซ์ถามออกไปเมื่อเห็นเธอ

“ทางนี้มีเจ้าตัวที่เอาพลังของไอไปคะมาสเตอร์...” เธอชี้มือไปที่บันได ลงสู่ชั้นต่อไป

“เอาไงบลานซ์ กลัวรีเปล่าละ ผู้หญิงเขาเกลียดผู้ชายซี้ๆลาดนะ ยิ่ง นิกก็ด้วยแล้ว น่าจะมากกว่าคนอื่นสองเท่า เพราะเธอเก่งจะตาย” แทนพูด ลอยๆ

“ไปสิ! เร็วๆ จะได้ไปจัดการเจ้าตัวที่คอยอยู่หลังประตูนั้น!” บลานซ์ เร่ง แบบนี้น่าจะเป็นอาการที่รู้จักกันว่า...ยุขึ้น

แทนยิ้มก่อนจะเดินไปที่ประตูนั้น เขาหยิบการ์ดแอเรียปราสาทลึกลับ ไอเซนเกอร์เพื่อจะทำตามวิธีที่จำมาจากหน้าจอของ NPC

“หือ...?” ชายหนุ่มขมวดคิ้วทันทีที่มองเห็นการ์ดในมือ ตั้งแต่ขึ้นมาจาก วิหารได้สมุทร แทนเปลี่ยนการ์ดแอเรียใบนี้ออกจากเดิมเพราะกลัวเรื่องการ แย่งชิงการ์ดในเขตที่สามารถต่อสู้กันโดยไม่ต้องมีการตอบรับ

“มีอะไร?” บลานซ์ถามพร้อมกับเดินเข้ามามองการ์ดในมือของเพื่อน

“ระดับการ์ดนะสิ ระดับการ์ดใบนี้มันเปลี่ยนไป” แทนพูดพร้อมกับยื่น การ์ดให้ชายในชุดอัศวินดู การ์ดแอเรียที่เคยมีระดับเป็น X ขณะนี้เปลี่ยนเป็น

H ไปแล้ว

“จริงด้วยแฮะ มันไม่ใช่ระดับเอกซ์แล้ว” บลانشว่า

“ก็ไอได้กินเจ้าปลานั่นไปแล้ว เจ้าปลาที่ขโมยพลังของไอไปยังไงล่ะคะ โอก็เลยโตขึ้น คราวนี้ไอช่วยมาสเตอร์แทนได้นะคะ ให้ไอร่วมสู้กับมาสเตอร์แทน และมาสเตอร์บลานซ์ด้วยนะคะ” ไอที่ลอยอยู่กลางอากาศบอกทั้งสองคน เธอทำสีหน้าวิงวอน

แทนทำตาโตก่อนจะยิ้มให้ไอ “กินไอ้เจ้าตัวเบบนั่นถึงจะโตรีนี้ อย่างนี้มีหวังฉันอาจจะตายก่อนไอโตเต็มที่ได้ล่ะ” เขาพูดกลัวหัวเราะ ซึ่งบลานซ์เองก็ออกอาการขำเหมือนกัน

“มาสเตอร์นะ...” ไอทำกำมือ

“แหมไอ...ฉันพูดเล่นน้า ฉันกับเจ้าปลานั่นเก่งจะตาย ไม่ตายหรอก แค่นี้สบายมาก” เขาปลอบ...และดูเหมือนจะได้ผล สีหน้าของโอกกลับมาร่าเริงเหมือนเดิม เธอยิ้มกว้างให้แทนกับบลานซ์แล้วลอยไปในอากาศ

“แต่เจ้าตัวนี้เก่งมากนะคะมาสเตอร์...” ไอเตือนขณะลอยหยุดอยู่กับที่ แต่ดูเหมือนว่าแทนจะไม่สนใจคำเตือนนั้น

“ไปกันเถอะ” เขาพูดพร้อมกับตะโกนกวักปราสาทลึกลับไอเซนเกอร์กับประตูบานตรงหน้า ประตูเหล็กบานใหญ่เปิดออก ทุกคนมองเห็นบันไดที่ทอดยาวลงไปยังความมืดเบื้องล่าง แทนเปลี่ยนเอาการ์ดปราสาทลึกลับใส่เข้าเด็ด หลังจากนั้นเขาก็ทำท่าจะเดินนำออกไป แต่บลานซ์ห้ามเอาไว้แล้วเดินขึ้นหน้าเป็นคนเดินนำด้วยตัวเอง เมื่อก้าวพ้นช่องประตูมา ประตูบานใหญ่ที่อยู่ด้านหลังก็ปิดลง คบเพลิงที่เรียงรายอยู่ตามผนังทั้งหมดถูกจุดขึ้นโดยอัตโนมัติ ทางวงกตใต้ดินมีแสงสว่างเพียงพอให้เดินต่อไป หลังจากนั้นเสียงจากระบบก็ดังขึ้น

ผู้เล่นเข้าสู่ควอสต์ ‘ปลดปล่อยพลังสูงสุด’ กำจัดเทพธิดาเฟรย่าแห่งปราสาทวัลฮาลา เลเวล 299 ในชั้นที่ 50 เพื่อเคลียร์ควอสต์นี้

ทั้งสองคนถึงกับตาค้างเมื่อได้ยินเสียงประกาศจากระบบ

“งานเข้าอีกแล้วแทนไทยเอ๊ย!” ชายผู้ครอบครองการ์ดแอเรียปราสาท
ผลึกไอเซนเกอร์ซึ่งทำให้เกิดเคสต์นี้พุดออกมา

“เลเวลสองร้อยเก้าสิบเก้า!” บลานซ์ทำเสียงตกใจเมื่อได้ยินเสียง
ประกาศ เขารีบหันหลังไปลองเปิดประตูที่อยู่ด้านหลังทันที แต่ผลก็น่าจะพอ
เดาได้ ประตุนั้นปิดสนิทเสียแล้ว “กลับไปไม่ได้แล้ว...บ้าชะมัด”

“เลเวลขนาดนี้เหมือนบอกว่า ‘มาตายเร็วทุกคน’ ” แทนว่า

“เอายังล่ะที่นี่” บลานซ์หันไปถาม

“ก็คงต้องลองไปให้ได้ไกลที่สุด” คนถูกถามตอบกลับพร้อมเดินลงไป
ด้านล่าง และในที่สุดเขาก็ถึงขั้นที่ห...

ชั้นนี้เป็นห้องกว้างเพดานสูง แต่ทางเดินไม่กว้างนัก ด้านหน้าไกลออกไป
ไม่มีประตูหลักขนาดใหญ่ เมื่อเห็นดังนั้นบลานซ์ก็ออกเดินนำหน้า

“คงต้องลองกันสักตั้ง” ชายในชุดอัศวินพุดเสียงเข้มพร้อมกับชกหมัด
ใส่ฝ่ามือของตัวเอง ทำให้ได้ยินเสียงโลหะกระทบกัน “พร้อมนะ...” เขาหันมา
ถามแทน

“ก็คงต้องพร้อม...มั้ง” แทนยักคิ้วยักไหล่แล้วตอบกลับ

บลานซ์สุดท้ายใจยาวหนึ่งครั่งก่อนจะออกแรงเปิดประตูออกไป และ
เมื่อแรงที่ส่งออกไปมากพอ บานประตูก็เปิดออก ด้านในเป็นห้องขนาดใหญ่
เพดานสูงนับสิบๆ เมตร ทั้งสองคนที่เพิ่งย่างกรายเข้ามามองดูรอบตัวแล้วก็
ประหลาดใจ เขาสองคนไม่คิดว่าจะมีห้องแบบนี้ใต้ดิน มันกว้างใหญ่จนน่า
ตกใจ และเมื่อแทนกวาดตาไปรอบๆ ก็ถอนหายใจโล่งอก เพราะดูเหมือนว่า
ไม่มีมอนสเตอร์อยู่ในบริเวณนี้

“ดูท่าจะยังไม่มีพวกมอนสเตอร์ น่าจะเป็นเขตปลอดภัย” แทนพุด
พร้อมกับเดินมาใกล้ๆ บลานซ์ แต่ขาดคำไปไม่นานนัก ประตูที่เปิดอยู่ก็ปิด
ตัวเองลงอย่างรวดเร็ว เสียงจากระบบดังตามมาทันที

วิญญาณนักรบไอน์ฮันจาห์ ดาน่า เลเวล 171 และ เดมอส เลเวล 182
ปรากฏตัว

ด้วยสัญชาตญาณ แทนพยายามเปิดประตูที่เพิ่งปิดลง เขาคิดถึงในตอนแรกที่เกือบตีกิ่งก่าผลึกจากนอกห้อง แต่ครั้งนี้ประตูปิดสนิทไม่มีที่ท่าว่าจะเปิดออกแม้แต่บ่อย เขาหันกลับไปมองที่กลางห้อง มีร่างของหญิงสาวในเกราะสีเขียวดั่งมรกตปรากฏขึ้น พร้อมกับร่างของชายผู้ถือดาบใหญ่ยักษ์แบบที่เขาไม่เคยพบเห็นมาก่อน

“ซิลด์! ดาเมจลิงก์!” บลانشเรียกใช้สเกลทันที

“เบรท ออฟ มิราจ! สปีดบูสต์!” แทนเองก็เรียกใช้สเกลเช่นกัน

นักรบที่อยู่ตรงหน้าทั้งสองเริ่มเคลื่อนที่ วิญญาณชายที่มีดาบใหญ่พุ่งเข้าหาบลانش ร่างนั้นเคลื่อนไหวไม่รวดเร็วนัก ในขณะที่หญิงสาวในชุดเกราะสีมรกตชักมีดสั้นที่มีโอวิญญาณสีขาวออกมา เธอพุ่งเข้าหาแทนด้วยความเร็วที่ตาเปล่าแทบมองไม่เห็น

“ซาโดว์สเตป! (Shadow Step)!” เธอประกาศชื่อท่าที่ถูกเรียกใช้พร้อมกับพุ่งเข้าโจมตี

“34,587!” “34,216!”

“34,477!” “34,745!”

“34,369!” “34,851!”

แทนรับการโจมตีเข้าไปเต็มที่ ค่าความเสียหายที่เกิดขึ้นมากเกินกว่าร่างของเขาจะทนรับไหว ร่างของแทนกำลังจะสลายกลายเป็นละอองแสง และทางด้านบลانشเองก็ไม่ต่างกันนัก ถึงนักรบดาบยักษ์ที่ระบบแจ้งชื่อว่าเดมอสจะไม่รวดเร็วอะไรนัก แต่ก็มีบางอย่างเข้ามาทดแทน นั่นก็คือความรุนแรงในการโจมตี เดมอสพุ่งเข้าฟันบลانشด้วยท่าโจมตีที่มีสายลมห่อหุ้มดาบ

“เกลสแลช! (Gale Slash)”

“378,541!”

เพียงแค่การโจมตีครั้งเดียวก็ทำให้บลانشสลายกลายเป็นละอองแสงไปอีกคน สเกลที่ถูกเรียกใช้ไปก่อนหน้านี้ไม่ช่วยให้เขารอดชีวิต ถึงเรื่องที่เกิดขึ้นจะน่าตกใจเป็นอย่างมาก แต่แท้จริงแล้วก็เป็นเรื่องธรรมดาที่เลเวล 70 จะไม่สามารถสู้กับระดับ 170 ได้ ครึ่งก่อนๆ นั้นแทนยังโชคดีที่ผ่านเหตุการณ์

ต่างๆ มาได้ และในครั้งที่พวกเขาปะทะกับเดมิโกสเพียงคนเดียวนั้น ทีมของเขาก็กินถึงสี่คน แต่ในการต่อสู้ครั้งนี้ต่างออกไป

เขาสองคนต้องพบกับมอนสเตอร์ที่มีเลเวลสูงกว่าเดมิโกสถึงสองตน จึงเป็นเรื่องราวธรรมดาที่จะไม่สามารถต้านทานเอาไว้ได้ ยิ่งเพทริคาเฟรย่าที่ระบบแจ้งออกมาโดยไม่ต้องพูดถึง ไม่มีทางชนะอย่างแน่นอน

และแล้วการเดินทางสู่ชั้นที่ 50 ของแท่นกับบลานซ์ก็จบลงตั้งแต่ห้องแรกที่ก้าวเท้าเข้ามา...เดวิสดีนนี่จะเป็นเดวิสดีนสำหรับผู้เล่นระดับสูงมาก ระบบจึงตั้งข้อมูลค่าข่าวสารเป็นจำนวนมากมหาศาล แต่ก็เป็นเพราะแท่นใช้วิธีที่ไม่ค่อยจะถูกต่อนักได้ข้อมูลมา นั่นจึงทำให้เขากับเพื่อนลงเอยด้วยการเกมโอเวอร์

แท่นถูกส่งมาที่วิหารนักเดินทางก่อน ส่วนบลานซ์นั้นก็ถูกส่งตาม

มาติดๆ คนมาถึงก่อนสะดุดผ้าสีดำของตัวเองก่อนจะนั่งลงบนม้าหินยาวในวิหาร รูปปั้นเทพีมีเรดิสอยู่เบื้องหน้า ผืนหินทั้งสองข้างเป็นสีเทา แต่กระจกนั้นเป็นหลากสี บลานซ์ที่เพิ่งจะลุกขึ้นยืนเดินสายหน้าถอนหายใจมาหาแท่น พวกเขาทั้งสองคนเลเวลลดลงไป 5 เลเวล ทำให้แท่นเหลือเลเวล 65 และบลานซ์เหลือเลเวล 60

โอปราภาฏตัวออกมาแล้วลอยไปด้านหน้าเจ้านาย ก่อนจะพูดขึ้น “ไอบอกมาสเตอร์แล้วว่าเจ้าตัวที่อยู่ในนั้นเก่ง” เธอทำหน้าเศร้า

แท่นนั่งคอคอก “มันไม่ใช่เก่งแล้วไอ เจ้าพวกที่อยู่ในนั้นอภิมา โค-ตะ-ระ เก่ง สภาพฉันกับเจ้าบลานซ์อย่างกับเด็กสี่ขวบไปทำนักมวยแชมป์โลก มาต่อยกันอย่านั่นละ”

“มาสเตอร์...ไอสขอโทษนะคะ” ภูตเด็กน้อยผู้สิงสถิตในการ์ดปราสาท ผลิกไอเซนเกอร์ทำหน้าเศร้าพูดเสียงลั่น

แท่นสังเกตเห็นสีหน้านั้นจึงรีบพูดขึ้นทันที “ไม่ใช่ความผิดใจสักหน่อย! ใจเย็นๆ!” เขาโบกไม้โบกมือปฏิเสธ “แค่ฉันกับเจ้าบลานซ์อยากลองของท่านั้นละ ฟลุคชนะมาหลายทีเลยขำใจไปหน่อย แต่ไอบ่ต้องห่วงนะ เดียวฉันกับ

พวกเขาจะต้องเก่งขึ้นแน่นอน แล้วจะไปทวงพลังของไอคินให้ เทพธิดาเฟรียงเฟรย่า
โหย...ไม่ใช่เรื่องใหญ่!” เขาพูดเสียงจริงจัง

เมื่อไอเห็นเจ้านายของตัวเองยืนยันเช่นนั้นก็ยิ้มออกมาได้ “ขอบคุณ
นะคะมาสเตอร์...”

“ใช่แล้วละ...พวกเราจะต้องเก่งขึ้น จะมีการดัดที่แข็งแกร่งกว่าเดิม แล้วจะ
ไปที่นั่นใหม่” บลานซ์ที่ยืนกอดอกพยักหน้าให้ไอ ซึ่งเขาก็ได้รอยยิ้มตอบกลับมา

“ขอบคุณคะมาสเตอร์บลานซ์...”

“ว่าแต่เราสองคนเอาอย่างไรกันดีละ ชินนิกก็รู้ว่าเสียเงินไปแก้แค้นฟรีๆ
แถมเสียเลเวลไปอีกคนละห้าเลเวล เรื่องไม่จบง่าย ๆ แน่” แทนพูดพร้อมกับ
มองหน้าบลานซ์ขอความเห็น

ชายร่างสูงถอนหายใจยาว ก่อนจะบ่นปาก “นั่นสิ...ไม่รู้พี่เอ็ดจะพอช่วย
เรื่องเงินก่อนได้หรือเปล่า” เขาพูดพร้อมกับนั่งลงตรงข้ามแทน

“จริงสินะ...” แทนเลิกคิ้วสูงเหมือนกับเพิ่งคิดอะไรออก “เอาตัวพี่
เอ็ดก่อนก็ได้ แล้วค่อยหาการดมาใช้นี่...” ทันทีที่พูดจบเขาก็เรียกหน้าจอ
ติดต่อออกมาทันที และเลือกไปยังชื่อสมโชค “ไหนว่าจะไปเปลี่ยนชื่อที่อำเภอ”
แทนพูดเมื่อเห็นชื่อของเอ็ดเวิร์ดยังเป็นสมโชคเหมือนเดิม แต่สัญญาแน่ว่า
เดือนการติดต่อก็ถูกส่งไปเรียบร้อยแล้ว ไม่นานนักเอ็ดเวิร์ดก็ตอบรับ

“พี่เอ็ด...!” แทนทักเสียงดัง

“อ้าวเจ้าแทน...มีอะไรละ”

“พี่ๆ ผมไปทำควอสต์ลุ่มมานะ ดันลงไปเลยชั้นห้า แล้วก็โดนมอนสเตอร์
เลเวล 170 ฆ่าตาย เลยต้องใช้ตัวไปสมัครรับการทดสอบใหม่นะพี่ พี่จัดการ
ให้หน่อยได้ไหม...เพราะถ้ายังนึกก็รู้มีหวังพวกผมจะเป็นโจ๊กแน่เลย!” แทน
รีบบอกวีรกรรมที่เขา กับบลานซ์ไปก่อไว้ ตามด้วยเรื่องที่ต้องการให้เอ็ดเวิร์ดช่วย

“ไม่ทันแระ...” เอ็ดเวิร์ดว่า “นิกก็อยู่ข้างๆ นี่ละ ได้ยินเต็มสองหูทะลุ
เข้าบ้านตาเลยอะแทน” เขาพูดก่อนจะหันหน้าจอไปทางนิกที่กำลังขมวดคิ้ว
หน้าเครียด

“กลับมา...กลับมาให้ไวเลย...” เสียงเข้ม เรียบ เย็น ดังออกมาจากปาก

นิกก็ “นายด้วยเลยบลานซ์ เป็นไปกับเจ้าแทนด้วยอีกคน กลับมาคุยกันให้รู้เรื่อง...ด่วน อย่าให้ต้องมีน้ำโห” เสียงที่เธอพูดไม่ดังมากนัก แต่มันทำให้ทั้งสองคนรู้สึกเสียวสันหลังเป็นที่สุด

“งานนี้เตรียมล่ำลี้ ยาแดง พักแพง แดงไทย ลูกอม ยาหอม ไปด้วยท่าจะดี” แทนว่า ส่วนบลานซ์ถอนหายใจเอือกใหญ่ก่อนจะเดินห่อไหล่กลับไปยังที่พักของกลุ่มตัวเอง

ระยะทางจากวิหารนักเดินทางไปยังที่พักของกลุ่มแทนต้องผ่านย่านการค้าฝั่งตะวันออกของเมืองนี้ สเปียร์ร้านค้าตั้งเรียงรายเต็มไปหมด จากที่นิกก็เล่า ของที่หมุนเวียนขายอยู่ในนี้มีตั้งแต่การ์ดขยะจนถึงการ์ดแอเรีย มูลค่าการค้าขายมากมายมหาศาล และเป็นแหล่งรวมผู้เล่นที่ต้องการซื้อการ์ดและไอเทมชนิดต่างๆ

หลังจากเดินผ่านย่านการค้าเรียบร้อยแล้ว ทั้งสองก็มาถึงด้านหน้าที่พักของกลุ่ม แทนถอนหายใจก่อนจะพูดออกมา

“งานนี้โดนด่าเปิง...” เขาโคลงหัวไปมา แล้วกลั่นใจเดินตรงเข้าไปในนั้น

นิกก็ เอ็ดเวิร์ด และลินนั่งรออยู่ที่โซฟา ตามๆ ของนิกก็มองมาที่ทั้งสอง พร้อมๆ กับสายตาเวทนาจากเอ็ดเวิร์ด ส่วนลินนั้นท่าทางขบใจที่จะได้เห็นอะไรสนุกๆ

“แะๆ...” แทนหัวเราะแห้งๆ

“ไม่ต้องมาแะ...” นิกก็เสียงเข้ม “พวกนายไปเจออะไรมาถึงได้ตายอย่างนี้” เธอถาม

“มันมีเคสต์เพิ่มพลังให้ไอที่ขึ้นลึกลงไปอีกนะสิ ถ้ามีการ์ดแอเรียปราสาทผลึกจะสามารถเปิดประตูสู่ชาวगतชั้นหกได้ และพอเข้าไปแค่นั้นระบบมันบอกว่าให้ไปฆ่าเฟรย่าเลเวล 299...” แทนตอบอูบอิบ

“สองร้อยเก้าสิบเก้า!” เอ็ดเวิร์ดกับลินอุทานขึ้นพร้อมกัน

“เลเวลเยอะขนาดนั้นเชียรว” นิกก็ทำท่าหนึ่งคิดโดยใช้มือรองคางตัวเอง

“นายถูกบอสเลเวล 299 ฆ่ามารึนี่”

บลานซ์กับแทนสายหัวปฏิเสธร่วมกันเมื่อถูกถาม “จัดตั้งแต่ลูกน้องสองตัวแรก เลเวล 170 กับ 180 กว่า” แทนตอบอย่างแข็งๆ

“เวร...เลเวลมากกว่าเดมิกอสอีก” เอ็ดเวิร์ดพูดขึ้น ขณะที่ลีนทำหน้าที่งเพราะยังไม่มีใครเล่าเรื่องเดมิกอสให้ฟัง

“อย่างพีเด้น่าจะต้องระดับ 199 พีพีต้องระดับนั้นเลย” แทนตีหน้าเข้มพูดกับเอ็ดเวิร์ดที่กำลังทำหน้าตื่น

“พวกแกโดนเลเวล 180 ตบตาย แต่พีต้องระดับ 199 ที่มันเก่งกว่าไซ้ใหม่ละ” ชายในชุดเสื้อลายดอกทำท่าชิงชัง

“เปล่า...ระดับพีมันต้อง 199 ราคาของโหล่นะ” แทนยังมีอารมณ์พูดเรื่องไร้สาระ

“เดี๋ยว!” เสียงของนิกก็ทำให้แทนซึ่งกำลังหัวเราะร่วนย่นคอแล้วมองหน้าคนพูด “เลเวลมากขนาดนั้นก็ไม่แปลกที่จะตาย เอาเถอะช่างมัน อย่างน้อยเรารู้ว่ามีควอสต์ลับแบบนี้อยู่” หญิงสาวผมสั้น สวมกางเกงขาสั้นและเสื้อแจ็คเก็ตพันแขนขึ้นมาครึ่งหนึ่งพูดออกมา

“NPC บอกว่าค่าข่าวสารเรื่องนี้ราคาสิบล้าน...” บลานซ์พูดขึ้นบ้าง

“โห...” ลีนทำตาโต

“ถ้าอย่างนั้นก็ถือว่าเรากำไร เสียเงินแค่แสนกับเลเวลอีกห้าเลเวล น่าจะคุ้มกับที่รู้เรื่องนี้ พวกเราน่าจะต้องรีบสร้างกิลด์กันให้เรียบร้อยแล้วละ” นิกก็พูดด้วยสีหน้าจริงจัง

“ทำไม” แทนขมวดคิ้ว

“ควอสต์สร้างกิลด์แบ่งเป็นสองช่วง ช่วงแรกคือที่นายสองคนไป มันเป็นช่วงที่ไม่ยาก ความยากจะอยู่ตรงครั้งที่สอง เมื่อเอาเหรียญตราแห่งใจที่หลอมรวมไปให้ NPC คนต่อไปก็จะได้ควอสต์ใหม่มา มันเป็นควอสต์สุ่มให้ไปตามฆ่าบอส ซึ่งไม่ได้กำหนดจำนวนคนเอาไว้ แต่ปกติบอสที่ต้องไปล่าก็ต้องใช้คนเกือบสิบคน เรามีกันแค่นี้อาจจะต้องหาคนเพิ่ม ซึ่งตอนนี้เราไม่มี” นิกก็อธิบาย

“ฉันยังไม่เข้าใจ ไอ้เรื่องต้องมีคนเพิ่มนั้นฉันว่าพวกเราห้าคนกับเลเวลเพิ่มก็น่าจะพอทดแทนกันได้ แต่ฉันไม่เข้าใจว่าทำไมต้องรีบ” แทนถามก่อนจะ

หย่อนตัวนั่งลง กางแขนสองข้างพาดบนพนักพิงของโซฟายาว

“เพราะไม่ว่าใครก็ตามคนอื่นจะเจอหรือเปล่านั้นสิ เมื่อดูจากเลเวลของมอนสเตอร์ ถ้าเกิดเป็นเคสที่ได้การ์ดแะเรียกขึ้นมา การตีที่จะได้น่าจะอยู่ในระดับสุดยอด เกิดถูกตัดหน้าไปนี่แข็งแน่นอน” หญิงสาวอธิบาย

“แล้วทำไมต้องมีกิลด์ เราไปเก็บเลเวลเพิ่มแล้วลุยเลยไม่ได้รี” แทนถาม

“มันเหมือนไม่บังคับเรื่องกิลด์ แต่จริงๆ ก็คือบังคับ” นิกก็ว่า

“หมายความว่ายังรี” ครั้งนี้บลานซ์เป็นคนถามบ้าง

“ก็ทางที่จะลงไปเคสที่พวกนายเจอมันคือทางวงกตใต้ดิน ซึ่งเวลาจับเคสสร้างกิลด์หรือจะลงไปเก็บเลเวลนั้นนะ มันลงไปได้แค่ปาร์ตี้ละไม่เกินสองคน แต่ฉันเดาเอาว่า พอลงไปถึงชั้นหกแล้วเจอนายคงเปลี่ยนไป น่าจะใช้คำสั่งกิลด์เรียกสมาชิกคนอื่นไปที่นั่นหลังจากหัวหน้าลงไปถึงได้ยังไงละ” นิกก็ลองประมวลเรื่องที่ได้นิยามแล้ววิเคราะห์ให้ทุกคนฟัง

“สกิลของกิลด์หรือคะพี่นิก” ลินถามย้ำหลังจากฟังอยู่ตั้งแต่ต้น “สกิลที่พี่พูดถึงคือสกิลอะไรคะพี่”

“ลีดเดอร์คอลล์ (Leader Call) สกิลที่หัวหน้ากิลด์จะเรียกลูกกิลทั้งหมดให้มารูปไปยังสถานที่ที่ตัวเองอยู่ เมื่อใช้แล้วต้องรออีก 48 ชั่วโมงถึงจะใช้ได้อีกครั้ง มันเป็นสกิลที่จะได้มาต้องมีกิลด์เสียก่อนนะสิ” นิกก็ตอบออกมาด้วยสีหน้าจริงจัง “พวกเราคงต้องรีบแล้วละงานนี้”

“ถ้าเป็นอย่างที่เธอว่า ฉันก็เห็นด้วยเลยละ” แทนพูด โส่ใจที่ไม่โดน นิกก็ชำระเรื่องที่เขาไปก่อนมาในครั้งนี้

“ฉันก็เห็นด้วยนะ...” บลานซ์ที่ยืนกอดอกอยู่สนับสนุน “อยากจะเพิ่มเลเวลและหาการ์ดเกราะให้ดีกว่าเดิมด้วย”

“ดีค่า...ลินสนับสนุนพวกที่ทุกคนอยู่แล้ว อีกอย่างถ้ากิลด์ใหญ่แล้วเราก็คือคนดังลึนละคะ” ลินพูดด้วยใบหน้ายิ้มแย้ม แต่ในครั้งนี้ไม่มีใครรู้ว่าใจของเธอคิดอะไรอยู่

“งั้นก็ดี ถ้าอย่างนั้นเดี่ยวเราแบ่งงานกัน...” นิกก็เดินไปอยู่ตรงหน้า

ทุกคน

“จ๋า...เหม่งจิงจิ...น่ารักสุดๆ เลยจ๋า” เสียงเอ็ดเวิร์ดดังแทรกขึ้นมา ในขณะที่ทุกคนกำลังจริงจังกับเรื่องกิลด์ แต่ผู้ชายคนนี้ก็กลับเปิดระบบสื่อสารแล้วคุยกับสาว “เหม...เดี๋ยวก่อนที่เอ็ดจัดการให้เลยจ๋า เรื่องแค่นี้ซิมๆ นะจ๊ะ สำหรับคนน่ารักก็ต้องพริ้วอยู่แล้วละจ๋า”

ทุกคนหันมองไปที่เขาซึ่งก็ไม่ได้สะทกสะท้านอะไร ทุกคนถึงกับส่ายหัวไปมา ยกเว้นลินที่มองแล้วแอบแสบยิ้มอยู่ในใจ

“บุญทุ่มอย่างนี้นี่น้องลลินชอบจริงๆ” เธอพูดออกมา

“พี่เอ็ด...จะเจ๋งไปละ” แทนว่า

เอ็ดเวิร์ดเงยหน้าขึ้นมองทันที “หา...อะไรนะ ฟังอยู่ๆ พวกนายเข้าเคสต์บอสเลเวล 299 ไซ้ไหมล่ะ” เขาพูด และเมื่อจบประโยคทุกคนก็มองหน้ากันแล้วทำท่าปลงทันที

จากการพูดคุยกันของพวกตัวป่วนที่อยากมีกิลด์ ในที่สุดก็สรุปได้ว่า นิกก็กับบลานซ์จะเป็นคนไปจัดการเรื่องเหรียญตราแห่งใจที่หลอมรวม ส่วนแทนมีหน้าที่พาลินกับเอ็ดเวิร์ดไปเพิ่มเลเวลเพื่อเตรียมตัวพบการทดสอบของ NPC หลังจากนิกก็เคลียร์เคสต์เหรียญตราแห่งใจที่หลอมรวมได้แล้ว และสถานที่ที่พวกของแทนจะไปก็คือ...ถ้าคาดัส

ถ้าคาดัสอยู่ทางเหนือของเมืองคาลิป มันเป็นเส้นทางที่ใช้ผ่านหากต้องการจะเดินทางไปสู่แดนเหนือ สู่เมืองใหญ่อันหนาวเหน็บ...บราเซนพรอนต์

“ไปเลยไหมคะพี่แทน” ลินถามขึ้นเมื่อพวกเขาทั้งสามคนเดินออกมาจากที่พัก

“ไปที่หน้าสนามประลองแป็บ” แทนว่า

หญิงสาวคนเดียวในกลุ่มขมวดคิ้วสงสัย เอ็ดเวิร์ดเองก็คิดแบบเดียวกัน “จะไปที่นี่ทำไมกัน” ชายหนุ่มรุ่นพี่ถาม

“มีธุระกับพวกอาชีพนะสิพี่” แทนพูดยิ้มๆ ก่อนจะเดินไปยังสนามประลอง

เมื่อไปถึงที่นั่น แทนจัดการเรียกระบบตั้งป้ายประกาศทันที เขา
ตั้งห้องตามหาผู้เล่นสายอาชีพหนึ่ง...ตามด้วยข้อความว่า
จ้างห่านที่สงบนั่น...

หลังจากแทนตั้งป้ายประกาศได้ราวสิบนาที ชายคนหนึ่งก็เดินเข้ามา
หา หลังจากพูดคุยกันพักหนึ่งจึงตกลงกันได้ แทนจ่ายเงินไป 25,000 กิล
มากกว่าที่ตั้งป้ายประกาศไว้เล็กน้อย แต่ถือน้อยกว่าที่แทนตั้งบไว้คือ
30,000 กิล ที่แทนตั้งไว้ในราคา 20,000 กิล ก็ตั้งไว้เผื่อเรื่องการต่อรองขอเพิ่ม
ราคาเมื่อเขาเสนอเงื่อนไขออกไป

ทั้งสองเข้าสู่ลานประลองไปไม่ถึงสิบนาทีก็เดินออกมา ชายที่เข้ามาคุย
แยกตัวออกไปในขณะที่แทนเดินมาถามเอ็ดเวิร์ด

“เอายังพีเอ็ด...” เขาถามเอ็ดเวิร์ดที่กำลังก้อร่อก้อดิกลินอยู่ “พี...ถ้า
เราออกจากเมืองนี้แล้วจะมีมอเนฯ แล้วนะ ขึ้นพีตายเรื่อยๆ เลเวลไม่ขึ้นแล้ว
กลับไปเจอนิกกี้ จะพากันช่วยเอา...”

“แหม...ระดับพีแล้ว ตายยากๆ” คนถูกพูดถึงโบกมือปฏิเสธแล้วส่าย
หน้าไม่เห็นด้วย หลังจากนั้นก็นหันไปยิ้มหวานให้หญิงสาวที่ทำเป็นสนุกกับการ
พูดคุยกับเขา “น้องลินคงไม่ปล่อยให้พีตายซะใหม่ละจ๊ะ...”

ลินทำเป็นบิดอายเล็กน้อยก่อนจะเอามือตีเอ็ดเวิร์ดเบาๆ “แหม...พีเอ็ด
ให้การ์ดมาตั้งสี่ใบ การ์ดเพิ่มพลังดีๆ ทั้งนั้นเลย ลินจะปล่อยให้พีตายได้
ยังงัยละคะ” เธอพูดเสียงอ่อนเสียงหวาน “แล้วถ้ายังงเดียวลินขายการ์ดที่ได้
มาตอนไปทำควอสต์กับพีแทนแล้วจะเอาเงินมาให้พีเอ็ดนะคะ มันอาจจะไม่พอ
แต่เดี๋ยวลินออกไปหามาให้อีก...แต่ลินเป็นสายนักบวช ไปหาคนเดียวก็ลำบาก
อาจจะต้องไปขอให้พวกอัศวินในกิลด์ใหญ่ๆ ช่วยแล้วแบ่งเงินกัน เอ้อ! ถ้าเป็น
ไปได้ไม่อยากจะไปกับพวกผู้ชายแปลกหน้าเลย” เธอพูดจบแล้วถอนหายใจยาว
แอบชำเลืองมองเอ็ดเวิร์ดเพื่อดูปฏิกิริยา

แทนมองดูเรื่องที่เกิดขึ้นแล้วอมยิ้ม และแล้วเสียงเอ็ดเวิร์ดก็ดังขึ้น

“โอ้ๆ...ลินถอนหายใจทำไมจ๊ะ” เขาถามพร้อมกับทำท่าเป็นห่วง

“ก็พอลินไปปาร์ตี้กับพวกนั้นที่ไร พวกผู้ชายก็ชอบมาตามตื้อลินนะสิ

คะ จะปฏิเสธแรงๆ ก็น่าเกลียดเพราะเขาไปเก็บเลเวลด้วยกัน แต่ถ้าไม่ทำอย่างนั้นก็อาจจะตามติดไม่เลิกเลยคะพี่เอ็ด” เธอพูดพร้อมกับเปิดหน้าจอที่มีแสงกะพริบเตือนว่ามีคนติดต่อมาถึงสามสี่คน

เอ็ดเวิร์ดเอาสองมือเท้าเอาแล้วแอ่นอก “ไม่ต้องเลยจ๊ะลิน...ไม่ต้องคิดเรื่องของแล้วจ๊ะ ลินใช้การ์ดพีไปเลย การ์ดพีเอ็ดก็เหมือนการ์ดน้องลินแหละ ไม่ต้องไปปาร์ตังปาร์ตักกับเจ้าพวกซี้หีพวกนั้นเลย เจ้าพวกนั้นนะชอบเอาของมาล่อเด็กใหม่ๆ น่ารักๆ อย่างลิน ระวังๆ...อย่าไปยุ่งกับมันเลย” คนพูดทำหน้าตาจริงจัง ทำให้แทนซึ่งมองดูอยู่ขมวดคิ้วจนเกือบจะผูกโบ หลังจากนั้นเขาก็ปั่นออกมา

“เข้าตัวลั่นๆ เลย์พีเอ็ด...โดนทุกเม็ด” ชายในหนุ่มในชุดสีดำพูดเบาพอไม่ให้คนอื่นได้ยิน

“ลินจะจำไว้คะ ขอบคุณพี่เอ็ดมากที่เตือนลินนะคะ” หญิงสาวพูดเสียงหวานผลสานกับตีหน้าซาบซึ้ง

เอ็ดเวิร์ดดูมีความสุข ผู้ชายคนนี้เคยพูดไว้แล้วว่าถ้าของที่มีจะนำความสุขมาให้เขาได้ก็ไม่เคยเสียดาย แทนมองพฤติกรรมของคนตรงหน้าแล้วก็ต้องยิ้มมุมปาก เขาชอบที่เอ็ดเวิร์ดมีแนวทางการใช้ชีวิตเป็นเอกลักษณ์ แนวคิดไม่เหมือนกับคนอื่น เขาไม่เห็นเงินทองมีค่ามากกว่าความสุขที่พอจะทำให้ตัวเองยิ้มได้

หลังจากนั้นปาร์ตี้สามคนอลเวงซึ่งมี แทนไทย ผู้เล่นเลเวล 65 เป็นผู้นำทีมก็เริ่มออกเดินทาง ลินกับเอ็ดเวิร์ดที่เลเวลสามสิบกว่าๆ กำลังตามชายหนุ่มที่มีเลเวลสูงกว่าตัวเองเกือบเท่าตัวเดินทางไปยังถ้ำาคาด้ส

มอนสเตอร์ระหว่างทางนับว่าสนิมสร้อย เลเวลของพวกมันแค่ระดับสามสิบกว่าๆ ไม่ได้คณามือพวกแทนแม้แต่น้อย และแน่นอน...เลเวลแทบไม่กระดิก

แต่นั่นก็เป็นมอนสเตอร์ที่อยู่ระหว่างทาง เมื่อพวกเข้ามาถึงเชิงเขาโรเดนฮิลล์ซึ่งเป็นทางขึ้นสู่ถ้ำาคาด้สแล้ว เลเวลของมอนสเตอร์ก็พุ่งขึ้นไปอยู่ที่ระดับ 70 ทันที

“เริ่มตึงมือแฮะ” แทนพูดเมื่อการต่อสู้จบลง ซึ่งทำให้เลเวลของเอ็ดเวิร์ดกับลินเพิ่มขึ้นมาเป็น 34 และ 39 ตามลำดับ เอ็ดเวิร์ดนั้นเลเวลเคยเลื่อนไปถึง 38 ตั้งแต่มายังเมืองคาลิป แต่ไปพลาดทำตายปกป้องสาวที่เขาตามจับตอนรอแทนอยู่ที่เมืองนี้ไปหนึ่งครั้ง ทำให้ลดลงไป 5 เลเวล

ในขณะที่พวกแทนเดินขึ้นสู่เชิงเขา พวกเขาจัดการมอนสเตอร์สายพันธุ์สัตว์ปีกไปหลายกลุ่ม สายตาของแทนซึ่งมักจะหลงทางตลอดเวลามองหาถ้ำ แต่ก็ยังไม่เห็น แน่ละ...พี่ท่านเลยถ้าม้าดำได้สักพักใหญ่เรียบร้อยแล้ว ทางที่พวกเขากำลังเดินหน้าไปคือเส้นทางขึ้นสู่ยอดเขา และทอดยาวสู่แดนเหนือ

ไฮวินด์เดรก (Highwind Drake) A B และ C เลเวล 82 ปรากฏตัว

เสียงจากระบบแจ้งการปรากฏตัวของมอนสเตอร์เผ่าพันธุ์เดรก สัตว์เลื้อยคลานสี่เหลี่องมเขี้ยวที่มีปีกเป็นพังผืดใช้บินไปบนท้องฟ้า มอนสเตอร์แห่งหุบเขาโรเดนฮิลล์ที่เลเวลเริ่มแตะ 80

ทั้งสามคนเตรียมตัวเข้าสู่การต่อสู้ เด็ดของแทนถูกปรับปรุงไปบางส่วนโดยใช้การ์ดที่เอ็ดเวิร์ดได้มาจากตลาดในเมืองคาลิป ส่วนลินนั้นก็ได้รับการดจากเอ็ดเวิร์ดมาเสริมเด็คเช่นกัน แต่เด็คของเอ็ดเวิร์ดกลับได้นิกก็เป็นคนจัดและอธิบายการใช้ให้

“สตรองอาร์เมอร์! สตรองอาร์เมอร์!” ลินเรียกใช้สกิลทันที เป้าหมายคือตัวเธอเองและเอ็ดเวิร์ด เพราะแทนเป็นคนบอกว่าถ้าหากเกิดการต่อสู้ขึ้นให้ใช้สกิลเสริมเกราะให้พวกเธอเองที่มีพลังชีวิตน้อยเพราะเลเวลเพิ่งจะอยู่ระดับสามสิบกว่า

“ซั่มมอน!” แทนเรียกการ์ดใบใหม่ที่เขาได้มาจากตลาดเมืองคาลิป การ์ดมังกรระดับ 6 ดาว ที่ราคาสูงมากหากเทียบกับระดับดาวที่การ์ดใบนี้มีการ์ดมังกรลม...ซิลเวอร์วิง (Silver Wing)

☆☆☆☆☆☆
ซิลเวอร์ริงก์
ประเภท : ซัมมอน
เผ่า : มังกร ธาตุ : ลม
มังกรลมขนาดเล็ก ไม่มีพลังอะไรมากมายนัก ถือว่าเป็นมังกรระดับต่ำที่มักจะส่งเสียงเรียกพวกเดียวกัน - เมื่อถูกเรียกออกมาในสนามได้สำเร็จ ผู้เล่นสามารถเรียกการ์ดที่มีชื่อเดียวกับการ์ดใบนี้ออกมาสู่สนามได้อีก 1 ใบ โดยทิ้งการ์ดในมือ 1 ใบ พร้อมทั้งเสีย MP 12 หน่วย

เมื่อถูกเรียกใช้ มังกรขนาดเล็กไม่ใหญ่โตมากนักก็ปรากฏกาย มันกระพือปีกแล้วบินวนอยู่ด้านหน้าของแท่นไม่ออกไปหานัก ดวงตาสีเขียวราวมรกตแหลมรี กรงเล็บยาวและแหลมคม

เมื่อมังกรลมปรากฏตัวออกมาในสนาม ผลของพลังพิเศษของการ์ดใบนี้ก็แสดงผลทันที ระบบถามถึงการเรียกมังกรลมอีกตัวออกมา และแท่นก็เลือกตกลงอย่างรวดเร็ว เขาเสีย MP 12 หน่วย ซึ่งก็ไม่มากมายนักในตอนนี การ์ดในมือถูกเลือกทิ้งลงสู่สนามไป 1 ใบ ซึ่งเป็นการ์ดเผ่ามังกรเช่นเดียวกัน

เมื่อมังกรทั้งสองปรากฏตัวออกมา แท่นก็เรียกใช้อาวุธสวมใส่ คันศรระดับ 10 ดาวที่เขาทุ่มเงินทั้งหมดที่เหลือจากการซื้อการ์ดมังกรลมทั้ง 3 ใบซื้อ มา โดยต้องใช้การ์ดระดับ 8 ดาว 1 ใบ และ 9 ดาวอีก 1 ใบเพิ่มเข้าไปด้วยในการ์ดแลกเปลี่ยนเพื่อให้ได้การ์ดใบนี้

การ์ดคันศรวิญญูณมังกร ธนุระดับสูงที่จะมีพลังเพิ่มขึ้นตามจำนวนการ์ดมังกรที่อยู่ในสนาม

☆☆☆☆☆☆☆☆

คันศรวินญาณมังกร

ประเภท : อีคิว

ธาตุ : วิญญาณ

- สามารถเรียกใช้ได้เมื่อมีมังกรอยู่ในสุสานเท่านั้น พลังของคันศรวินญาณจะเพิ่มตามจำนวนการ์ดเผ่ามังกรที่อยู่ในสุสาน
- 1 ใบ พลังโจมตีเพิ่มขึ้น 20 เปอร์เซนต์
- 2 ใบ พลังโจมตีเพิ่มขึ้น 30 เปอร์เซนต์
- 3 ใบ พลังโจมตีเพิ่มขึ้น 50 เปอร์เซนต์
- มากกว่า 5 ใบ ทั้งคันศรวินญาณมังกรแล้วเรียกมังกรระดับไม่เกินจำนวนดาวของเผ่ามังกรที่อยู่ในสุสานจากเด็คออกสู่สนามเงื่อนไขการเรียกใช้ไม่มีผล แต่การ์ดใบที่ถูกเรียกออกมาต้องไม่เกิน 18 ดาว
- หากไม่มีการ์ดมังกรในสุสาน คันศรวินญาณมังกรจะถูกทำลายและผู้เล่นเสีย HP 50 เปอร์เซนต์ ของ HP ที่เหลืออยู่

เมื่อได้อาวุธมาสวมใส่ แทนที่ปลดปล่อยพลังของคันศรวินญาณมังกรทันที

“4,785!” “4,736!” “4,714!” “4,752!”

พลังโจมตีจากคันศรวินญาณมังกรรุนแรง แท้จริงแล้วอาวุธชิ้นนี้มีพลังโจมตีสูงอยู่ก่อนแล้ว แต่มันในขณะนี้ในสุสานยังมีการ์ดมังกรอยู่อีก 1 ใบ ทำให้โจมตีได้แรงขึ้นอีก 20 เปอร์เซนต์

มังกรลมซิลเวอร์วิงทั้งสองตัวเข้าโจมตีมอนสเตอร์สายพันธุ์เดรกที่บินอยู่บนอากาศเหมือนกัน แต่พลังโจมตีของทั้งสองไม่มากมายอะไรนัก

“1,758!” “1,754!” “1,745!” “1,736!”

ความเสียหายที่เกิดขึ้นไม่คุ้มกับการเข้าโจมตี เพราะพวกเดรกนั้นเลเวลมากกว่ามังกรถึง 20 เลเวล จึงทำให้ค่าความเสียหายที่เกิดขึ้นผิดกันไกล

“3,569!” “3,598!” “3,569!”

“3,547!” “3,574!” “3,511”

นั้นยังไม่เท่าไร แต่เมื่อพวกเดรกลอยตัวสูงขึ้นไปแล้วพ่นกรดลงมา ก็ก่อให้เกิดความเสียหายกับผู้เล่น

“1,789!” “2,014!” “2,319!”

แทน ลิน และเอ็ดเวิร์ดถูกกรดที่พ่นลงมาโจมตีจนเสียหายอย่างแรง

“เมจิก!” ลินเรียกใช้คาถาเพิ่มพลังทันที

“+2,715!”

เธอเพิ่มพลังให้ตัวเองเป็นอันดับแรก ครั้งนี้ไม่ใช่เพราะความเห็นแก่ตัวหรืออะไร แต่มันเป็นหลักพื้นฐานในการสู้เป็นทีม นั่นคือผู้เล่นสายเพิ่มพลังและสนับสนุนจะตายก่อนไม่ได้...

“ไอเทม!” เอ็ดเวิร์ดเรียกใช้การ์ดน้ำยาเพิ่มพลังที่ใช้แล้วการ์ดจะหายไปทันที และเมื่อจบการต่อสู้ ระบบจะดึงการ์ดไอเทมประเภทนี้ที่อยู่ในช่องเก็บของเข้าสู่ได้ค หากไม่มีการ์ดชื่อเดียวกันเหลืออยู่ ระบบจะเตือนผู้เล่นทันที

“+4,000!”

พลังที่เขาเพิ่มมากเกินไปพลังชีวิตที่ลดลงไปมากเอการ แต่มันจำเป็น เพราะว่าในมือของเอ็ดเวิร์ดตอนนี้มีแต่การ์ดเพิ่มพลังระดับนี้และสูงกว่านี้

แทนพยายามยิงลูกธนูใส่เดรกที่ลอยตัวอยู่ด้านบน แต่เกือบครึ่งพลาดเป้าเพราะความสูงนั้นมากเกินไป และในขณะนั้นเอง เสียงของระบบก็เหมือนจะซ้ำเติมปาร์ตีของทั้งสาม ปาร์ตีที่เลเวลไม่มากแต่ความดันทุรังสูง

เอลเดอร์เดรก เลเวล 92 กำลังมุ่งหน้าตรงมายังกลุ่มผู้เล่น อีก 30 วินาที เอลเดอร์เดรกจะปรากฏตัว

“พีแทน! รีบจัดการเจ้าพวกนี้ก่อน อย่างน้อยก็สักตัว เพราะถ้าเจ้าตัว

เลเวล 90 มาถึง พวกมันน่าจะโจมตีลิงกับพีแอ็ดที่อยู่แถวหลังได้ง่าย พีแทนน่าจะดึงความสนใจพวกมันไม่หมด!” เสียงหญิงสาวจากแนวหลังตะโกนบอกซึ่งแทนก็เห็นด้วยกับคำพูดนั้น

“บ้าเอ๊ย...พวกมันอยู่สูงเกินไป ลูกหนูยังไม่ค่อยถึง ทำจะต้องใช้เท่านั้น...” ชายหนุ่มบ่นออกไป

“ทำยาก?” เอ็ดเวิร์ดยังมีอารมณ์ล้อเล่น คำพูดของเขาทำให้ลินหันมาหรือตามอง

แทนมองมังกรลมทั้งสองตัวที่เขาเรียกออกมา มันกำลังสู้อยู่กับเดรกทั้งสองตัว เจ้าตัวที่บินสูงขึ้นไปนั้นโจมตีลงมาด้วยกรดที่ฟันออกมาจากปาก แต่เมื่อแทนเรียกใช้สกิลที่เขาว่าแล้ว เจ้ามังกรลมตัวหนึ่งก็ถอยออกจากการต่อสู้ทันที มันโฉบลงต่ำมาทางที่แทนยืนอยู่

“ไรเดอร์!”

แทนเรียกใช้สกิลที่เขาใช้ทำแมน อิน เดอะ มี่เรอร์ เรียนรู้มาจากผู้เล่นสายไรเดอร์ที่เขาจ้างมาจากหน้าสนามประลอง เมื่อสกิลแสดงผลเขาก็ไปอยู่บนหลังของมังกรลม

“เจ็บกันนิดๆ นะนี่ หนักมันแข็งไปหน่อย...” แทนบ่นขณะอยู่บนหลังมังกร

“หล่อเลยน้องเอ๊ย!” เอ็ดเวิร์ดมองแทนด้วยสายตาชื่นชม

“พีแทนเร่งไปเลยค่า!” ลินสนับสนุน

แทนซึ่งอยู่บนหลังมังกรซิลเวอร์ริงก์พุ่งเข้าหาเดรกที่ลอยตัวอยู่ด้านบนพร้อมกันนั้นเขาก็เล็งธนูที่กำลังแน่วไว้ในมือไปยังเป้าหมายที่กระพือปีกบินอยู่ตรงหน้า

“หนีแก่นักใช้ใหม่” แทนพูดก่อนจะเรียกใช้การ์ดอีกใบ

“ซัมมอน!” เขาเรียกใช้การ์ดมอนสเตอร์อีกหนึ่งใบ การ์ดมังกรระดับ 9 ดาว ที่มีผลโจมตีศัตรูเป็นวงกว้างเมื่อปรากฏตัวออกมา การ์ดมังกรสายฟ้าไลต์นิงดราคอนที่มีท่าโจมตี...ไลต์นิงเมโมรี่ (Lightning Memory)

☆☆☆☆☆☆☆☆
ไลต์นิงดราคอน
ประเภท : ซัมมอน
เผ่า : มังกร ธาตุ : สายฟ้า
มังกรที่ร่างกายปกคลุมด้วยสายฟ้า การโจมตีทั้งหมดจะเป็นการโจมตีด้วยสายฟ้าฟาด เมื่อถูกเรียกออกมาจะใช้สายฟ้าโจมตีใส่มอนสเตอร์ฝั่งตรงข้ามทุกตัวด้วยท่าไม้ตาย 'ไลต์นิงเมโมรี' - รับค่าความเสียหายแทนผู้เล่น - ใช้ทำไลต์นิงเมโมรีทุกๆ 2 นาที - เสีย HP และ MP 30 เปอร์เซนต์ ของ Max HP และ Max MP

“ไลต์นิงเมโมรี!” เสียงระบบประกาศท่าที่มังกรสายฟ้าใช้เมื่อปรากฏตัวออกมา

“3,875!” “3,849!” “3,834!”

“3,813!” “3,863!” “3,817!”

“3,878!” “3,858!” “3,890!”

“เฮนี่ไปด้วย!” พร้อมกับเสียงตะโกน เขาก็ยิงครีส์เดรกตัวที่ปล่อยกรดออกมาทันที

“4,781!” “4,790!” “4,745!”

“4,773!” “4,718!” “4,764!”

เดรกตัวแรกสลายไปเมื่อค่าความเสียหายสุดท้ายเกิดขึ้น เป็นเวลาเดียวกับที่มังกรลมซึ่งแทนเรียกออกมาสลายกลายเป็นละอองแสง มันไม่สามารถทนต่อความเสียหายจากการรับการโจมตีของเดรกที่เลเวลสูงกว่าทั้งสองตัวได้ การ์ดซิลเวอร์วิงก็ดราคอนลงสู่สุสานไป 1 ใบ ส่วนมังกรสายฟ้าที่ถูกเรียกออก

มาเข้าต่อสู้กับเดรกเลเวล 82 ทั้งสองตัวอย่างสูสี

“เมจิก!” ลินเรียกใช้การ์ดคาถา ซึ่งก็คือ เบรฟ คาถาที่ส่งผลเพิ่มพลังโจมตีให้เป้าหมาย และในตอนนี้เป้าหมายที่ว่าก็เป็นใครไปไม่ได้นอกจากแทน

“เจ๋ง!” แทนพูดขึ้นเมื่อรู้ว่าพลังโจมตีของเขาเพิ่มขึ้นจากคาถาที่หญิงสาวใช้ “เอานี้ไปกินเลยไอ้จิ้งเหลน!” คนพูดสาดลูกธนูใส่มอนสเตอร์ตรงหน้า ลูกธนูจากคันศรวิญญานมังกรโจมตีใส่เดรกก่อให้เกิดความเสียหายหนักหน่วง

“7,475!” “7,454!” “7,480!”

“7,461!” “7,412!” “7,433!”

เดรกอีกตัวสลายไปหลังจากถูกโจมตีกระหน่ำใส่ไม่ยั้ง ในตอนนี้เหลือเพียงเดรกตัวสุดท้ายที่กำลังปะทะกับโลด์นิงดราคอน

“น่าจะไหวะงานนี้” เอ็ดเวิร์ดที่อยู่ข้างลินพูดขึ้น

“เราได้เปรียบเยอะี่” ลินว่า แต่พูดยังไม่ขาดคำ ศัตรูอีกตัวก็ปรากฏออกมา ศัตรูที่ระบอบแจ้งไว้เมื่อครู่ เอลเดอร์เดรกปรากฏตัว เดรกตัวนี้มีสัณฐานกว่าตัวที่ออกมาก่อนหน้านี้และขนาดยังใหญ่กว่าเกือบสามเท่าอีกด้วย...

เอลเดอร์เดรก (Elder Drake) เลเวล 92 ปรากฏตัว

เสียงจากระบบแจ้งการมาถึงของเอลเดอร์เดรก แต่ในขณะนั้นแทนก็ร่วมมือกับโลด์นิงดราคอนจัดการไฮวินด์เดรกตัวสุดท้ายได้สำเร็จ เหลือเพียงเอลเดอร์เดรกที่เพิ่งปรากฏตัวออกมาเท่านั้น

“จัดหนักมันเลยลูกพ่อ!” แทนสั่งมังกรลมที่เขาซื่ออยู่ให้มุ่งหน้าไปจัดการกับเอลเดอร์เดรกที่ตอนนี้โลด์นิงดราคอนกำลังเข้าปะทะ แต่ดูเหมือนจะไม่ใช่ง่าย เอลเดอร์เดรกร้องคำรามเสียงดังกึกก้อง หลังจากนั้นมันก็ใช้กรงเล็บและขากรรไกรอันแข็งแกร่งโจมตีใส่มังกรสายฟ้า

“7,849!” “7,711!” “7,793!”

โลด์นิงดราคอนถูกโจมตีอย่างรุนแรง แม้จะยังทนได้อยู่ แต่ดูเหมือนจะตั้งรับได้อีกไม่นาน แทนเตรียมเรียกมอนสเตอร์ออกมาอีกหนึ่งตัวเพื่อเข้า

ปะทะ แต่ในตอนนั้นเสียงของระบบก็แจ่มบางอย่างออกมาที่ทำให้แทน
เอ็ดเวิร์ด และลินถึงกับตกตะลึง

เอลเดอร์ดรากจำนวน 9 ตัวกำลังมุ่งหน้ามาทางกลุ่มผู้เล่น

“เฮ้ย!” แทนที่อยู่บนหลังมังกรลงมาถึงกับร้องลั่น ดวงตาเขาเบิกกว้าง
ไม่ยากเชื่อหูตัวเองว่าสิ่งที่ได้ยินนั้นถูกต้อง

“ไม่ไหวแน่พี่แทน! แก้วตัวที่กำลังจะมาพวกเรารู้ไม่ไหวแน่พี่!” ลินรีบ
ตะโกนบอกพร้อมกับหาทางหนี แต่ดูเหมือนจะไม่ทันการเสียแล้ว เพียงไม่กี่
วินาทีหลังจากนั้นมอนสเตอร์ทั้งเก้าตัวที่ระบบประกาศก็ปรากฏตัว...

เอลเดอร์ดรากเลเวล 92 จำนวน 9 ตัวปรากฏตัว

“ลิน! พี่เอ็ด! หลบไป! เดี่ยวผมยื่นให้...หนีไป!” แทนตะโกนบอก
พรรคพวกที่อยู่ด้านล่าง แต่ดูเหมือนจะไม่มีใครคิดจะฟังเขาไว้คนเดียว
“หนีไป! หนีไปสิ!” แทนหันไปย้ำอีกครั้งเมื่อเห็นว่าทั้งสองคนยังไม่ขยับไปไหน

“ไม่เอาดีกว่า เดี่ยวแกก็มาไซโคพี่ที่หลังว่าปล่อยแกตายคนเดียว”
เอ็ดเวิร์ดยิ้ม “อีกอย่าง...เรื่องตายนี้อะดับโปร” เขาพูดกลั้วหัวเราะ

“อย่าเพิ่งท้อพี่แทน!” ลินตะโกน

“อ้าว...” เอ็ดเวิร์ดหันมองหน้าลิน “พี่นี่ว่าลินบอกว่าไม่ไหวคนแรก
เสียอีก” เขาว่า

“ทำไงได้ล่ะพี่ พี่แทนไม่ถอยแน่ๆ เขาไม่อยากให้พวกเราตาย แล้วพี่จะ
ให้ทั้งเขาได้ยังไง” เสียงของหญิงสาวฟังแล้วรู้สึกได้ถึงความจริงจัง

“ไอ้บ้าเอ๊ย!” แทนตะโกนก่อนจะบังคับมังกรลงโฉบไปที่เอลเดอร์ดราก
ตัวที่กำลังปะทะกับไลต์นิงดรากรอน และก่อนจะถึงระยะโจมตี เขาก็เรียกใช้
สกิลทันที

“สปีดบูสต์!” ทักษะที่ทำให้ความเร็วเพิ่มมากขึ้นถูกเรียกใช้ขณะอยู่บน

หลังมังกร หลังจากนั้นพายุลูกนั้นก็ถูกรวบรวมจนสเตอร์ตรงหน้า

“7,849!” “7,711!” “7,793!” “7,849!” “7,711!” “7,793!”

“7,849!” “7,711!” “7,793!” “7,849!” “7,711!” “7,793!”

พลังโจมตีอันรุนแรงถาโถมใส่เอลเดอร์เดรก พลังโจมตีของแทนเพิ่มขึ้นจากการที่มีการดม้งกรเพิ่มลงไปในส่วนอีกใบ และคาถาเบรฟที่ลินใช้เพิ่มพลังโจมตีให้เขาขึ้นอีกชั้น เอลเดอร์เดรกตัวแรกสลายไปโดยที่ไลต์นิงดรากรอนยังทนอยู่ได้

“พี่แทน! ให้เพิ่มพลังมังกรตัวนั้นไหม!” ลินตะโกนถาม

“เก็บพลังไว้ก่อนลิน!” คนถูกถามสั่ง หลังจากนั้นเขาก็ก้มตัวบังคับมังกรลมร่อนไปทางที่ไลต์นิงดรากรอนอยู่

“ไรเดอร์!” แทนเรียกใช้สก็ลอีกครั้ง หลังจากนั้นมังกรลมก็หุบปีกและหมุนตัวส่งแทนลงไปยังบนหลังมังกรสายฟ้าที่พุ่งสวนเข้ามา

“ไปเลย!” แทนพูดเมื่อเขาเปลี่ยนไปอยู่บนหลังของมังกรสายฟ้า และไม่นานนักมังกรลมซิลเวอร์วิงก็พุ่งเข้าไปปะทะกับฝูงเอลเดอร์เดรกทั้งเก้าตัวเหมือนเป็นการฆ่าตัวตาย แต่อย่างน้อยมันก็ยังพอถ่วงเวลาให้เขาได้บ้าง

แทนบังคับไลต์นิงดรากรอนโฉบและโจมตีใส่ฝูงเดรกตรงหน้าแล้วบินทิ้งระยะหนีออกมา

“7,751!” “7,773!” “7,801!”

“7,935!” “7,785!” “7,809!”

ค่าความเสียหายเกิดกระจายไปยังมอนสเตอร์หลายตัว แต่ก็ยังไม่มีเดรกตัวไหนพุ่งเข้ามาโจมตีชายหนุ่มบนหลังมังกรสายฟ้า เพราะด้านหน้าฝูงเดรกนั้นมีมังกรลมเป็นตัวล่ออยู่

“เมาเทินวินด์! (Mountain Wind)” ระบบประกาศชื่อท่าที่เดรกใช่ออกมา คมอากาศจากปากเดรกขนาดยักษ์สองตัวถูกพัดใส่มังกรลม แต่ยังไม่ถือว่าเป็นโชคดีที่การโจมตีธาตุลมไม่ทำความเสียหายมากเกินไป นั่นก็เพราะมังกรลมซิลเวอร์วิงก็เป็นธาตุลมเหมือนกัน จึงลดค่าความเสียหายลงได้และยังไม่สลายไป

“ซั่มมอน!” แทนเรียกใช้การ์ดด้วยพลังสุดท้ายที่หลงเหลืออยู่ เขาฝากความหวังไว้กับการ์ดใบนี้

มังกรลมและไลต์นิงดรากรอนสลายกลายเป็นละอองแสง ร่างของแทนตกลงมาลอยอยู่กลางอากาศ แต่เมื่อเขาเรียกใช้สกิลอีกครั้ง แผ่นหลังของซั่มมอนที่เรียกออกมาก็รองรับอยู่ด้านล่าง...มังกรระดับ 10 ดาว มอนสเตอร์ระดับดาวสูงสุดเท่าที่สกิลโรเตอร์จะขึ้นได้...มังกรมิติไอเซนเกอร์

☆☆☆☆☆☆☆☆

✿ มังกรมิติไอเซนเกอร์ ✿

ประเภท : ซั่มมอน

เผ่า : มังกร ธาตุ : ดินและน้ำแข็ง

1 ใน 7 มังกรผู้พิทักษ์ 7 ปราสาทแห่งพันธสัญญาใหม่ พลังโจมตีและป้องกันสูงมาก การเรียกใช้นอกจากใช้ MP ตามจำนวนดาวแล้ว ต้องสังเวยมอนสเตอร์เผ่ามังกร 2 ตัว เมื่อมังกรมิติไอเซนเกอร์ถูกเรียกออกมา เรียกการ์ดมังกรในเด็คระดับไม่เกิน 10 ดาวลงมาสู่สนามทันที

- เผ่ามังกรที่ผู้เล่นควบคุมพลังโจมตีเพิ่มขึ้น 50 เปอร์เซ็นต์

เสียงคำรามก้องของมังกรมิติแห่งปราสาทไอเซนเกอร์ลั่นสะท้านทุกดวงใจ มังกรที่มีร่างกายงดงามราวกับผลึกใสปรากฏกายตรงหน้าทุกคน ปีกที่กระพือทำให้ฝุ่นผงที่เบื้องล่างฟุ้งกระจาย สองปีกที่สยายกลางท้องฟ้านั้นโปร่งใส และเมื่อมังกรมิติปรากฏกาย พลังพิเศษของการ์ดใบนี้ก็ถูกใช้งานทันที

ระบบเรียกการ์ดมังกรไม่เกิน 10 ดาวออกมาจากเด็คของแทน และมังกรที่ถูกเลือกออกมาก็คือมังกรคู่ เคออส-ลอร์ แทนเลือกการ์ดใบนี้เพื่อเพิ่ม

จำนวนมอนสเตอร์ในสนาม เขาทิ้งการ์ดมังกรระดับต่ำอีกใบบนมือลงในสุสาน เพื่อเรียกมังกรลอร์ว้อออกมา การ์ดที่ทิ้งลงไปในสุสานยังมีผลเพิ่มพลังของคันศร วิญญาณมังกรให้รุนแรงขึ้นไปอีก

☆☆☆☆☆☆☆☆

เคออส-ลอร์ว้อ ดราคอน

ประเภท : ซึ่มมอน

เผ่า : มังกร ธาตุ : ไร้อาตุ

มังกรแห่งความวุ่นวายที่ว่ากันว่ายาก
ปรากฏตัวมักจะปรากฏขึ้นมาพร้อมกับ
มังกรแห่งกฎระเบียบ เป็นเผ่ามังกรที่มี
พลังโจมตีไม่มากนัก หากเรียกออกมา
ปกติ จะเกิดมังกรเคออสสี่ตัวบนสนาม
แต่หากเรียกใช้พร้อมกับทั้งการ์ด 1 ใบ
จะทำให้เกิดมอนสเตอร์มังกรลอร์ว้อสีขาว
อีก 1 ตัว

มังกรดำที่ปรากฏขึ้นก่อนสยายปีก มังกรขาวที่ปรากฏตามมาติดๆ
คำรามไล่ศัตรูตรงหน้า มังกรทั้งสองตนได้รับพลังของมังกรมิติซึ่งเมื่ออยู่ใน
สนามรบจะทำให้เผ่ามังกรที่แทนควบคุมแข็งแกร่งขึ้นอีก มังกรเคออสและลอร์ว้อ
ที่ถูกเรียกออกมาพุ่งเข้าปะทะกับฝูงเดรก ในมือของแทนยังมีการ์ดมังกรระดับ
สูงอีกใบ แต่ต้องรอ MP ในการเรียกใช้

“มาเลย!” ชายหนุ่มบนหลังมังกรมิติคำรามลั่น เนื่องจากการ์ดมังกร
อีก 2 ใบตกสู่สุสานทำให้พลังโจมตีของคันศรวิญญาณมังกรพลังเพิ่มขึ้นอีก
50 เปอร์เซนต์ เขาบังคับมังกรผลิบินโฉบเข้าหาฝูงเดรกทั้งเก้าตัว แต่แทนเพิ่ง
จะสังเกตเห็นว่าในตอนนีฝูงเดรกที่อยู่ตรงนั้นเหลือเพียงหกตัวเท่านั้น

เพราะที่เหลืออีกสามตัวพุ่งเข้าใส่เอดเวิร์ดกับลินบนพื้นดิน!

“พี่เอ็ด! ลิน!” แทนบังกัปไอเซนเกอร์กลับไปหาเพื่อนทั้งสอง ในใจคิดภาวนาให้ทันเวลา...แต่ในความเป็นจริงนั้นเป็นไปได้ยาก ทั้งจากระยะทางและความเร็วในการบินไม่น่าจะเป็นไปได้ เพราะความเร็วของเอลเดอร์เดรคานั้นไม่ต่างจากเผ่ามังกรเท่าไร จึงเป็นเรื่องยากที่มังกรมิติไอเซนเกอร์จะตามได้ทัน

และก็น่าจะเป็นอย่างที่ว่าจริงๆ แทนกลับไปไม่ทันช่วยทั้งสองคนนั้นแน่นอนแล้ว เพราะกรงเล็บของเอลเดอร์เดรคทั้งสามกำลังพุ่งใส่ลินกับเอ็ดเวิร์ดอย่างรวดเร็ว...พวกเขาน่าจะตายหากถูกโจมตี

“อินซินิเรต ราดิเอชัน! (Incinerate Radiation)”

เสียงหนึ่งดังขึ้นพร้อมกับกระสุนเพลิงนับไม่ถ้วนพุ่งออกมา เปลวเพลิงสีแดงเจิดจ้าพุ่งเข้าสู่ฝูงเดรคทั้งสามตัว ค่าความเสียหายอันรุนแรงเกิดขึ้นทันทีที่พระเพลิงเผาผลาญเป้าหมาย และความรุนแรงของคาถาที่ถูกเรียกใช้ก็พอที่จะทำให้ฝูงเอลเดอร์เดรคสลายกลายเป็นละอองแสงไปพร้อมๆ กัน

“24,578!”	“25,014!”	“24,781!”	“24,850!”
“24,488!”	“24,770!”	“24,714!”	
“24,823!”	“24,993!”	“24,309!”	“24,432!”
“24,799!”	“24,116!”	“24,616!”	

ทั้งสามคนไม่เคยพบการโจมตีที่รุนแรงขนาดนี้มาก่อน พวกเขาได้แต่นิ่งอึ้ง แต่ไม่เพียงเท่านั้น อีกไม่กี่วินาทีถัดมาเอลเดอร์เดรคอีกหกตัวที่เหลืออยู่ก็ถูกลูกไฟขนาดยักษ์พุ่งเข้าใส่ ก่อให้เกิดความเสียหายรุนแรงไม่แพ้กัน ซึ่งแทนได้ยินเสียงก่อนจะเกิดการโจมตีได้ไม่ชัดเจนนัก

“38,396!”	“38,157!”	“38,901!”	“38,009!”
“38,613!”	“38,719!”	“38,931!”	
“38,168!”	“38,919!”	“38,710!”	“38,891!”
“38,115!”	“38,003!”	“38,541!”	
“38,778!”	“38,398!”	“38,903!”	“38,777!”
“38,364!”	“38,781!”	“38,443!”	
“38,996!”	“38,810!”	“38,771!”	“38,339!”

“38,901!” “38,116!” “38,874!”

ทันทีที่ค่าความเสียหายจบลง เอลเดอร์เดรกที่เหลืออยู่ทั้งหมดก็ถูกจัดการ มังกรมิติสลายไปพร้อมกับอาวุธในมือแทน ซึ่งมันเกิดจากจบการต่อสู้แต่ก่อนระบบจะแจ้งรายละเอียดต่างๆ หลังจากจัดการศัตรูจนหมด เสียงหนึ่งก็ล่อล่อลัดทะโกนออกมาทันที...

“ขอโทษครับ! ขอโทษจริงๆ! ผมไม่รู้ว่ามีคนอยู่แถวนี้เลยลากพวกเอลเดอร์เดรกมาเก็บเลเวลมากเกินไป ทำให้พวกคุณต้องลำบากไปด้วย” พวกแทนหันไปมองทางต้นเสียง แต่ก่อนที่เขาจะได้มองคนพูดอย่างละเอียดและถามคำถามใดๆ ออกไป เสียงประกาศจากระบบก็ดังขึ้น

กลุ่มผู้เล่นสามารถจัดการไฮวินด์เดรก เลเวล 82 จำนวน 3 ตัว และกำจัด เอลเดอร์เดรก เลเวล 92 จำนวน 1 ตัว ได้สำเร็จ ได้รับการัดไฮวินด์เดรก ระดับ 8 ดาว 2 ใบ ได้รับการัด เอลเดอร์เดรก ระดับ 9 ดาว 1 ใบ ไอเทม สันปึกเดรก 1 ชิ้น ได้รับไอเทม ปลายทางเอลเดอร์เดรก 1 ชิ้น ได้รับค่าประสบการณ์ 250,984 หน่วย ได้รับเงิน 98,796 กิล ผู้เล่นแทนไทยเลื่อนระดับเลเวลเป็น 74 ผู้เล่นเอ็ดเวิร์ด เลื่อนระดับเลเวลเป็น 39 ผู้เล่นลลินเลื่อนระดับเลเวลเป็น 42

“เฮ้ยพี่...! ทำไมระบบเรียกชื่อพี่ว่าเอ็ดเวิร์ดละ มันต้องสมโชคไม่ใช่หรอะ!” แทนหันไปถามเมื่อได้ยินเสียงประกาศจากระบบ

“ก็บอกแล้วว่าจะไปเปลี่ยนชื่อที่อำเภอ...” ชายหนุ่มพี่ใหญ่ของกลุ่มตอบออกมา ซึ่งลินที่ไม่รู้เรื่องชื่อเดิมของเอ็ดเวิร์ดได้แต่มองอย่างสงสัย

หลังจากนั้นแทน เอ็ดเวิร์ด และลินก็หันไปมองต้นเสียง ชายหนุ่มผมสั้นสีทอง รูปร่างบอบบางสวมชุดคลุมสีน้ำเงินยืนอยู่ที่นั่น ชุดรุ่มร่ามของเขาดูก็รู้ว่าเป็นพวกจอมเวทอะไรเทือกนั้น แทนจึงมองอย่างพิจารณาก่อนจะหันไปถามลิน

“ลินฯ เมื่อไหร่ที่ไม่สกลเจ้านั่นถึงแรงจ้ง เจ้าชุดคลุมนั้นไม่ได้เรียกใช้

สกลอะไรเลยด้วย” แทนกระซิบ

“เราใช้คาถาค่ะพี่ไม่ใช่สกล แต่น่าจะเป็นระดับมากกว่า 15 ดาว เกมนี้การเรียกใช้คาถาระดับ 15 ดาวขึ้นไปผู้เล่นต้องท่องตามที่เขียนไว้บนการ์ดก่อนจะประกาศชื่อคาถาแล้วโจมตี ส่วนถ้าเป็นการ์ดอสูรจะมีเงื่อนไขนั้นเมื่อระดับเกินกว่า 25 ดาวค่ะพี่แทน” หญิงสาวหันไปป้องปากกระซิบอธิบาย

“เพื่อ?” แทนขมวดคิ้ว

“เท่ดีมั้งคะ...” ลินตอบหน้าแหง

แทนทำหน้าเบื่อก่อนจะขมวดคิ้วมากเข้าไปอีก แต่ก่อนที่จะคุยอะไรต่อไป เสียงของชายที่เดินเข้ามาก็ดังขึ้น “ขอโทษจริงๆ นะครับ ผมไม่ทราบจริงๆ ว่ามีคนอยู่ตรงนี้” ชายหนุ่มผมทองเริ่มพูดอีกครั้งแล้วใช้มือเกาศีรษะทำหน้าลำบากใจ ซึ่งคำพูดที่ได้ยินนั้น แทนคลັບคล้ายคลັบลึกคลว่าเมื่อครู่เขาก็พูดทำนองนี้

“อ้อ! ไม่เป็นอะไร...” เอ็ดเวิร์ดที่กำลังจะพูดว่าไม่เป็นไรต้องหยุดพูดกลางคันเพราะเสียงหนึ่งแทรกขึ้นมา

“แจม...” แทนพูดพร้อมกับมองหน้าผู้ชายผมทอง

ชายคนนั้นมีสีหน้าประหลาดใจ “หา! ผมนี่กว่าพวกคุณจะตายเลยจัดการเจ้าจิ้งเหลนบินนั่น!” ชายในชุดจอมเวทสีน้ำเงินทำเสียงตื้น

“เรากำลังเก็บเลเวลกัน แล้วนายก็มา...แจม” แทนเน้นเสียง เอ็ดเวิร์ดกับลินหันขวับไปมองคนพูด ซึ่งประโยคนั้นทำให้ผู้ฟังหน้าสลดลงทันที

“เอ่อ...” เขาพูดตะกุกตะกัก “ผมต้องขอโทษจริงๆ นะครับที่ไม่รู้ว่าพวกคุณกำลังเก็บเลเวลกันอยู่” ชายในชุดคลุมจอมเวทยอมรับผิดเสียอย่างนั้น

“อืม...” แทนพยักหน้ารับหน้าตาเฉย ก่อนจะกอดอกจิกสายตาไปที่ชายผมทองตรงหน้า “นายเป็นใครกันถึงมาเก็บเลเวลที่นี่คนเดียว”

“ผมชื่อคอสครับ กำลังจะเดินทางไปธุระที่เมืองคาลิป” คนถูกถามตอบเสียงสั้น

“คอส...” แทนทวนชื่อ ซึ่งคู่สนทนาของเขาพยักหน้ารับ “นายไม่ค่อยมีมารยาทเลยนะคอส เทียบมายิงเวทแจมคนอื่นแบบนี้...ไม่อายบ้างรึ?” คน

พูดทำเสียงเย็นพร้อมกับหรีตามอง

คอสสลดลงกว่าเดิม เขาทำหน้าอกไม่ถูก สีหน้าเหมือนกับจะร้องให้ออกมา “ผม...ผม...ผมไม่รู้จริงๆ นะครับ ผมขอโทษ ขอโทษครับ ถ้ายังงั้นช่วยรับเงินกับการ์ดที่ได้ไปได้ไหมครับ” เขาเริ่มพูดตะกุกตะกักแล้วทำหน้าเศร้า คอสไม่กล้าเงยหน้าสบตาคนอื่น

“ถ้านายพูดแบบนั้น แล้วค่าประสบการณ์ล่ะจะคืนเรายังไง ความรู้สึกไม่ดีที่พวกเราสามคนมีจะตีค่าเท่าไร แล้วไอ้เรื่องเอากาเรตเอาเงินมาพาดหัวนี้ ยิ่งแย่เข้าไปใหญ่ นายคิดว่าความดีความเลวมันวัดกันที่สิ่งของใช่ไหม หัวใจของนายมันไม่ได้บอกนายว่าผลตอบแทนของความดีคือความรู้สึกอิ่มใจ ส่วนถ้านายทำไม่ดี นายแถมคนอื่น เอาเปรียบผู้เล่นคนอื่น ผลที่ได้ก็เป็นตราบาปติดตัวนายไปตลอด” แทนร้ายยาว และขณะที่พูดแต่ละคำออกมาเขาก็จ้องคอส ใช้สายตาดันชายตรงหน้าพร้อมกับยัดเยียดความรู้สึกผิด

คนถูกตำหนิก้มหน้าแล้วหลบตา เขาสายสิริระช้ำๆ แล้วในที่สุด เสียงพูดเบาๆ ก็ถูกส่งออกมา

“ผม ผม...” ยังไม่ทันที่คอสจะพูดจบประโยค อีกเสียงหนึ่งก็ดังขึ้นมา ชัดจังหวะ เสียงจากระบบที่ประกาศการปรากฏตัวของไฮวินด์เดรก

ไฮวินด์เดรก เลเวล 82 ปรากฏตัว

เจ้าสัตว์ประหลาดตระกูลสัตว์เลื้อยคลานที่สามารถบินบนท้องฟ้าก็ปรากฏตัวออกมาทางด้านหลังของคอส เมื่อเขาได้ยินเสียงก็หันไปทิศทางที่เดรกตัวนั้นปรากฏออกมาทันที คอสเห็นเดรกบินตรงเข้ามา เขาไม่รอช้า เลือกการ์ด 1 ใน 7 ใบที่ปรากฏขึ้นมาเมื่อเริ่มการต่อสู้

“ดวงใจแห่งประกายแสง เทพีสีอัคคีเพลิงกัลป์จึงเผาผลาญมอดไหม้แม้เก้าถ่าน...” เขาอ่านอักขรที่อยู่บนการ์ดเมจิก หลังจากท่องคาถาไปอีกครึ่งหนึ่ง สุดท้ายคอสก็จบคำด้วยชื่อของคาถาที่เขาเรียกใช้

“เฟลมบลาสต์! (Flame Blast)”

เปลวเพลิงม้วนตัวเป็นเกลียวที่ด้านหน้าของคอส หลังจากนั้นมันก็ขยายใหญ่ขึ้นกลายเป็นบอลเพลิงอันร้อนแรง ไอร้อนที่แผ่ออกมารู้สึกได้เป็นวงกว้าง คาถาคีติที่ถูกร่ายแสดงผล พุ่งตรงเข้าไปใส่ไฮนดเดรกที่กำลังบินเข้ามา

“212,546!”

จบข่าว...ลาก่อนเดรกผู้โชคร้าย พระเพลิงที่พุ่งเข้าไปก่อให้เกิดประกายเพลิงเผาผลาญ ร่างของเดรกกลายเป็นละอองแสงไปทันที ระบบน่าจะประกาศผลการต่อสู้เรียบร้อยแล้ว แต่พวกของแทนไม่ได้เสียงนั้นเพราะไม่ใช่คนในปาร์ตี้เดียวกัน

“โหด...พ่ะย่ะ” เอ็ดเวิร์ดพูดขึ้นก่อนคนอื่น หลังจากนั้นก็ตามด้วยเสียงลิน

“เท...มากค่า!” เธอพูดพร้อมกับประสานมือสองข้างไว้ที่หน้าอก ดวงตาฉายแววปลาบปลื้ม ส่วนแทนนั้นยังตีหน้านิ่ง ไม่แสดงอาการใดๆ

หลังจากจัดการเดรกเรียบร้อยแล้ว คอสก็หันกลับมาหาแทนอีกครั้ง “ผมรู้สึกผิดจริงๆ ครับ แล้วที่คุณบอกว่าผมเสียมารยาทเรื่องจะใช้เงินและการผิดพลาดห้วนนั้น เมื่อได้ฟังที่คุณพูดก็ทำให้ผมอายจนไม่มีหน้าไปพบใครแล้วละ ผมไม่รู้จะกล่าวคำขอโทษอะไรถึงจะสาสม ผมยอมรับผิดครับ...ผมผิดเอง” สีหน้าคนพูดต่างจากตอนร้ายกาจจัดการเดรกตัวเมื่อสักครู้อย่างชัดเจน ตอนที่เขารายเวทเมื่อครู่สีหน้าเขาจริงจังแถมแวต่ายังกร้าวอีกต่างหาก “ถ้าผมพอจะช่วยทำอะไรได้โทษได้ก็บอกมาเลยครับ...”

“นายช่วยงานพวกฉันแล้วจะยกโทษให้” แทนพูดขึ้นทันทีที่ชายตรงหน้าพูดจบ เมื่อมาถึงตรงนี้เอ็ดเวิร์ดกับลินก็รู้จักประสงค์ของแทนทันที

คอสเลิกคิ้วสูงก่อนจะทำหน้าบาน

“จริงหรือครับ! คุณจะให้ออกาสผมแก้ตัวใช่ไหม!” เขาว่า

“เราต้องทำควเอสต์กิลด์ นายมาปาร์ตี้กับพวกเราแล้วไปจัดการบอสที่ระบบเลือก แล้วเราหายกัน” แทนพูดหน้านิ่ง ขณะที่เอ็ดเวิร์ดส่ายหน้าเมื่อได้ยินเรื่องที่เพื่อนพูดออกมา

คอสมีสีหน้ากังวล เขานิ่งคิดอยู่ครู่หนึ่ง แต่สุดท้ายก็ถอนหายใจก่อนจะพูดออกมา “ให้ผมปาร์ตี้กับพวกคุณทำควเอสต์กิลด์ มันจะดีหรือครับ” เขา

ถามอย่างสุภาพ

“ก็ไม่เป็นไรนะ ฉันไม่ค่อยซีเรียส ถ้านายอยากกลับคำก็โอเค...” แทนว่าเสียงสูงพร้อมกับหันไปหาลิน “ไม่เป็นไรนะลิน คราวหลังที่จะเก่งกว่านี้ จะไม่ให้ใครมารังแก ‘ผู้หญิง’ ต่อหน้าพี่อีกแล้ว”

“เปล่าๆ ครับ!” คอสโบกไม้โบกมือปฏิเสธพลัน คิ้วของเขาเลิกสูง ดวงตาเบิกกว้าง “ถ้าคุณต้องการ ผมก็รับปากครับ! ผมต้องชดใช้ให้แน่ๆ ครับ!”

เอ็ดเวิร์ดกับลินทำตาโตก่อนจะหันมองหน้ากัน “มันเป็นแบบนี้ไปได้ยังไงคะพี่เอ็ด” ลินถาม เธอแทบไม่อยากจะเชื่อว่าเรื่องจะกลับกลายเป็นแบบนี้ได้ จากการที่มีคนมาช่วย กลับกลายเป็นคนมาช่วยผิด แล้วสุดท้ายแทนที่กอดตันจนเขาต้องมาช่วยงานชดใช้ความผิด

เอ็ดเวิร์ดส่ายหน้าไปมา “พี่ก็มั่นใจนะลิน...” เขาบอกขณะมองคนบ้าสองคนคุยกัน

“ยินดี...นายสมควรชดใช้คอส ความเป็นคนมีจิตสำนึกจะทำให้นายเป็นคนดี” พุดจบแทนก็ยื่นมือออกไป

“ยินดีที่ได้รู้จักอีกครั้งครับ ผม...คอสครับ” ชายในชุดจอมเวทใช้มือซ้ายลูบหัวตัวเองเบาๆ แล้วยื่นมือขวามาจับมือด้วย

“แทนไทย เรียกแทนก็แล้วกัน” แทนว่า

เอ็ดเวิร์ดที่กำลังมองทั้งคู่อยู่ทำท่านี้กะไรบางอย่างออก เขาดีดนิ้วเสียงดังแล้วเสนอหน้าไปอยู่ระหว่างคอสกับแทน

“เดี๋ยวฉันไปตามน้อง ‘ชาย’ มาให้” คนสวมเสื้อลายดอกพูดไปอมยิ้มไป คราวนี้ไม่ใช่แค่แทนที่ต้องขมวดคิ้ว ลินกับคอสเองก็ไม่เข้าใจความลึกลับของมุกเอ็ดเวิร์ด

“หมายความว่าไงพี่เอ็ด” แทนหรีตา

“อ้าว!” เอ็ดเวิร์ดยัดคอกหลังส่งเสียงสูง “ก็...ชาย คอส แทน ไง พวกนายไม่เคยเรียนตรีโกณในวิชาเลขรึไง”

นิ่ง...เงียบ...ไม่มีใครพูดอะไรออกมา แทนนึกถึงนกกาในการ์ตูนที่จะบินผ่านเมื่อเกิดอาการที่เรียกว่า ‘มุกแบ็ก’ ถ้าจะจัดลำดับ มุกนี้ก็น่าจะพอพิด

พอเหวี่ยงกับราชามุกไม่เข้าอย่างบลานซ์เลยที่เดียว

“พี่เอ็ด...” แทนเดินมาตบไหล่แล้วส่ายหน้า “มุกไม่ฮามันพาเพื่อน
เครียดนะพี่”

“อารายว่า...” เอ็ดเวิร์ดห่อไหล่หลังพุดจบพร้อมกับทำหน้าผิดหวัง ส่วน
คนอื่นหัวเราะให้มุกผิดใจครั้งนี้

“เดี๋ยวก่อนนะคอส พวกฉันขอเก็บเลเวลอีกสักหน่อย เดี่ยวเจ้าแม่ที่สั่ง
เรามาจะพิโรธ” แทนพุดถึงนึกที่สั่งให้พวกเขามาเก็บเลเวลเพิ่มในขณะที่เธอ
กับบลานซ์ลงไปยังชั้นห้าของดันเจี้ยนเขาวงกตใต้เมืองคาลิป

“นั่นเดี๋ยวผมจัดการพวกตัวที่เข้ามากว่นให้ก็แล้วกันครับ ถ้าเอาผมเข้า
ปาร์ตี้ด้วย พวกคุณจะพานไม่ได้ค่าประสบการณ์เอา” คอสว่า

“สองคำถาม” แทนพุดพร้อมชูนิ้วสองนิ้ว “นายเลเวลเท่าไร และอาชีพอะไร” เขาถามเสียงเข้ม

“ร้อยยี่สิบสอง อาชีพพ่อมดครับ” คอสตอบ

“ร้อยยี่สิบสอง!” ลินเสียงตื่นทำตาโต

แทนพยายามทำหน้านิ่งเก็บอาการ ส่วนเอ็ดเวิร์ดอ้าปากค้าง “นี่มัน
คนรีเปลาฟะ เลเวลอย่างกับคาเมนไรเดอร์ตัวสีแดง” เอ็ดเวิร์ดว่า

“พี่เอ็ด ขบวนการห่าสีมันมีเลเวลด้วยรี” แทนถาม “แล้วทำไมต้อง
สีแดง” เขาถามย้ำ

“ไม่มีอะ...แต่พี่ไม่รู้จะเทียบกับอะไร แล้วที่ว่าสีแดงนะ เพราะสีแดงมัน
เก่งสุด” สองคนที่คุยเรื่องไร้สาระไม่อยู่ในความสนใจของลิน ตอนนี้เธอเริ่ม
สนใจในความเก่งของชายตรงหน้า

“โห...เลเวลร้อยยี่สิบสองแถมยังอาชีพพ่อมดอีก” ลินพุดสีหน้าชื่นชม

แทนซึ่งเลิกคุยเรื่องไร้สาระกับเอ็ดเวิร์ดแล้วพยายามทำหน้านิ่งหันไป
หาลิน “พ่อมดมันก็อาชีพเก๋อๆ ทุกเกมไม่ใช่รีไร ไม่ได้เป็นสาระ ไม่ได้สำคัญ
อะไรไม่ใช่รีไร” เขายังทำเป็นไม่สนใจคอส

“ถ้าเกมอื่นนะไม่น่าตกใจหรอกค่ะพี่แทน แต่เกมนี้นะนะ พวกอาชีพ
พ่อมดนี่เป็นอาชีพระดับสูง แถมต้องทำควอสต์ยากมากด้วยนะพี่กว่าจะเปลี่ยน

อาชีพได้!” หญิงสาวว่า

“อ้อ...นิยามโบราณว่านั่นนะเกมนี้” แทนพูดก่อนจะทำเสียงหัวเราะขึ้น จมูก แต่ก่อนที่เขาจะพูดอะไรต่อไป เสียงจากระบบก็ดังขึ้น...

ผู้เล่นควรจะแยกแยะคำว่า โบราณ กับ คลาสสิก ให้ออก หากผู้เล่น ไม่สามารถแยกแยะได้ ในเมืองคาลิปมีหอสมุดที่ผู้เล่นจะหาข้อมูลเพิ่มความรู้ เรื่องนี้ การค้นคว้าอาจจะมีประโยชน์ในการพัฒนาโลกแคปซ ที่ผู้เล่นใช้ตัวเอง เป็นจุดศูนย์กลางได้บ้าง

“ใสใจกันจริง...” แทนเริ่มชินกับความจู้จี้จ้านของระบบ ในขณะที่เอ็ดเวิร์ดสายหัว ลินเบ้าปาก และคอสหัวเราะเบาๆ

หลังจากนั้นพวกแทนก็พากันเก็บเลเวลในสถานที่โดยรอบนานหลาย ชั่วโมง การเก็บเลเวลของพวกเขาง่ายขึ้นมากเพราะมีคอสคอยจัดการพวก มอนสเตอร์ที่เข้ามารบกวน แต่เมื่อลองมองดูจริงๆ แล้วคอสนั้นก็ไม่มีที่ท่า จำใจอะไร เขาดูเหมือนจะสนุกเสียด้วยซ้ำ แทนซึ่งเก็บเลเวลกับพวกเพื่อนๆ ได้ลุล่วงตลอดเวลาเมื่อระบบแจ้งว่าสเกลอาชีพของเขาทำงาน และมีการสุ่มของ ทักษะอาชีพที่ตัวเองมีอยู่

“มูนไลต์แอโรว์!”

เมื่อสิ้นเสียงเรียกใช้สกิลของแทนโจมตีใส่มอนสเตอร์ตรงหน้า ค่าความเสียหายสุดท้ายก็เกิดขึ้น และแล้วการต่อสู้ก็จบลง ถ้านับตั้งแต่เข้ามาที่นี่ เลเวลของทั้งสามคนขยับสูงขึ้นมากกว่าเดิมพอสมควร แทนเลเวลเพิ่มไม่มากนัก เพราะลिनกับเอ็ดเวิร์ดเลเวลห่างจากเขามาก ทำให้ระบบปรับค่าประสบการณ์ที่เขาจะได้รับน้อยลง แต่แทนก็ยังมีเลเวลเพิ่มเป็น 76 ในขณะที่เอ็ดเวิร์ดกับ ลินเลเวลขยับเป็น 45 และ 49 ตามลำดับ

“พีเอ็ด...ลिन...เราพอกันแค่นี้ก่อนเถอะ พวกนิกก็น่าจะเสร็จจากทาง วงกตแล้วละ ขอไปขอลงงานสองคนนั้นหน่อย” แทนซึ่งเคยลงไปยังเขา วงกต กับบลานซ์คิดว่าความลึกระดับห้าชั้นไม่น่าจะทำให้ผู้เล่นอย่างนิกกัเสียเวลา

มากนัก

“โหย...ที่ยังฆ่ามอนสเตอร์ได้ไม่ม้นมือพอเลย” เอ็ดเวิร์ดทำเสียงตัดพ้อ

“ได้ข่าวว่าพี่ใช้แต่ยาเพิ่มพลัง ไม่ได้โจมตีมอนสเตอร์สักกะตัวนะพี่เอ็ด แล้วเมื่อไรมันจะหายม้นมือพี่ละ เอาเป็นว่าหายม้นปากดีไหม ดูดค่าประสบการณ์เอา ดูดค่าประสบการณ์เอา” แทนพูดขณะเหล่มองหน้าคนพูด ลินได้แต่ยิ้มอมยิ้ม เธอไม่ได้หัวเราะเยาะเอ็ดเวิร์ดหรือทำท่าต่อว่าแทน

“ปะ...กลับเมืองกัน” แทนหันไปบอกอีกคนที่เหลือ แต่ก่อนออกเดินทาง เขาก็เปิดสถานะของตัวเองดู ทำให้รู้ว่ามีสกิลเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งอย่าง

“หิ...น่าสนุกนะไอ้เจ้าสกิลใหม่นี้...ท่าจะได้มั่วกันน่าดูชม”

แทน เอ็ดเวิร์ด ลิน และคอสเดินทางมาถึงเมืองคาลิโปอย่างไม่ยากเย็นนัก และเมื่อพวกเขาเดินเข้าไปในตัวเมือง เสียงพูดของคอสก็ดังขึ้น

“ไม่ได้มาเมืองนี้เสียนาน ไม่รู้เจ้านั้นจะยังเป็นเหมือนเดิมไหม” คอสที่เดินรั้งท้ายพูดกับตัวเองเบาๆ

“นายมาจากไหนกันแน่” แทนหันหลังกลับมาถาม ดูเหมือนเขาจะไม่สนใจเรื่องที่คอสพูดออกมา

“เมืองเหนือครับ”

คนเดินนำขมวดคิ้วทันทีที่ได้ยิน “เมืองเหนือ?” แทนทวนคำ “แล้วทำไมไม่วาร์ปมา เลเวลสูงอย่างนายวาร์ปมาไม่ยากกว่ารีง?”

คนถูกถามหัวเราะว่าก่อนจะตอบปัญหาคาใจชายที่กำลังมองเขาด้วยสายตาสงสัย “ง่ายครับ แต่มันไม่ได้บรรยายากาศ”

“หะ...” แทนยื่นหัวไปด้านหน้าแล้วเอียงคอมองคนพูด “แล้วนายเดินมานะ”

“ก็มีเดินบ้างไม่เดินบ้างครับ” คอสตอบอีกครั้ง แต่ในตอนนี้อัจฉริยะของเขาไม่ใช่คนที่ถามเรื่องราวของตน แต่เขากำลังสนใจบรรยายากาศในเมืองคาลิโปอย่างเห็นได้ชัด

เมื่อเห็นเป็นอย่างนั้นแทนก็ยกไหล่ผายมือสบายๆ แล้วเดินต่อไป เขาไม่ได้ถามเรื่องที่อยากรู้อยากถามต่อ ทุกคนพากันเดินตรงไปยังจุดหมาย ทั้งสี่กลับไป

ยังที่รวมตัวของพวกแทน บ้านพักของนิกก็ซึ่งตั้งอยู่ในเขตพักอาศัยทางด้าน
ตะวันออกของเมืองคาลิป

“น่าน...มากันแล้ว คราวนี้หวังว่าคงไม่ก่อเรื่องอีกล่ะ” นิกก็หรีดามองแทนที่เพิ่งจะเดินเข้ามาพร้อมกับอีกสามคน “แล้วเจ้าซุตรู่มรำนั่นมันใครอีกล่ะ” เธอถามเมื่อมองเห็นคอส

“เจอกันบนเขา แล้วเจ้านี่ก็ตกลงว่าจะช่วยเราเรื่องจัดการบอส” แทนตอบก่อนจะหันไปพยักหน้าให้คอสที่เดินตามมา

“เจ้าคนนี่เนี่ยนะ” นิกก็ทำเสียงสงสัยแล้วใช้มือทั้งสองข้างเท้าเอว “ทำไมท่าทางดูระจอกจัง”

“คุณคอสเลเวล 122 แล้วก็เป็นพอมดด้วยคะพี่นิก!” ลินทำเสียงตื่นเต้นแล้ววิ่งไปกอดแขนนิก

“หา! ร้อยยี่สิบสอง!” นิกก็ทำเสียงตกใจพร้อมกับชี้ไปที่ผู้ชายท่าทางนุ่มนวล “สามสิบยังเยอะแล้วเลยท่าทางแบบนี้ละ!”

“เอ?” คอสทำหน้าง

“เดี๋ยวกู เรื่องเจ้าคอสเอาไว้ทีหลัง ว่าแต่เธอเยอะเรียบร้อยไหมไ้เหรียญตราอะไรนั่นนะ” แทนซึ่งเดินมาหยุดตรงหน้าของนิกก็ถามออกไป

“สบายๆ นะ แต่ไม่ได้การ์ดดีๆ มาเลยสักกะใบ เเซิงเลย” หญิงสาวตอบ

“ไม่ลองลงไปชั้นหกดูละ” แทนพูดยิ้มๆ

“ว่าจะลงไปเหมือนกัน แต่บังเอิญไม่ค่อยว่าง” นิกก็ตอบก่อนจะส่ายยืมเย็นยะเยือก “ว่าจะรอนายพาไปนะ”

“ได้ไปแน่ๆ ฉันมีธุระกับเฟรยานั่น” ถึงจะดูเหมือนพูดเล่นแต่แววตาของแทนที่พูดคำนี้ออกมากลับจริงจัง เขากำลังจะพูดอะไรต่อสักอย่าง แต่บลานซ์ที่กำลังอ่านข่าวความเคลื่อนไหวของ DWO อยู่ก็ขัดเสียงดัง

“พวกนายดูข่าวนี้สิ!” เขาว่า “โคซี่เพลิงผลึกพากิลด์คริสตัลอินฟอร์โมไปจัดการกับมังกรน้ำแข็งเทสตาเมนต์ได้สำเร็จ และเป็นสื่อวารคนที่สองที่มีการ์ดแอเรียร์ระดับ A ถึง 2 ใบ!”

2

ราชาพญากลกลีบ

“พวกคุณรู้จักหัวหนากันด้วยหรือครับ” คอสถามขึ้น

“หัวหน้า?” แทนทำหน้าสงสัย

“นายเนียนะคนของกิลด์โคซี่ กิลด์คริสตัลอินเฟอร์โน!” นิกก็ยังมองหน้าเขาแบบไม่ยากเชื่อ “หรือที่เขาว่ากิลด์นี้มีแต่คนเก่งมันจะไม่จริง” คนพูดพิมพ์

“พี่คอส...เริดเลยค่า!” ลินทำเสียงตื่นเต้น

คอสยิ้มแหยแล้วใช้มือลูบผมตัวเองสองสามที่ก่อนจะตอบออกมา “แหะๆ...ผมอยู่กิลด์นั้นนั่นละครับ” เขาว่า “แต่เรื่องเก่งนี้ผมยังห่างไกลหัวหน้าอีกเยอะครับ...ไกลกันจริงๆ” จอมเวทที่พวกแทนเพิ่งรู้จักบอก

“แล้วข่าวที่ลานซ์ว่าเมื่อกี้มันเป็นเรื่องจริงหรือเปล่า” นิกก็ถามต่อ

คอสหัวเราะแห้งๆ ก่อนจะตอบออกไป “เอ่อ...คงบอกไม่ได้นะครับ เพราะถ้าหัวหน้าโคซี่รู้ว่าผมไปกระจายข่าวว่าเราได้การวัดระดับ A มาอีกใบ ผมตายแน่นอน” ชายหนุ่มหน้าจืดหัวเราะกลบเกลื่อน

“ชัดเจน...” แทนเหลือบตามองคนพูด เพราะเมื่อครู๋คอสผลอพูดสิ่งที่ตัวเองบอกว่าจะเก็บเป็นความลับออกมาเรียบร้อยแล้ว

“การ์ดเอเรียระดับ A รี” เอ็ดเวิร์ดทำหน้าครุ่นคิด มือแตะคางตัวเอง แล้วพยักหน้ารับรู้ “ท่าทางจะขายได้หลายตั้งค์” เขาคำนวณราคาขายทันที

“ใครเขาขายกันยะ การ์ดระดับ A เนี่ย” นิกก็เสียงขุน

“คอส...หัวหน้ากิลด์นายแหยอย่างนี้รีเปล่าเนี่ย” แทนดีหน้าสงสัย

คอสทำตาโตแล้วโบกมือปฏิเสธทันควัน “ไม่ครับ! ไม่เลยครับ... หัวหน้าโคซี่โหดมากครับ!” เขาจะล้าละลัก

ทั้งห้าคนที่เหลือมีสีหน้าประหลาดใจ นิกก็กับแทนหันมองหน้ากัน บลานซ์กับเอ็ดเวิร์ดทำหน้าสงสัย ส่วนลินท่าทางชื่นชมเมื่อได้พบกับคนของกิลด์ดัง

“เอาๆๆ” จั๊นอย่าเสียเวลาเลยดีกว่า ไปจัดการเรื่องกิลด์ให้เรียบร้อย” นิกก็ตบมือเสียงดังก่อนจะบอกให้ทุกคนเตรียมเริ่มงาน “แทนตั้งปาร์ตี้” เธอหันไปสั่ง

แทนพยักหน้ารับแต่ก็ยังขอเวลาอีกนิด “เบ๊บ...” เขาว่า และไม่นานนักทุกคนก็ถูกชวนเข้ากลุ่ม

ผู้เล่นแทนไทยตั้งปาร์ตี้ ‘รุดันนี่สี่เหลือง...’ เรียบร้อยแล้ว

ผู้เล่นบลานซ์เข้าร่วมปาร์ตี้

ผู้เล่นนิกก็เข้าร่วมปาร์ตี้

ผู้เล่นเอ็ดเวิร์ดเข้าร่วมปาร์ตี้

ผู้เล่นลลินเข้าร่วมปาร์ตี้

และผู้เล่นคอส...จากกิลด์คริสตัลอินเฟอร์โนเข้าร่วมปาร์ตี้

ปาร์ตี้ถูกตั้งเรียบร้อยแล้ว ส่วนสมาชิกที่เข้าร่วมมีทั้งหมดหกคน และเมื่อเสียงจากระบบจบลง ทั้งหกคนก็ออกจากที่มั่น มุ่งหน้าไปยังสำนักงานการตั้งกิลด์ที่อยู่ทางตะวันตกของเมืองคาลิปัทนที่

ไม่นานนักพวกเขาก็มาถึงจุดหมาย สถานที่รับเคสสร้างกิลด์

หลังจากเดินเข้าไปด้านในแล้วมองหา NPC ที่จะต้องไปดำเนินการด้วยพบแล้ว นิกก็เดินเข้าไปและเตรียมยื่นไอเทมเหรียญตราแห่งใจที่หลอมรวมให้ทันที

“พวกเรามารับเคสสร้างกิลด์ค่ะ” เธอพูดกับหญิงสาวรูปร่างสูงโปร่ง ผิวสีแทนซึ่งสวมชุดคลุมสีขาว

NPC หญิงสาวในชุดคลุมพยักหน้ารับเมื่อได้ยินคำพูดของนิกก็

“พวกเจ้าจะต้องกำจัดบอสที่ระบบสุ่มมาให้ โดยใช้จำนวนคนเท่าไรก็ได้ แต่รางวัลพิเศษจะแตกต่างกันตามจำนวนสมาชิกที่ร่วมกันกำจัดบอส ยิ่งน้อยยิ่งได้รางวัลมีค่า” เธอว่า

“เราต้องทำยังไงบ้าง” นิกก็ถามต่อ

“ค่าบริการตั้งกิลด์ห้าล้านกิล เจ้าจะต้องนำมันมาพร้อมกับไอเทมซึ่งจะตกจากบอสที่ระบบสั่งให้ไปจัดการ หลังจากที่ได้รับสองสิ่งนี้แล้ว พวกเจ้าจะได้รับไอเทมเพื่อสร้างกิลด์เป็นลำดับต่อไป” NPC คนเดิมตอบ “พวกเจ้าพร้อมหรือยัง หากพร้อมแล้วกด ‘ตกลง’ ข้าจะสุ่มเลือกบอสที่พวกเจ้าต้องไปจัดการ และส่งพวกเจ้าไปยังสถานที่ซึ่งบอสรออยู่”

“ฉันพร้อมแล้ว พวกนายว่าไง” นิกก็หันมาถามคนอื่น ๆ

“ก็โอเนะ” แทนว่าพร้อมยกไหล่

“ฉันพร้อมแล้วละ” บลันซ์พูดแล้วชกหมัดใส่ฝ่ามืออีกข้างของตัวเอง

“ลินก็พร้อมค่า...” ลินลากเสียง

“แหม...ก็ต้องคิดถึงตัวเอง...ก็ตัวเองน่ารักเสียขนาดนั้น พี่เอ็ดก็ต้องเข้าไปอยู่ในใจตัวเองแล้วละ” เสียงหนึ่งดังแทรกขึ้นมา และเมื่อทุกคนหันไปมองที่ต้นเสียงก็ไม่แปลกใจ เอ็ดเวิร์ดกำลังเปิดหน้าจอดิตต่อคุยกับสาวอยู่

“เอ็ดเวิร์ด...” นิกก็เสียงเข้ม แต่เอ็ดเวิร์ดยังไม่หันมาตอบ เขายังพูดคุยกะหญิงกะหนึ่งกับคนที่กำลังใช้หน้าจอดิตต่อคุยด้วย

“พี่เอ็ดไปเก็บเลเวลมานิดหน่อยจ้า คราวหน้าเวลาออกไปกับน้องนิชา พี่จะได้ปกป้องน้องได้ไงละ...จู้จู้” เขาทำเสียงเล็กเสียงน้อย

“ไอ้สมโชค!” นิกก็ตะโกนเสียงเซียว

ครั้งนี้เอ็ดเวิร์ดสะดุ้งโหยงก่อนจะรีบปิดระบบสื่อสารแล้วหันกลับมา “ครับ! ครับ! พร้อมแล้วครับ...พร้อมที่สุดตั้งแต่เคยมีมา พร้อมตั้งแต่โกโบริยังไม่หลงรักอังศุมาลินเลยคับ!” เขาหันมาตอบหน้าตั้น

ทุกคนส่ายหัวกับพฤติกรรมที่เห็น แต่ในเมื่อคนที่ว่าคือเอ็ดเวิร์ด พวกเขาก็คงไม่มีอะไรที่จะพูดว่าผู้ชายคนนี้ให้รู้สึกได้

“นายสบายใจได้คอส” แทนเอ่ยปากบอกชายที่เพิ่งเข้ามาพร้อมกับกลุ่ม “ถึงที่เอ็ดจะดูเหมือนกระจอกแล้วก็ไม่อยู่กับร่องกับรอยแบบนี้ แต่จริงๆ แล้วเขากระจอกยิ่งกว่าที่นายเห็นอีกนะ” คนพูดหันไปหัวเราะกับคนที่ถูกพูดถึง

“ไอ้แท้น!” เอ็ดเวิร์ดโวยวาย “แกจะด่าว่าพี่กระจอกอะไร!” ถึงแม้จะอยู่ต่อหน้า NPC สองคนนี้ก็ยังไม่คิดจะสนใจ

“ไม่จะห rokok พี่...” แทนทำหน้าจริงจัง “แต่ด่าไปแล้ว” พูดจบเขาก็หัวเราะว่า ส่วนเอ็ดเวิร์ดซึ่งนี้ไปที่หน้าคนพูดแต่ไม่รู้จะแก้ตัวยังไง เพราะตัวเขาเองก็เห็นด้วยกับสิ่งที่แทนพูดออกมา

“พอเลย อับอายขายหน้าประชาชนี ทำทางพวกนายจะพร้อมแล้วนะ” นิกก็ตัดบท

แทนพยักหน้าแล้วหันไปบอกกับ NPC “ดูเหมือนจะพร้อมแล้วครับ”

“ข้ามีเรื่องขอเตือน ถ้าพวกเจ้ากลับออกมาโดยยังไม่ได้จัดการกับบอส พวกเจ้าจะต้องเสียค่าบริการสองล้านกิลเมื่อจะเข้าไปอีกครั้ง” NPC คนนั้นว่า ส่วนแทนพยักหน้ารับ

“อ้อ เริ่มเลยก็แล้วกัน เวลาของพวกเราไม่มีค่า” เขาพูดโดยไม่นึกถึงเรื่องไร้สาระที่ตัวเองคุยกับเอ็ดเวิร์ดเมื่อครู่

“กด ‘ตกลง’ แล้วระบบจะเริ่มทำการสุ่ม ตามด้วยส่งพวกเจ้าไปยังสถานที่ซึ่งบอสอยู่ สบายใจได้ บอสในการทดสอบนี้ไม่ใช่พื้นที่ซึ่งผู้เล่นคนอื่นจะเข้าไปได้ มันคือบอสและสถานที่สำหรับทดสอบเท่านั้น ไม่มีผู้เล่นอื่นแย่งพวกเจ้าสังหารบอสได้” หลัง NPC พูดจบ หน้าจอที่มีประโยคหนึ่งก็ปรากฏ

เหล่านักเดินทางเอ๋ย พวกเจ้าพร้อมแล้วหรือที่จะรับการทดสอบ
สำหรับการสร้างกิลด์ เจ้าพร้อมแล้วหรือที่เดินตามเส้นทางแห่งโชคชะตา...

- ตกลง พวกข้าพร้อมแล้วที่จะก้าวสู่เส้นทางแห่งผองเพื่อน
- ยิ่งก่อน พลังของพวกข้ายังไม่เข้มแข็งพอ

แทนหันไปมองทุกคน และเมื่อทุกคนพยักหน้ารับ เขาก็เลือกกด...ตกลง

ระบบทำการสุ่มจากเลเวลสูงสุดของกลุ่มผู้ร้องขอทำควอสต์กิลด์...ผู้เล่น
จะต้องกำจัดบอสแห่งปราสาทในสายหมอกโรเมนีลิส ราชาผู้ถูกหลงลืม เลเวล
187

เมื่อสิ้นเสียงจากระบบ แสงสว่างวาบก็ปรากฏรอบตัวของคนในปาร์ตี้
ที่มีแทนเป็นหัวหน้า กลุ่มของเขาก็ถูกส่งไปยังสถานที่ทดสอบ ปราสาทใน
สายหมอกโรเมนีลิส ที่ระบบประกาศออกมา โดยที่ยังไม่ได้พูดอะไรออกไป
แม้แต่คำเดียว

ไม่สิ...ต้องพูดว่าไม่ทันจะพูดเสียมากกว่า

การเคลื่อนย้ายด้วยวาร์ปเสร็จสิ้นลงพร้อมกับเสียงแทนที่ถามขึ้น
“นี่ฉันฟังไม่ผิดใช่ไหม ร้อยแปดสิบเจ็ดเลยเนี่ยนะ”

ก่อนที่คนอื่นจะพูดอะไรออกมา คอสก็พูดขึ้น “จริงๆ เสียด้วยสิครับ
ผมนึกแล้วว่ามันน่าจะต้องเป็นอย่างนี้” เขาพูดก่อนจะถอนหายใจยาวแล้ว
ส่ายหน้าซ้ำๆ

จบคำของคอส ทั้งห้าคนที่เหลือหันมองผู้พูดทันที นิกก็ทอดสงสัย
ไม่ได้ถามขึ้นเป็นคนแรก “นายหมายความว่ายังไงที่บอกว่าน่าจะเป็นอย่างนี้”
เธอกอดอกถาม

คอสห่อไหล่ตามด้วยถอนหายใจอีกหนึ่งเฮือก “การทำควอสต์กิลด์มัน
น่าจะขึ้นอยู่กับระดับเลเวลคนในปาร์ตี้ครับ ผมถึงได้ถามคุณแทนยังงี้ละครับ

ว่า ให้ผมร่วมปาร์ตี้ทำควอสต์กิลด์ด้วยจะดีหรือไม่” เขาตอบหน้าเงื่อน

แทนเลิคว์สูงอย่างประหลาดใจเมื่อได้ยิน “แล้วมันไม่ได้ใช้เลเวลเฉลี่ยของกลุ่มนี่” เขาถามก่อนจะเบ้าปาก

คอสสายหัวไปมาทันทีก่อนจะตอบคำถาม “มันน่าจะคิดจากคนที่เลเวลสูงสุดในกลุ่มครับ บอสน่าจะเลเวลสูงกว่าคนที่เลเวลมากที่สุดราวๆ สามถึงสี่สิบเลเวลครับคุณแทน...”

“แต่มันเกินไปเยอะกว่านั้นนะ นายเลเวล 122 แต่นี่บอสเลเวลปาเข้าไป 187 ห่างกันเกิน 50 เลเวลอีกนะ” แทนพูดด้วยสีหน้าสงสัย คอสที่ถูกถามได้แต่ยิ้มเหี้ยไม่ตอบอะไร “ฉันละปวดหัว นี่มันชะตาของแทนไทยคนนี้หรือยังงี้ ตั้งแต่เข้ามาเกมมาควอสต์ปกตินุษย์นี่แทบจะไม่เคยได้สัมผัส” พูดจบแทนก็ถอนหายใจยาว

หลังจากคุยกันได้สักพัก ทุกคนก็หันมองรอบตัว สถานที่ซึ่งพวกเขาถูกส่งมานี้เป็นปราสาทขนาดยักษ์ที่ทรวดโถมและดูพิ้ง หอคอยสูงสองหอนาบ้ายขาวของตัวปราสาท ตอนนี้แทนอยู่ที่ลานกว้างหน้าปราสาท ส่วนตัวปราสาทขนาดใหญ่ดูเหมือนอยู่ไกลเกือบสุดสายตา และก็เป็นที่ตามชื่อของปราสาทที่ถูกแจ้งเอาไว้ว่าปราสาทในสายหมอก เพราะทั่วบริเวณของพื้นที่ปราสาทนี้ปกคลุมด้วยหมอกจางๆ

“เปิดไม่ได้แฮะ” เอ็ดเวิร์ดพูดหลังจากลองใช้มือผลักประตูขนาดใหญ่ที่อยู่ด้านหลังพวกเขา

“ต้องลองกระโดดถีบดูฟี่” แทนว่า

เอ็ดเวิร์ดยันคิ้ว “ฉันว่าทำจะไม่ไหวละ” ชายในชุดเสื้อลายดอก กางเกงขาสวมส่วนตอบกลับ

แทนมองดูรอบตัวแล้วเห็นกอน้ำขึ้นๆ ขึ้นแซมอยู่ตามพื้นหินของลานกว้าง และเมื่อมองไปยังสิ่งปลูกสร้างรอบตัว เขาก็เห็นว่าบางแห่งมีแถววัลย์เริ่มเลื้อยปกคลุม แถบบางแห่งยังมีต้นไม้ใหญ่แผ่กิ่งก้านสาขาเบียดเข้าไปจนกำแพงแตกร้าวอีกต่างหาก

หลังจากมองรายละเอียดคร่าวๆ แล้ว แทนก็กวาดสายตามองไปรอบ

ตัวอีกครั้ง คราวนี้เขาเก็บรายละเอียดของสถานที่ที่ถูกส่งมา สถานที่ซึ่งบอส
เลเวลสูงรอคอยพวกเขาอยู่

ที่สองข้างซ้ายขวาเป็นป้อมขนาดใหญ่สองป้อม ส่วนด้านหน้าเป็น
สะพานทอดยาวไปยังลานกว้าง หลังลานกว้างนั้นเป็นอาคารขนาดใหญ่สูง
สามชั้น และเมื่อพ้นอาคารนั้นไปแล้วจะเป็นเนินสูง ปราสาทขนาดยักษ์ตั้งอยู่
ที่นั่น...ปราสาทในสายหมอกโรเมนีส

“พวกเราเตรียมตัวกันให้เรียบร้อยเลยดีกว่า” นิกก็พูดขึ้น และเมื่อสิ้น
เสียงของเธอ ทุกคนก็พยักหน้ารับ ยกเว้นคอสที่กำลังเดินสำรวจรอบๆ เขา
ลองใช้มือเคาะกำแพงของสิ่งก่อสร้างรอบตัว แต่ก็ไม่มีอะไรเกิดขึ้น

ไม่นานนักทุกคนก็เตรียมตัวเรียบร้อย เสียงแท่นซึ่งเพิ่งจะนึกอะไรได้
ดังขึ้นก่อนใคร

“เออจริงสิ...” เขาเริ่ม “บลานซ์...ฉันว่าจะเอาการ์ดนี้ให้นายนานแล้ว
แต่ลืมไปเลย” แท่นพูดพร้อมกับยื่นการ์ดใบหนึ่งให้เพื่อน

“นาตัสผู้ไร้ความดี” ชายในชุดเกราะอัศวินอ่านชื่อการ์ดที่เพื่อนของเขา
ส่งมาให้

“อ้อ...ฉันกับลินได้มาจากตอนที่ไปทำควีสต์ในหุบเขาคนบาป มัน
ถือว่าเป็นของฉันร่วมกับลิน นายอย่าลืมหาการ์ดดีๆ ให้เธอด้วยล่ะ” แท่นพูด
พร้อมกับเลื่อนสายตาไปที่ลิน

“ไม่เป็นไรหรอกค่า” ลินพูดออกไปพร้อมยิ้มหวานว่าไม่ได้ต้องการอะไร
ตอบแทน แต่ในใจลึ้นให้ได้การ์ดดีๆ

“อ้อ...พอนายพูดฉันก็นึกขึ้นได้ นี่...การ์ดสายนักบวช ฉันกับนิกก็ได้
การ์ดใบนี้มาจากตอนที่ไปทำควีสต์ในเขาวงกต มอนสเตอร์สายนักเวทตัวนี้
นิกก็บอกว่านานๆ จะครอบการ์ดสักที” บลานซ์พูดพร้อมกับหยิบการ์ดคาถา
ระดับ 9 ดาวใบหนึ่งออกมา “ลินเอาไปใช้ก็แล้วกัน เดี่ยวมีของดีๆ อีก ฉันกับ
นิกก็จะเก็บไว้ให้” ชายร่างสูงใหญ่เอ่ย

“ค่า...” หญิงสาวตอบรับพร้อมกับรับการ์ดที่ตอนแรกเธอคิดว่าไม่คุ้ม
สักเท่าไรกับการ์ดบอสที่เธอเป็นเจ้าของอยู่ครั้งหนึ่ง แต่เมื่อได้เห็นคุณสมบัติ

ของการรีบไปที่บลานซ์ยื่นให้ก็ต้องเลิกคิ้วสูง “โห! คาถานีดีมากเลยนะคะ” เธอทำตาโต

บลานซ์ยิ้มรับ แต่ก็ทำหน้ายิ้มได้ไม่นานนักเมื่อถูกเพื่อนของเขาแซว

“อารายน่า...กับนิกก็? กับนิกก็เลยเหรอคุณบลานซ์” แทนทำเสียงเล็กเสียงน้อยพร้อมกับหรีตามองบลานซ์สลับกับนิกก็ มันทำให้สองคนที่เพิ่งรู้ว่าโดนแซวอยู่ถึงกับเขินไป

“ไปๆ!” นิกก็รีบเดินนำหน้าพร้อมกับพูดแก้เขิน แทนกับเอ็ดเวิร์ดมองยิ้มๆ ส่วนลินกับคอสที่ไม่รู้เรื่องทำหน้าง

แต่ก็ไม่ไม่นานนักลินก็เริ่มสงสัย เธอหันไปหาแทนทันทีที่นิกขึ้นได้ “พี่แทนๆ” เธอเริ่ม “พี่บลานซ์กับพี่นิกก็เขาเป็นแฟนกันเหรอคะ...เหรอคะ...เหรอคะ” คนถามทำหน้าอยากรู้เต็มที่ ส่วนแทนหัวเราะก่อนจะตอบออกไป

“ยังไม่ได้เป็น แต่น่าจะไม่พลาด” เขาพูดก่อนจะหันมามองหน้าลิน “ว่าแต่ลินนี้ทำตัวเหมือนพวกบ้าข้างบ้านเลยนะ” เขาพูดยิ้มๆ ส่วนคู่สนทนาเบ้าปากทันทีที่ได้ยิน

“แหม...พี่แทนน้ำ...!” ลินพูดลากเสียงสูงพร้อมกับใช้มือตีแขนของเขาเบาๆ

หลังจากนั้นทุกคนก็เริ่มออกเดินทางเพื่อมุ่งหน้าสู่ตัวปราสาท เป้าหมายคือการกำจัดราชาผู้ถูกหลงลืม บอสแห่งปราสาทในสายหมอกโรเมนีลิส

บลานซ์ออกเดินนำหน้า พวกเขามุ่งหน้าไปยังสะพานที่ทอดยาว แต่ยังไม่ทันจะได้ข้ามไปก็มีกำแพงโอบล้อมมาทันไว้เสียก่อน หลังจากนั้นประตูบ่อมหัศจรรย์ทั้งสองข้างก็เปิดออกพร้อมๆ กับเสียงแจ้งการปรากฏตัวของมอนสเตอร์กลุ่มแรกที่พบในเขตปราสาทผู้พิงหลังนี้

อัศวินแห่งโรเมนีลิส เลเวล 120 จำนวน 6 ตนปรากฏตัว

เดทริชาร์ด เลเวล 121 จำนวน 3 ตนปรากฏตัว

และนักบวชเงา เลเวล 119 จำนวน 2 ตนปรากฏตัว

หลังจากสิ้นเสียงของระบบ ก่อนที่ทุกคนจะทำอะไร เสียงจากระบบก็ดังขึ้นอีกครั้ง

ผลของทักษะอาชีพริสก์เบรคเกอร์ทำงาน MP ของผู้เล่นเพิ่มขึ้นจากเดิม 30 เปอร์เซ็นต์ ได้ถูกส่งมอบให้กับเพื่อนคนใดคนหนึ่งในปาร์ตี้ ผลนี้จะหมดลงเมื่อผู้เล่นจัดการศัตรูลงได้

“ไม่ได้กินตู้อร่อยงานนี้!” แทนที่ได้ยินเสียงประกาศจากระบบพูดขึ้นด้วยใบหน้าเปี่ยมรอยยิ้ม ที่เขาพูดแบบนั้นเป็นเพราะว่าในการเก็บเลเวลที่ผ่านมาเขาพบกับการสุ่มแบบนี้หลายครั้งแล้ว แทนจึงสำรวจเด็กของเพื่อนคนอื่นๆ และถามวิธีใช้งานไว้เรียบร้อยแล้ว นับเป็นความรอบคอบซึ่งนานๆ ครั้งที่ชายคนนี้จะม่...

แต่บางครั้งในชีวิตจริง แม้เราจะเตรียมอะไรไว้แล้ว เรื่องที่เหนือความคาดหมายก็เกิดขึ้นได้เสมอ..

“นี่มันอาวร้าย!” แทนทำเสียงสูงเมื่อเห็นเด็กที่อยู่ในมือ ซึ่งในขณะนั้นพวกศัตรูก็กำลังมุ่งหน้าเข้ามาใกล้ ที่ชายคนนั้นทำเสียงแบบนี้ออกมาเพราะเด็กที่อยู่ในมือเขานั้นไม่คุ้นตาเลยแม้แต่น้อย การ์ดเริ่มแรกทั้งเจ็ดใบมีแต่การ์ดคาถาที่เขาไม่รู้จักล้วนๆ แทนพอจะรู้แล้วว่าเด็กนี้เป็นของใคร

มันเป็นเด็กของคอส...สมาชิกคนล่าสุดของปาร์ตี้ยังงั้นละ

“คอส!” แทนหันไปตะโกนเรียกจอมเวทหน้าใหม่ที่น่าจะยังนั่งอยู่หลังเกิดเรื่องขึ้น แทนคิดว่าคอสน่าจะกำลังตื่นตกใจกับสภาสงครามของเขา

แต่ดูเหมือนว่าจะไม่เป็นอย่างที่แทนคิดเอาไว้...

“ซั่มมอน! ซั่มมอน! อีคิว! อีคิว!” คอสเรียกใช้การ์ดครั้งเดียวถึง 4 ใบ แต่ยังไม่จบแค่นั้น เขาเรียกใช้สเกลอีกสองชนิดติดๆ กัน

“ไทม์วอล์ก! (Time Walk)”

“ดับเบิลแอตแท็ก! (Double Attack)”

หลังสิ้นเสียงเรียกใช้ ประกายแสงสีฟ้าและแดงก็สถิตที่ร่างของคอส

ไม่เหลือเค้าใบหน้าเอื่อยเฉื่อยที่เห็นในยามปกติแม้แต่รอย ใบหน้าของคอสที่อยู่ต่อหน้าศัตรูมุ่งมั่นและจริงจัง เขาเรียกใช้คันศรเทพสงครามจากเด็กของแทน ชายในชุดคลุมบอบบางดูไม่เหมาะกับอาวุธชิ้นใหญ่อย่างคันศรนี้ แต่คอสกลับใช้มันอย่างชำนาญ เขาจ้างลูกธนูมาด้านหลังจนเส้นเอ็นตึงถึงที่สุด และแล้วการโจมตีจากคันศรในมือก็ถูกปลดปล่อย ลูกธนูที่ถูกระดมยิงพุ่งฝ่าอากาศเข้าหาเป้าหมาย สุดท้ายค่าความเสียหายก็เกิดขึ้น

“7,749!” “7,689!” “7,438!” “7,654!”

“7,749!” “7,689!” “7,438!” “7,654!”

“7,809!” “7,765!” “7,741!” “7,908!”

“7,809!” “7,765!” “7,741!” “7,908!”

ด้วยสกิลที่คอสเรียกใช้ทั้งสองชนิดทำให้ความเร็วและจำนวนการโจมตีเพิ่มขึ้น ชายคนนี้ได้เคลื่อนที่เร็วขึ้น แต่เขาใช้ระยะห่างจากศัตรูให้เป็นประโยชน์ คันศรเทพสงครามแสดงพลังมากกว่าครั้งที่เคยอยู่ในมือของแทน

ดับเบิลแอตแท็ก (Double attack)

ทักษะเรียกใช้ เพิ่มจำนวนครั้งของการโจมตีด้วยอาวุธอีก 1 ครั้ง ไม่สามารถใส่ใส่ผู้เล่นที่มีสกิลนี้อยู่แล้วได้ แสดงผล 1 นาที ใช้ SP 25

ไทม์วอล์ก (Time Walk)

ทักษะเรียกใช้ เพิ่มความเร็วในการโจมตีให้เป้าหมายเป็นเวลา 1 นาที SP 17

“เด็กดีใช้ได้เลยนะครับคุณแทน” คอสหันกลับไปบอกเจ้าของเด็กที่ยืนตกตะลึงกับภาพที่เห็น ส่วนมือทั้งสองข้างนั้นก็ยังระดมยิงใส่ศัตรูเข้าเป้าแม้ไม่ได้มอง

“จะแจ้งไปแล้วคอส! ว่าแต่เด็คนายมันใช้อย่างไรกัน!” แทนซึ่งเริ่มก้มหน้าอ่านความสามารถของการ์ดในมือตะโกนถามเจ้าของเด็กที่เต็มไปด้วยการ์ด

เมจิก

คอสมันไปหาลินที่กำลังเพิ่มพลังป้องกันให้แก่บลานซ์ “คุณลินมีคาถาเพิ่มพลังโจมตีเวทมนตร์ใช้ไหมครับ” ชายในชุดจอมเวทถามออกมา

“มีค่า!” ลินตอบโดยไม่หันกลับมามอง ตอนนี้เธอจดจ่ออยู่กับการเพิ่มพลังให้บลานซ์ที่ดึงความสนใจมอนสเตอร์มาที่ตัวเขาเองถึงสามตัว

“ใช้กับคุณแทนหน่อยครับ” คอสว่า

“แต่ศัตรูกำลังบุกเขามาอีกเพียบเลยนะพี่คอส!” ลินที่เห็นฝูงศัตรูกำลังบุกเข้ามาตะโกนตอบเสียงตื่น กองทัพมอนสเตอร์แห่งปราสาทโรเมนีลิสกำลังทะลักเข้ามาจากทางด้านหน้า

คอสมันกวาดสายตาไปรอบๆ ด้วยความรวดเร็ว หลังจากนั้นเขาก็ทำท่านึกบางอย่างขึ้นได้ “จริงสินะครับ มากันเยอะเลยทีเดียว” เขาพูดเสียงเรียบ

“ซาโดว์เอมบราซ! (Shadow Embrace)”

คอสมันเรียกใช้สกิลอย่างรวดเร็ว เป้าหมายคือฝูงปีศาจที่กำลังมุ่งหน้าเข้ามา ผลของสกิลที่คอสมันใช้ทำให้เกิดเงาดำบนพื้นด้านหน้าฝูงมอนสเตอร์ ทำให้มอนสเตอร์ทุกตัวหยุดนิ่งอยู่กับที่ มันคือสกิลขั้นสูงที่จะสะกดมอนสเตอร์เลเวลต่ำกว่าผู้ใช้ให้หยุดนิ่งเป็นเวลาถึงสิบวินาที โดยแลกกับ SP 30 หน่วย

“เรียบร้อยแล้วครับ เจ้าพวกนั้นคงไม่มาวุ่นวายสักครู่” คอสหันไปบอกลินก่อนจะรีบเดินมาที่แทน “ใช้ไบนี่ก่อนครับ แล้วมอนสเตอร์จะเป็นธาตุไม้ หลังจากนั้นก็ใช้ไบนี่จริงๆ แล้วถ้าต่อด้วยไบนี่น่าจะลดจำนวนศัตรูได้เกือบครึ่ง แต่ MP ของคุณแทนน่าจะไม่พอ ผมจึงคิดว่าใช้ไบนี่น่าจะคุ้มค่ากว่าครับ” เขาชี้นิ้วไปที่การ์ดแต่ละใบพร้อมกับอธิบายคุณสมบัติคร่าวๆ ให้แทนฟัง ซึ่งดูเหมือนว่าคู่สนทนาคงจะเข้าใจ

“เมจิก!” แทนเรียกใช้การ์ดใบแรกทันที เขาใช้การ์ดตามลำดับที่คอสมันบอกเอาไว้ แสงสีน้ำตาลพุ่งออกจากการ์ดแล้วตรงเข้าไปใส่ฝูงมอนสเตอร์ตรงหน้า ทำให้ธาตุของมอนสเตอร์เหล่านั้นเปลี่ยนแปลงไปเป็นธาตุไม้

☆☆☆☆☆☆☆☆

วิญญานแห่งพฤษภ

ประเภท : เมจิก

เวทมนตร์ที่เรียกพลังแห่งแมกไม่ให้สถิต
ร่างของศัตรูหรือผู้เล่นที่อยู่ในอาณาเขต
ของคาถา ทำให้เป้าหมายกลายเป็นธาตุ
ไม่เป็นเวลา 3 นาที
-หากผู้เรียกใช้ไม่ใช่อาชีพสายจอมเวท
เสีย MP 2 เท่า

“เมจิกบูสต์! (Magic Boost)” ลินเรียกใช้สกิลที่เธอได้มาตอนเลเวล 37
มีผลทำให้เป้าหมายมีพลังเวทเพิ่มขึ้น และเป้าหมายของสกิลในครั้งนี้ก็คือแทน
ซึ่งครั้งนี้เขาใช้เด็กของคอสอยู่

“เมจิก!” แทนเรียกใช้การ์ดคาถาอีกใบ แต่มันกลับไม่แสดงผล เขา
เหลือบมอง MP และ SP ของตัวเองก็พบว่ามามากพอ แต่กลับใช้การ์ดใบนี้
ไม่ได้

“คอส! ฉันใช้การ์ดนี้ไม่ได้!” แทนตะโกนบอกเสียงดัง

คอสที่ดูเหมือนกำลังสนุกในการใช้เด็กของแทนเรียกมังกรออกมา 2
ตัวก่อนจะหันไป “มันเป็นการ์ดระดับ 17 ดาวครับ ต้องร่ายคาถาที่อยู่หลัง
การ์ดใบนั้นก่อนครับ!”

เมื่อได้ยินคำพูดของคอส แทนก็พลิกการ์ดดูด้านหลังทันที หลังการ์ด
ซึ่งปกติไม่มีอะไรปรากฏตัวอักษรเรืองแสง เขากวาดสายตาไปตามตัวอักษร
ปากเอ่ยคำที่ปรากฏ “พระเพลิงก่อเกิดจากเถ้าถ่าน อัคคีแห่งบาดาลโซติช่วง
หัตถ์แห่งราชันบดขยี้ เพลิงกลบฝังเฝ้ามลาลาญ รัศมีแห่งเปลวเพลิงจงบังเกิด...
โซลาร์เรย์! (Solar Ray)”

เมื่อสิ้นเสียงของชายหนุ่ม การ์ดระดับ 17 ดาวในมือของเขาก็เปล่งแสง

พร้อมกับเกิดเปลวเพลิงหล่นจากฟากฟ้าราวกับกำลังสาดแสงใส่ฝูงมอนสเตอร์ที่บุกเข้ามา ค่าความเสียหายรุนแรงระดับหลักหมื่นพวยพุ่ง เหล่ามอนสเตอร์ถูกเปลวเพลิงเผาผลาญ ค่าความเสียหายที่ทุกคนมองเห็นน่าตื่นตะลึง

“แม่เจ้า!” แทนตาเบิกกว้าง ตกใจกับคาถาที่ตัวเองใช้ออกไป มอนสเตอร์ที่โดนคาถาสลายไปหลายตน แต่ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะมันถูกคอสที่ใช้คันศรเทพสงครามโจมตีใส่ไปก่อนหน้านี้แล้ว

“คุณเอ็ดเวิร์ด!” คอสหันมาเรียก และเมื่อเห็นว่าเอ็ดเวิร์ดหันมาตามเสียงของเขา คอสก็พูดต่อไปขณะที่ในมือยังรัยรังงูไม่หยุด “มีการดตีให้เพิ่ม MP ใหม่ครับ ถ้ามีใช้ให้คุณแทนหน่อยครับ!”

เอ็ดเวิร์ดเลื่อนสายตาลงมาที่น้ำยาเพิ่ม MP ระดับกลางที่มีอยู่ในมือ 1 ใบ เขาริบใช้มันให้แทนทันที

“ไอเทม!” เมื่อสิ้นเสียงเรียกใช้ การ์ดไอเทมก็กลายเป็นเป็นประกายแสงแล้วพุ่งเข้าใส่ร่างของแทน MP ของเขาฟื้นฟูด้วยการ์ดไอเทมที่ใช้แล้วจะสลายไป การ์ดระดับ 6 ดาว ราคา 27,000 กิล

“+30 MP!”

“ร้ายเวทต่อเลยครับคุณแทน!” คอสตะโกนบอกก่อนจะเรียกมอนสเตอร์ตัวที่สามออกมา

“ซัมมอน!”

เสียงคำรามดังก้องปราสาทในม่านหมอก ปีกกระพือผ่านอากาศ ร่างที่เป็นดังแก้วผลึกปรากฏขึ้นท่ามกลางการต่อสู้ มังกรมิติไอเซนเกอร์ปรากฏตัวออกมาโดยการเรียกใช้ของคอส และเมื่อมังกรมิติปรากฏตัว พลังพิเศษของการ์ดใบนี้ก็เริ่มทำงาน ไลต์นิงดราคอนถูกเรียกออกมาจากกองการ์ด สายฟ้าแลบแปลบปลาบยามมันปรากฏตัว มังกรบินผู้มีแสงอสนีห่อหุ้มกายได้รับพลังเพิ่มขึ้นเมื่อมีมังกรมิติไอเซนเกอร์อยู่เคียงข้าง

“ไลต์นิงเมโมรี่! (Lightning Memory)” เสียงจากระบบแจ้งทำที่มังกรสายฟ้าใช้ สายฟ้าฟาดกระหน่ำใส่มอนสเตอร์ฝั่งตรงข้ามเกือบทุกตัวตน จากการที่มังกรสายฟ้าใช้ท่าไลต์นิงเมโมรี่ออกมา ทำให้มอนสเตอร์ด้านหน้าลด

น้อยลงไปอีก และในขณะนั้นเอง แทนซึ่งเหลือ MP อยู่ราวๆ 40 หน่วยก็เรียกใช้การ์ดคาถาอีกหนึ่งใบ

“เผาลาญ มอดไหม้ เพลิงกัลป์ นรกทั้งเจ็ด สวรรค์เบื้องบน เพลิงนรก วจีจากสวรรค์ เพลิงแห่งการชำระจงบังเกิด มอดไหม้ เลื่อมสลาย ความตาย... ดาร์กเฮลล์ มิลเลียนซอร์ด! (Dark Hell Million Swords)”

เมื่อสิ้นเสียง MP ของผู้เรียกใช้ลดลงเหลือเพียงแค่ 2 หน่วย ตามมาด้วยดาบเพลิงนับไม่ถ้วนที่โปรยปรายร่วงหล่นลงมาจากเบื้องบน มันพุ่งปักลงพื้นผ่านร่างศัตรู โดยไม่สร้างความเสียหายให้สมาชิกในกลุ่มของผู้เรียกใช้การ์ดใบนี้แม้แต่หน่วย

“14,789!”	“14,440!”	“14,285!”	“14,377!”
“14,995!”	“14,006!”	“14,880!”	“14,398!”
“14,621!”	“14,502!”	“14,776!”	“14,995!”
“14,006!”	“14,145!”	“14,271!”	“14,393!”
“14,176!”	“14,221!”	“14,007!”	“14,884!”
“14,702!”	“14,949!”	“14,308!”	“14,233!”
“14,447!”	“14,770!”	“14,432!”	“14,499!”
“14,378!”	“14,224!”	“14,903!”	“14,229!”

ดาบเพลิงที่ร่วงหล่นปักอยู่บนพื้นแล้วลุกโชนอยู่ชั่วพริบตา หลังจากนั้นมันก็สลายหายไปราวกับไม่เคยมีอยู่ หลังจากค่าความเสียหายสุดท้ายจบลง เหล่ามอนสเตอร์ที่บุกเข้ามาก็พากันสลายกลายเป็นประกายแสงเกือบจะทั้งหมด อัศวินแห่งโรเมนีลิสซึ่งมีพลังป้องกันเวทน้อยสลายไปหมดทุกตน ตอนนี้ที่เหลืออยู่ก็มีเพียงนักบวชเงา 2 คน และเดทวิชาร์ด จอมเวทผู้สิ้นชีวิตไปแล้วอีก 2 คน

“แอเรีย!” นิกก็ที่ถอยห่างออกไปอยู่แถวหลังเรียกใช้การ์ด ทุกคนหันมองไปทางต้นเสียงทันที นี่เป็นครั้งที่สองที่ทุกคนได้เห็นการ์ดแอเรียของนิกก็การ์ดแอเรียระดับ C แห่งเหมืองไททัสที่กำลังจะปลดปล่อยพลังออกมาในรูปแบบการ์ดเมจิก

AreaH
☐ เหมือนไททัต ☐
ประเภท : แอเรียการ์ด
เมจิก : เทน เทาซันด์ เวพอน เรียก อารูธป็นนับหมื่นขึ้นออกมาปลดปล่อย พลังโจมตีอันรุนแรงใส่กลุ่มเป้าหมาย ค่า HP MP SP ของผู้เรียกใช้เหลือ 1

เมื่อสิ้นเสียงของนิกก็ อารูธป็นนับพันนับหมื่นกระบอกก็ปรากฏออกมา
 รายล้อมกลุ่มศัตรู ค่าพลังทุกชนิดของนิกก็ลดลงเหลือเพียง 1 หน่วย หากเธอ
 ถูกโจมตีในขณะนี้น่าจะตายแน่นอน แต่ความเสี่ยงนี้แลกกับพลังโจมตีอัน
 รุนแรง อารูธทั้งหมดระดมยิงใส่มอนสเตอร์ในระยะที่เวทมนตร์แสดงผล

“74,701!” “74,987!” “74,945!” “75,132!”
 “75,170!” “75,009!” “75,001!” “75,011!”
 “74,751!” “74,898!” “75,341!” “74,987!”

“เจ๋ง!” เทนตะโกนออกมาเมื่อเห็นการโจมตีที่มโหฬารของนิกก็ ยาม
 เมื่อการ์ดแอเรียแต่ละใบถูกใช้ ผลลัพธ์นั้นน่าตื่นตาตื่นใจเสมอ

การโจมตีของหญิงสาวก่อให้เกิดค่าความเสียหายรุนแรงจนทำให้มอน-
 สเตอร์ที่เหลืออยู่ทั้งหมดสลายไปทันที หลังจากนั้นเสียงประกาศจากระบบก็
 ดังขึ้นตามมาติดๆ

กลุ่มผู้เล่นสามารถจัดการอศวินแห่งโรเมนีลิส เลเวล 120 จำนวน 6
 ตน เดทวิชาร์ด เลเวล 121 จำนวน 3 ตน และ นักบวชเงา เลเวล 119 จำนวน
 2 ตนลงได้ ได้รับการด้อศวินแห่งโรเมนีลิส ระดับ 10 ดาว 2 ใบ ได้รับการรด์
 เดทวิชาร์ด ระดับ 10 ดาว 2 ใบ ได้รับ การ์ดนักบวชเงา ระดับ 10 ดาว 1 ใบ
 ได้รับไอเทม เกราะชั้นสนิม 4 ชิ้น ดาบชั้นสนิม 4 ชิ้น ปลายคทาจอมเวท 1

ขึ้น ชุดคลุมขาดวิน 1 ขึ้น กำไลผู้ต้องสาป 1 ขึ้น ได้รับค่าประสบการณ์ 674,978 ได้รับเงิน 274,856 กิล ผู้เล่นคนไทยเลื่อนระดับเลเวลเป็น 77 ผู้เล่นนิกก็เลื่อนระดับเลเวลเป็น 78 ผู้เล่นบลานซ์เลื่อนระดับเลเวลเป็น 75 ผู้เล่นเอ็ดเวิร์ดเลื่อนระดับเลเวลเป็น 47 ผู้เล่นลลินเลื่อนระดับเลเวลเป็น 52

หลังสิ้นเสียงจากระบบ ทุกคนถอนหายใจยาว ยกเว้นก็แค่ชายหนุ่มคนเดียวที่มีทีท่าไม่ยี่หระอะไรกับการต่อสู้เมื่อครู่ ดูเขาจะสนุกเสียด้วย ชายคนนั้นก็คือ...คอส

“เดี๋ยวก่อนแทนถ้าปรับอีกหน่อยน่าจะดีนะครับผม มันยังขาดๆ เกินๆ อยู่” คอสยิ้มขณะพูดกับแทน ส่วนคนที่ถูกพูดถึงกำลังจะตอบออกมา แต่ก็ถูกคอสซึ่งอยู่ดีๆ ก็ดีหน้าเข้มแทรกขึ้นเสียก่อน

“ท่าทางจะยังไม่จบนะครับ...” จริงอย่างที่ว่า เมื่อสิ้นเสียงของเขา เสียงจากระบบก็ดังตามมาทันที

มาลาฟิน นายกองแห่งทัพอัศวินต้องสาป เลเวล 157 ปรากฏตัว

“ไม่เคยพลาด...ความช่วยเหลือมาเยือนฉันได้ตลอด ตลอด และตลอด” แทนถอนหายใจพร้อมกับบ่นเสียงดัง ด้านหน้าของพวกเขาเมื่ออัศวินร่างกายไม่ใหญ่โตนักปรากฏตัวออกมา ชุดเกราะที่ถูกสวมใส่ราวกับดีขึ้นจากคมดาบจำนวนนับไม่ถ้วน หมวกเกราะมีพู่ยาวสีแดงหม่นพลิ้วไปตามลม ในมือถือดาบยักษ์สองเล่ม เล่มหนึ่งสีดำทะมึน อีกเล่มดูเหมือนกับแท่งเหล็กมากกว่าจะเรียกว่าดาบ ขณะที่ชุดเกราะนั้นเป็นสีดำ บนหน้าอกสลักเป็นใบหน้าของหญิงสาวกำลังร้องไห้ เมื่อมอนสเตอร์ตนนี้ปรากฏออกมา หมอกก็หนาขึ้นทันที แต่ถึงหมอกจะพรางกายและร่างที่สวมเกราะ แต่ดวงตาสีแดงก่ำก็ยังเปล่งแสงเป็นประกาย

“ยังดีมาตัวเดียว” แทนว่า การ์ดเจ็ดใบแรกปรากฏขึ้นตรงหน้าของเขาแล้ว

“ตัวเดียวก็เสียได้นะพี่ว่า” เอ็ดเวิร์ดที่รู้สึกไม่ค่อยดีนักเมื่อได้เห็นศัตรู

พูดขึ้น เขามองจากชุดเกราะและบรรยากาศที่เปลี่ยนไปตอนมอนสเตอร์ตัวนี้ปรากฏตัวออกมา ก็พอจะรู้ว่ามันไม่ใช่มอนสเตอร์ระดับธรรมดา

“เดี๋ยวกี้รู้” นิกก็เตรียมพร้อมเข้าสู่กับมอนสเตอร์ตัวต่อไป ในตอนนี้พลังต่างๆ ของเธอแทบไม่เหลือ ยังโชคดีที่เอดเวิร์ดใช้ไอเทมน้ำยาฟื้นฟูพลังที่ราคาแพงระยับให้ การ์ดไอเทมน้ำผลไม้ต้องห้ามแห่งอีดอน การ์ดไอเทมที่เพิ่ม HP MP และ SP ได้จำนวนหนึ่งในการใช้เพียงครั้งเดียว

“ซิลด์! ดาเมจลิงก์!” บลانشเรียกใช้สกิล เขาเตรียมปกป้องเพื่อนๆ โดยเฉพาะนิกก็ที่เหลือพลังชีวิตไม่มากนัก และเมื่อทักษะที่เขาใช้แสดงผล บลانشก็เรียกใช้การ์ดในมือของตัวเองอีก 2 ใบ

“อีควิป! อีควิป!” การ์ดชุดเกราะระดับ 9 ดาว และโล่ระดับ 10 ดาว ถูกเรียกใช้

☆☆☆☆☆☆☆☆

โล่ไททัน

ชนิด : อีควิป

ประเภท : โล่ถือสองมือ

โล่ขนาดยักษ์ที่มีพลังป้องกันมหาศาล ว่ากันว่าสร้างโดยไททันในยุคของเหล่าเทพโอลิมปัส

- เมื่อถือโล่นี้แล้วไม่สามารถสวมใส่อาวุธได้
- ทิ้งการดุดูปรณป้องกันในมือ 1 ใบลงในสุสานและใช้ SP 7 หน่วยเพิ่มจากค่าเรียกใช้ปกติ
- มีโอกาส 20 เปอร์เซ็นต์ ที่จะสะท้อนการโจมตีกลับไปสู่เป้าหมาย
- สวมใส่โดยผู้เล่นสายนักรบเลเวล 70 ขึ้นไปเท่านั้น

☆☆☆☆☆☆☆☆

ดีปชีอาร์เมอร์

ชนิด : อีคิว

ประเภท : เกราะหนัก

ชุดเกราะของเหล่าอัศวินแห่งท้องน้ำ พลังป้องกันสูง แต่จะทำให้เคลื่อนไหวช้าลง 50 เปอร์เซ็นต์ ดูดซับการโจมตีจากอาวุธน้ำ หากสวมใส่ร่วมกับดีปซีกรีฟ จะทำให้เคลื่อนที่ในความเร็วปกติ

- ผู้ใช้เลเวล 70 ขึ้นไป

โล่ขนาดใหญ่สีน้ำตาลเข้มปรากฏออกมา ชุดเกราะของบลานซ์เปลี่ยนเป็นเกราะสีน้ำเงินเข้ม บนหัวไหล่มีสิ่งที่คล้ายกับครีบของปลาติดอยู่

“ลิน!” บลานซ์ตะโกนเรียกก่อนจะพุ่งตัวไปด้านหน้า เขาเสริมพลังป้องกันของตัวเองพร้อมกับทำหน้าที่รับการโจมตีของบอส ในขณะนี้ค่า HP ของบลานซ์ที่มีเลเวล 75 อยู่ที่ราว 44,000 หน่วย เขาคิดว่ามันน่าจะมากพอที่จะตั้งรับการโจมตีด้วยตัวคนเดียว และในขณะนั้นเอง ดาบคู่ในมือของบอสก็ฟันเข้าใส่อย่างรวดเร็ว...และรุนแรง

“7,849!” “8,901!” “7,652!” “8,667!”

“โจมตีแรงชะมัด! ถ้าไม่มีโล่กับชุดเกราะเราไม่น่ารอด” บลานซ์ที่เป็นคนรับความเสียหายทั้งหมดไว้กััดฟันพูด ยังนับว่าโชคดีที่เครื่องป้องกันช่วยให้เขารอดตายมาได้

“เบลส!” ลินเรียกใช้สกิลเพิ่มความแรงของคาถาเพิ่มพลัง ตามด้วยการ์ดคาถา

“เมจิก!” เธอใช้การ์ดคาถาเพิ่มพลังทันที แต่ก็เพิ่มพลังให้บลานซ์ได้ไม่ถึง 70 เปอร์เซ็นต์ของพลังที่ลดลงไป “บ้าจริง การ์ดเกราะป้องกันไม่ขึ้นมา

ชักกะโบ อุตสาหกิจเพิ่มเข้าไปตั้งเยอะ แบบนี้ฟิสิกส์จะด้านไว้ได้นานแค่ไหน ก็ไม่รู้” หญิงสาวบ่นหลังจากใช้คาถาเรียบริ้ว เธอมองหาการ์ดที่จะช่วยลดพลังโจมตีของบอสลงอย่างเช่นการ์ดสตรองอาร์เมอร์ที่จะลดค่าความเสียหายจากการโจมตีด้วยอาวุธ 50 เปอร์เซ็นต์ ถึงห้าครั้ง

“ไอเทม!” เอ็ดเวิร์ดซึ่งอยู่แนวหลังเรียกใช้การ์ดไอเทม น้ำยาเพิ่มพลังระดับกลางถูกใช้งานโดยมีเป้าหมายเป็นอัศวินประจำปาร์ตี้

“+10,000!”

พลังชีวิตของบลานซ์กลับมาเต็มเปี่ยมอีกครั้ง ทางด้านฝ่ายที่รับหน้าที่โจมตีอย่างแทนก็เรียกใช้อาวุธและอุปกรณ์ต่างๆ ออกมาเต็มที่ พร้อมกับใช้สกิลเสริมการโจมตีทั้งหมดที่มี ส่วนนิกก็เลือกเปลี่ยนเด็คตั้งแต่เข้ามาในเขตปราสาทสายหมอก เธอเลือกใช้นึ่งในสามเด็คที่จัดไว้ เด็คนี้เต็มไปด้วยมอนสเตอร์เผ่าโลหะ ซึ่งในการต่อสู้เมื่อคู่เธอยังไม่ได้เรียกใช้

“ซัมมอน!” เธอเรียกใช้การ์ดมอนสเตอร์ในมือ การ์ดระดับ 4 ดาวเผ่าชีวจักรกลที่มีความสามารถพิเศษในการเรียกมอนสเตอร์ที่เป็นเผ่าเดียวกันออกมาได้โดยเงื่อนไขพิเศษถูกใช้งาน

☆☆☆☆ นิกซ์คอลเลอร์
ชนิด : ซัมมอน
เผ่า : ชีวจักรกล ธาตุ : ไรธาตุ
ชีวจักรกลระดับต่ำ มีเสาสัญญาณห้าแฉกที่ด้านหลัง - เมื่อนิกซ์คอลเลอร์ปรากฏตัว ผู้เล่นสามารถเรียกเผ่าชีวจักรกลระดับไม่เกิน 7 ดาวออกจากเด็ค โดยผู้เล่นเสีย SP ค่าเรียกใช้ 2 เท่า - ไม่เป็นเป้าของการโจมตีด้วยคาถา

เมื่อการ์ดถูกเรียกใช้สำเร็จ มนุษย์จักรกลที่ด้านหลังมีเสาสัญญาณแผ่เป็นห้าแฉกก็ปรากฏตัวออกมา มันเคลื่อนไหวได้ไม่เร็วนัก แถมยังมีขนาดสูงแค่อว นิกก็เรียกใช้ความสามารถพิเศษของการ์ดใบนี้ทันที MP ของเธอถูกใช้ไป 14 หน่วย แลกกับการเรียกมอนสเตอร์เผ่าชีวิตจักรกลอีกตัวออกมา นิกซ์ทวินบอดี การ์ดระดับ 7 ดาวเผ่าชีวิตจักรกลที่เมื่อเรียกออกมาจะปรากฏร่างเงาอีกหนึ่งร่าง

☆☆☆☆☆☆
นิกซ์ทวินบอดี
ชนิด : ซัมมอน
เผ่า : ชีวิตจักรกล ธาตุ : ไร้ธาตุ
ชีวิตจักรกลที่มีร่างเงาคือร่างสีดำปรากฏออกมาด้วยทุกครั้งที่ปรากฏตัว - เมื่อนิกซ์ทวินบอดีปรากฏตัว ผู้เล่นสามารถเรียก เผ่าชีวิตจักรกลระดับไม่เกิน 9 ดาวออกจากเด็ค โดยผู้เล่นเสีย SP ค่าเรียกใช้ 2 เท่า - เมื่อนิกซ์ทวินบอดีปรากฏตัวจะสร้างมอนสเตอร์เงาพลังทุกอย่างเหมือนกับนิกซ์ทวินบอดี

การ์ดถูกเรียกใช้งานสำเร็จ อสูรจักรกลกึ่งสัตว์เลื้อยคลานปรากฏกาย มันทำเสียงขู่ในลำคอแล้วแลบลิ้นยาวที่เป็นโลหะออกมา หลังจากนั้นก็อำพาทูคำรามศัตรูเบื้องหน้า

ผลจากความสามารถทั้งสองอย่างของการ์ดใบนี้เริ่มแสดงผล มอนสเตอร์เงาถูกสร้างออกมาอีก 1 ตน ตามด้วยการถามผู้เรียกใช้ว่าต้องการใช้ความสามารถพิเศษของการ์ดใบนี้หรือไม่ มันเป็นความสามารถในการเรียก

หากการ์ดเผ่าชีวิตจักรกลระดับไม่เกิน 9 ดาว

นักก็เลือกใช้ความสามารถของการ์ดใบนี้ เรื่อยอมเสีย MP 16 หน่วย เพื่อเรียกการ์ดเผ่าชีวิตจักรกลระดับ 8 ดาวออกมาเพิ่มจำนวนซั่มมอนในสนาม...
นักซ์สควอด

☆☆☆☆☆☆☆☆
นักซ์สควอด
ชนิด : ซั่มมอน
เผ่า : ชีวิตจักรกล ธาตุ : ไรธาตุ
กองกำลังของเผ่าชีวิตจักรกล ปรากฏตัวออกมาโดยมีกองกำลังส่วนตัว เมื่อนักซ์สควอดปรากฏตัว ผู้เล่นสามารถเรียกเผ่าชีวิตจักรกลระดับไม่เกิน 10 ดาวออกจากเต็ค โดยผู้เล่นเสีย MP ค่าเรียกใช้ 2 เท่า - นักซ์สควอดปรากฏตัวจะสร้างมอนสเตอร์เงาระดับ 2 ดาวจำนวน 3 ตน มอนสเตอร์เงาที่เกิดขึ้นไม่สามารถใช้สั้งเวทย์เพื่อใช้เรียกมอนสเตอร์ได้

หลังจากผลของการ์ดใบนี้ปรากฏออกมา ร่างของมนุษย์จักรกลที่สองแขนเป็นดาบ ตามด้วยมนุษย์จักรกลไร้เกราะ มีเพียงกรงเล็บเล็กๆ เป็นอาวุธ แต่ครั้งนี้เมื่อระบบถามถึงการเรียกใช้การ์ดระดับสูงขึ้นไปหรือไม่ หญิงสาวตอบปฏิเสธทันที แต่ถึงแม้เธอจะไม่ได้เรียกมอนสเตอร์ตัวต่อไปออกมา แต่นักก็ยังมีมอนสเตอร์ถึง 7 ตนในสนาม นักซ์คอลเลอร์ นักซ์ทวินบอดี้ และร่างเงานักซ์สควอดทั้ง 4 ตน

“ฝีมือไม่ธรรมดาจริงๆ เลยครับคุณนักก็” คอสที่กำลังจะเรียกใช้การ์ด

คาถาพูดขึ้น “ว่าแต่มันต้องมีท่าจบสินะเดี๋ยวกอมโบแบบนี้” เขาพูดก่อนจะเริ่มใช้สกิลของจอมเวท

“ทวินแคสต์! (Twin Cast)”

“ลอร์ด ออฟ เฟลม! (Lord of Flame)”

ลอร์ด ออฟ เฟลม

ทักษะเรียกใช้ เพิ่มพลังโจมตีด้วยเวทไฟให้ผู้เรียกใช้สกิลนี้เป็นเวลา 1 นาที
SP 10

ทวินแคสต์

ทักษะเรียกใช้ ทำให้คาถาที่ผู้เรียกใช้สกิลนี้ร้ายเป็นอันดับต่อไปจะแสดงผล 2 ครั้ง SP 20

ประกายแสงสีฟ้าปกคลุมมือทั้งสองข้างของคอส หลังจากสกิลปรากฏผล ชายในชุดคลุมสีน้ำเงินเข้มก็เริ่มร่ายคาถาโดยไม่ต้องมองการ์ดในมือ เขาจำได้ว่าด้านหลังการ์ดที่กำลังเรียกใช้เขียนไว้ว่าอย่างไร

“ดวงใจแห่งประกายแสง เทพีแห่งอัคคี พลังแห่งเพลิงกัลป์จงเผาผลาญ...เฟลมบลาสต์! (Flame Blast)”

เปลวเพลิงจากสองแหล่งกำเนิดม้วนตัวเป็นเกลียวที่ด้านหน้าของผู้ใช้พลัง หลังจากนั้นมันก็ขยายใหญ่ขึ้นกลายเป็นบอลเพลิงอันร้อนแรง คาถาเพลิงทั้งสองพุ่งตรงเข้าไปบอสแห่งกองทัพอัศวินต้องสาป มอนสเตอร์ที่กำลังฟาดฟันใส่บลานซ์ทำได้เพียงตั้งรับด้วยโล่ในมือ ส่วนลिनกับเอ็ดเวิร์ดก็ทำได้เพียงสนับสนุนชายที่ออกไปอยู่แนวหน้า ปกป้องคนอื่นๆ ที่อยู่ด้านหลัง

“437,578!”

“444,139!”

ความเสียหายจากคาถาของคอสรุนแรงสุดขีด เปลวเพลิงที่เขาเรียกใช้

ทรงพลัง แต่ค่าความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นก็ยังไม่สามารถล้มบอสที่มีเลเวลถึง 157 ลงได้ มาลาฟิน นายกองแห่งกองทัพอัศวินต้องสาปยังยืนหยัดและฟาดฟันใส่บลานซ์ต่อไป

“เมจิก!” นิกก็เรียกใช้การ์ดคาถาอีกใบ การ์ดที่เธอเรียกใช้ในครั้งนี้ถูกจำกัดให้ใส่ในเด็คได้เพียง 1 ใบ วลีแห่งปราชญ์ที่จะทำให้การ์ดเมจิกขึ้นมือได้ทันที 1 ใบ

☆☆☆☆☆☆ วลีแห่งปราชญ์
ประเภท : เมจิก
สละ HP 30 เปอร์เซนต์ ของ HP Max เพิ่ม จากค่าเรียกใช้ปกติ - หากการ์ด ‘เมจิก’ จากเด็คขึ้นมือ 1 ใบ - สามารถใส่ได้เพียง 1 ใบในเด็ค

และเมื่อการ์ดนี้ถูกใช้งาน นิกก็เลือกการ์ดเมจิกระดับ 7 ดาวออกมาทันที มันคือการ์ดที่เธอเคยใช้ในโคลอสเซียมของเมืองคัลเดีย...เวลาแห่งการถูกเลือก

☆☆☆☆☆☆
เวลาแห่งการถูกเลือก
ประเภท : คาถา
เสียสละ HP 50 เปอร์เซนต์ ของผู้ใช้ และ นำมอนสเตอร์ทั้งหมดที่ผู้เล่นมีในสนาม กลับเข้าสู่เด็ค หลังจากนั้นสุ่มเลือกการ์ด ซั่มมอนมาจากเด็คเท่าจำนวนมอนสเตอร์ ที่ถูกใส่กลับเข้าเด็ค เรียกมอนสเตอร์จาก ซั่มมอนการ์ดที่สุ่มได้เข้าสู่สนาม โดยไม่ คำนึงถึงเงื่อนไขใดๆ

“เมจิก!” นิกก็เรียกใช้การ์ดในมือทันที มันทำให้ HP ที่เหลืออยู่เพียง 70 เปอร์เซนต์ลดลงไปอีก ในขณะนี้ HP ของเธอเหลือไม่ถึงหนึ่งหมื่น ถ้าเธอถูกการโจมตีของบอสอาจจะตายได้ภายในการโจมตีครั้งเดียว...แต่นั่นก็ในกรณีที่เราถูกโจมตี

“ตั้งใจจะทำนี่เองหรือครับ” คอสพูดเมื่อเห็นนิกก็เรียกใช้คาถาในมือ และมอนสเตอร์ที่เธอเรียกออกมาถูกส่งกลับเข้าเด็ค “อย่ารู้จริงๆ ว่าอะไรจะออกมาบ้าง” เขาพูดก่อนจะเรียกใช้สกิลของตัวเองอีกครั้ง

“ทวินแคสต์! (Twin Cast)”

คอสใช้สกิลเพื่อทำให้ตัวเองร้ายเวทได้ 2 ครั้ง หลังจากที่เขาใช้สกิลไปแล้ว ผลของการ์ดคาถาเวลาแห่งการถูกเลือกก็แสดงผล โดยที่ตัวคอสเองก็เริ่มจะเลือกใช้การ์ดคาถาต่อไป

การ์ดมอนสเตอร์ 7 ใบถูกสุ่มเลือกออกมา นิกซ์สควอด 2 ใบ นิกซ์ทวินบอดี 1 ใบ คาคัสนิกซ์ลีดเดอร์ระดับ 9 ดาว 1 ใบ ราดาร์อส นักบวชแห่งนิกซ์ 2 ใบ และการ์ดระดับ 12 ดาวอีก 1 ใบ...บราเดน นิกซ์เซฟเวนเบลด์

☆☆☆☆☆☆☆☆

กาดัส นิกซ์ลีดเดอร์

ชนิด : ซัมมอน

เผ่า : ชีวจักรกรล ธาตุ : ไรธาตุ

- มอนสเตอร์ชีวจักรกรลที่มีคำว่า 'นิกซ์' ที่ผู้เรียกใช้บังคับอยู่พลังโจมตีเพิ่มขึ้น 2 เท่า
- เมื่อกาดัส นิกซ์ลีดเดอร์ปรากฏตัวจะทำให้ชีวจักรกรลที่มีชื่อว่า 'นิกซ์' ที่ผู้เล่นผู้เรียกใช้การ์ดใบนี้สุมใช้ทักษะที่การ์ดใบนั้นมี หากการ์ดไม่มีสเกลใดๆ จะเปลี่ยนเป็นโจมตีปกติแทน
- ผู้เรียกใช้เสีย HP และ MP 10 เปอร์เซนต์ทุกๆ 30 วินาที

☆☆☆☆☆☆☆☆

ราดารอส นักบวชแห่งนิกซ์

ชนิด : ซัมมอน

เผ่า : ชีวจักรกรล ธาตุ : ไรธาตุ

- หากไม่มีมอนสเตอร์ที่มีชื่อว่า 'นิกซ์' อยู่ในสนาม ราดาลอส นักปราชญ์แห่งนิกซ์จะสลายไปทันที
- เมื่อราดารอสนักบวชแห่งนิกซ์ปรากฏตัวเพิ่มพลังให้ผู้เรียกใช้ 30 เปอร์เซนต์ ของ HP Max
- ทุกๆ 10 วินาทีสุมเพิ่มพลังให้มอนสเตอร์ที่มีคำว่า 'นิกซ์' อยู่ในชื่อ

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

บราเดน นิกซ์เซฟเวนเบลด

ชนิด : ชัมมอน

เผ่า : ชีวจักรกล ธาตุ : แสง

หากเรียกใช้จากบนมือ สิ่งเวทย์มอนสเตอร์
เผ่าชีวจักรกล 2 ตัว เมื่อปรากฏตัวออกมา
ด้วยวิธีนี้ บราเดน นิกซ์เซฟเวนเบลดจะใช้
ท่า ‘ดาบโลหะลง’ โจมตีใส่ศัตรูที่มีพลัง
ชีวิตสูงที่สุด

- เพิ่มพลังโจมตีให้มอนสเตอร์ที่มีคำว่า
‘นิกซ์’ ในชื่อ 1.5 เท่า

- ใช้ทักษะโจมตี ‘ดาบโลหะลง’ ทุกๆ 1
นาที

- บราเดน นิกซ์เซฟเวนเบลดพลังโจมตี
และป้องกันเพิ่มตามจำนวนมอนสเตอร์ที่
มีคำว่า ‘นิกซ์’ ในชื่อ

มอนสเตอร์จำนวนมากปรากฏออกมาพร้อมกับกองทัพ นิกซ์สควอด 2
ตนปรากฏกายพร้อมกับลูกน้องอีก 6 คน ส่วนนิกซ์ทวินบอดีปรากฏตัวพร้อมกับ
เงาของตัวเอง เมื่อรวมกับคาคัส นิกซ์ลีดเดอร์ บราเดน นิกซ์เซฟเวนเบลด
และราดอรัส นักบวชแห่งนิกซ์อีก 2 คนก็เท่ากับว่าในขณะนี้ก็นึกก็ควบคุม
มอนสเตอร์ทั้งหมด 12 คน

“เจ๋ง!” แทนพูดเสียงดังเมื่อเห็นกองทัพชีวจักรกลปรากฏตัวออกมา

“เยี่ยมจริงๆ...” คอสยัมบางๆ ก่อนจะเริ่มร้ายเวทเพลิง เป้าหมายคือ
มาลาฟิน นายกองอัศวินต้องสาปที่ยังโจมตีใส่ลานซ์ไม่มีที่ท่าว่าจะหยุด

“เพลิง...เพลิง...ไฟ...ไฟ แมดเผา วอดวาย มลายสิ้น สลาย เพลิง...
เพลิง...ไฟ...ไฟ แมดเผา วอดวาย มลายสิ้น สลาย เพลิง...เพลิง...ไฟ...ไฟ แมด

เผา วอดวาย มลายสิ้น สลาย...” คอสร่ายเวทตามอักขระที่ปรากฏหลังการ์ด เมจิก “แองเจิล อิกนิเตอร์! (Angel Igniter)”

เมื่อสิ้นเสียงร่ายเวท นางฟ้าแห่งเพลิงก็ปรากฏกายถึง 2 ตน พวกเธอ กรีดร้องสนั่นท่ามกลางสายหมอก เทพธิดาแห่งอัคคีหมุนตัวสะบัดปีกแล้วโฉบบิน ปีกแห่งไฟฟ้าพวกเธอพุ่งตรงไปยังอัศวินผู้ถือดาบยักษ์ทั้งสองเล่ม อัศวินปีศาจที่ถูกกลืนเลือนอยู่ท่ามกลางสายหมอก

“54,965!”	“54,977!”	“54,664!”	“55,992!”
“55,150!”	“55,123!”	“55,901!”	“55,541!”
“54,337!”	“54,368!”	“55,812!”	“54,671!”

อ้อมกอดแห่งเพลิงเผาผลาญอัศวินต้องสาปมาลาพิน และเมื่อสิ้นคำ ความเสียหายสุดท้าย อัศวินตรงหน้าก็จะระเบิดพลังอันมีดมน ท่าไม้ตายกำลังจะถูกปลดปล่อยออกมา แต่ในวินาทีนั้นเอดเวิร์ดก็รู้สึกได้ถึงพลังที่ก่อตัวอยู่บนคมดาบทั้งสองของศัตรู เขาเรียกใช้การ์ดไอเทมหนึ่งใบทันที...เกราะแห่งดาวประกายพรึก

“ไอเทม!” เกราะป้องกันที่ต้องแลกด้วย 1 เลเวลถูกใช้งาน การ์ดซึ่งจะสร้างเกราะป้องกันที่สามารถป้องกันการโจมตีทุกชนิดได้ 1 ครั้ง ไม่ว่าจะการโจมตีนั้นจะรุนแรงสักเพียงใดก็ไม่อาจผ่านเกราะนี้ไปได้ เป้าหมายของไอเทมนี้อยู่ที่บลานซ์ซึ่งยืนอยู่หน้าสุด เอดเวิร์ดจัดการช่วยเพื่อนของเขาไม่ให้ถูกการโจมตีอันรุนแรงส่งกลับไปยังวิหารแห่งนักเดินทาง

“ฟี่บลานซ์!” ลินตะโกนก่อนจะมองการ์ดที่จั่วขึ้นมา “ขอให้ทันๆ” เธอพูดก่อนจะเรียกใช้คาถา

“เมจิก!” การ์ดระดับ 6 ดาวซึ่งใช้ได้เฉพาะอาชีพสายนักบวชถูกเรียกใช้ การที่จะสร้างเกราะป้องกันการโจมตีจากศัตรูให้เหลือ 50 เปอร์เซนต์ ถึง 5 ครั้ง การ์ดที่ลिनรอคอย...สตรองอาร์เมอร์

☆☆☆☆☆

สตรองอาร์เมอร์

ประเภท : คาถา

พลังศักดิ์สิทธิ์จากผู้ศรัทธาในเทพีมีเรดัส
ก่อเกิดเกราะอันแข็งแกร่งปกป้องผู้ถูกให้
พรสร้างเกราะอันทรงพลังจากพลังเวท ลด
ความเสียหายจากการโจมตีของศัตรูลง 50
เปอร์เซ็นต์ เป็นจำนวน 5 ครั้ง
- ใช้ได้โดยอาชีพสายนักบวชเท่านั้น

ฉิวเฉียด...การ์ดสตรองอาร์เมอร์แสดงผลก่อนที่มัลลาฟินจะโจมตีใส่
บลานซ์ในสี่วินาที ค่าความเสียหายอันหนักหน่วงทำเอาอัศวินแนวหน้าของ
ปาร์ตี้เกือบเกมโอเวอร์

“แรมเพจ โซล! (Rampage Soul)” เสียงจากระบบแจ้งการเรียกใช้ทักษะ
โจมตีของมัลลาฟิน ดาบยักษ์สองเล่มที่อัดแน่นด้วยมวลพลังงานถูกฟาดฟัน
บลานซ์ที่ใช้โล่กำบังกายถูกการโจมตีเล่นงานอย่างหนัก ถึงจะมีเครื่องป้องกัน
แต่ด้วยเลเวลของเขาในวินาทีนี้ยังไม่สามารถต้านพลังบอสเลเวลสูงอย่างเช่น
มัลลาฟินได้ ทว่าการสนับสนุนของผองเพื่อนทำให้บลานซ์ยังยืนหยัดได้จนถึง
เวลานี้

“0...!” “7841!” “7901!”

“7897!” “7888!” “7813!”

คมอาวุธที่แผ่พลังแห่งการสังหารก่อเกิดความเสียหาย ชายในชุด
เกราะอัศวินทนรับการโจมตีไว้เพียงผู้เดียว

“อึก!” บลานซ์ที่ถูกโจมตีอย่างรุนแรงถึงกับกระเด็นออกไป พลังของ
เขาเหลืออยู่ราว 4,000 หน่วยเท่านั้น

“ท่าทางจะไม่ได้ เพียง! ออกมาดีๆ นะลูกพ่อ!” แทนพูดขึ้นเมื่อเห็นเพื่อน

ถูกโจมตีอย่างหนัก ส่วนคอสนั้นกำลังร้ายเวท เขาไม่น่าจะทำอะไรในตอนนี้ได้

“ก๊อบบี้แคต! (Copy Cat)”

แทนเรียกใช้สกิลใหม่ที่เขาได้มา เป้าหมายของการเลือกในครั้งนี้นี้คือหนึ่งในกลุ่มเพื่อนของตัวเอง นิกก็ที่ใช้การ์ดบนมือไปจนหมดเป็นเป้าหมายของสกิลนี้

“พีเอ็ด! ขอ MP!” แทนหันไปตะโกนสั่ง

“สุดท้ายแล้วนะ!” เอ็ดเวิร์ดตอบกลับก่อนจะเรียกใช้การ์ดไอเทมฟื้นฟู MP ระดับกลางราคาแพง “เจอแต่ละเวสต์พากะเป้าฉีกตลอด...ราชาผู้นำพ่ายนะจริงๆ ไช้เจ้าแทนนี่”

“ไอเทม!” เมื่อสิ้นเสียง MP ของแทนก็เพิ่มขึ้นทันที

“+50 MP”

“แหล่เมเปิด!” แทนมองดูการ์ดบนมือของตัวเองร้องเสียงดัง การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับการ์ดของเขาใกล้เคียงกับที่ต้องการ บนมือของชายหนุ่มในชุดสีดำไม่ใช้การ์ดที่เขาเคยจัดไว้ มันเป็นการ์ดที่ไม่ได้อยู่ในเด็คของตัวเอง

“ซั่มมอน! ซั่มมอน!” ริมฝีปากลิ้นคำพูดเรียกใช้การ์ด เมื่อสิ้นเสียงนั้นนักรบชีวจักรกลก็ปรากฏกาย การ์ดนิคซ์ทวินบอดีที่จะสร้างร่างเงาขึ้นเมื่อปรากฏตัวถูกเรียกใช้ถึง 2 ใบ ทำให้แทนมีมอนสเตอร์ในการควบคุมถึง 4 ตน

“มันอะไรกัน...” คอสที่เห็นแทนเรียกใช้การ์ดเผ่าชีวจักรกลพูดขึ้นอย่างสงสัย จากที่เคยได้ใช้เด็คของแทน คอสคิดว่าชายหนุ่มตรงหน้าไม่น่ามีการ์ดพวกนั้น เพราะการ์ดที่ถูกเรียกใช้เป็นการ์ดที่จัดให้เหมาะกับการเล่นเสริมกันของมอนสเตอร์เผ่านิกซ์

“ซั่มมอน! ซั่มมอน!” ทางฝ่ายผู้เล่นไม่ถึงจังหวะ แทนเรียกใช้การ์ดอีก 2 ใบ มอนสเตอร์ 4 ตัวแรกที่เขาเรียกออกมาสลายไปทันที มอนสเตอร์ที่ปรากฏตัวในครั้งนี้ทำเอานิกก็เองถึงกับมีสีหน้าตื่นตกใจ มันคือมอนสเตอร์ระดับ 12 ดาว ซึ่งจะมีพลังโจมตีและป้องกันเพิ่มขึ้นตามจำนวนมอนสเตอร์ที่มีคำว่า ‘นิคซ์’

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

บราเดน นิกซ์เซฟเวนเบลด

ชนิด : ซัมมอน

เผ่า : ชีวจักรกล ธาตุ : แสง

หากเรียกใช้จากบนมือ สิ่งเวทย์มอนสเตอร์
เผ่าชีวจักรกล 2 ตน เมื่อปรากฏตัวออกมา
ด้วยวิธีนี้ บราเดนนิกซ์เซฟเวนเบลดจะใช้
ท่า ‘ดาบโลหะลง’ โจมตีใส่ศัตรูที่มีพลัง
ชีวิตสูงที่สุด

- เพิ่มพลังโจมตีให้มอนสเตอร์ที่มีคำว่า
‘นิกซ์’ ในชื่อ 1.5 เท่า

- ใช้ทักษะโจมตี ‘ดาบโลหะลง’ ทุกๆ 1
นาที

- บราเดน นิกซ์เซฟเวนเบลดพลังโจมตี
และป้องกันเพิ่มตามจำนวนมอนสเตอร์ที่
มีคำว่า ‘นิกซ์’ ในชื่อ

“บ้าไปแล้ว! ตานั่นทำได้ยังไงกัน...” เสียงนิกกู่ตื่นตระหนก

อันที่จริงแล้ว ที่แทนสามารถใช้การ์ดซึ่งไม่ได้มีอยู่ในเด็คของตัวเองได้
นั้น เนื่องจากทักษะที่เขาใช้ไปเมื่อครู่ มันทำให้การ์ดจำนวนครึ่งเด็คของ
เป้าหมายถูกสุ่มเข้ามาแทนการ์ดในเด็คของผู้ใช้ทักษะ ทักษะการก๊อปปี้ที่น่าทึ่ง
...ก๊อปปี้แคต

ก๊อปปี้แคต

ทักษะเรียกใช้ สุ่มการ์ดจากเด็คเป้าหมายจำนวนครึ่งหนึ่งของการ์ดที่ผู้เล่น
เป้าหมายมีมาแทนที่ในเด็คตัวเอง สามารถเรียกใช้การ์ดของเด็คเป้าหมาย
ที่ถูกสุ่มมาได้โดยใช้ MP 1.5 เท่า หากการหารไม่ลงตัวให้ปัดขึ้นเป็น
จำนวนเต็ม SP 20 หน่วย

หลังจากบราเดน นิกซ์เซฟเวนเบลต 2 ตนออกสู่สนามรบ ทำให้มีมอนสเตอร์ ‘นิกซ์’ อยู่ในสนามถึง 14 ตน และแทนนั้นเรียกใช้การ์ดบราเดน นิกซ์เซฟเวนเบลตออกมาโดยการส่งเวมมอนสเตอร์ บราเดนนิกซ์ เซฟเวนเบลต จึงใช้ท่า ‘ดาบโลหะลง’ โจมตีมาลาฟินทันที

“47,584!” “47,911!” “47,441!”

“47,458!” “47,996!” “47,532!”

“47,773!” “47,911!” “47,441!”

“47,458!” “47,996!” “47,532!”

ความเสียหายที่เกิดขึ้นรุนแรงและหนักหน่วง นั้นเป็นเพราะมอนสเตอร์ทั้งสองตนที่แทนเรียกออกมา มีพลังโจมตีและป้องกันเพิ่มขึ้นตามจำนวนมอนสเตอร์ ‘นิกซ์’ ซึ่งในขณะนี้มากถึง 14 ตน

การโจมตีได้กลับของฝ่ายผู้เล่นยังคงต่อเนื่อง มอนสเตอร์เผ่านิกซ์ที่นิกก็เรียกออกมาตรงเข้ารุมโจมตีมาลาฟินที่กวัดแกว่งดาบอยู่เบื้องหน้า คมอาวุธนานาชนิดเชือดเฉือน ทิ่มแทง และฟาดฟัน ค่าความเสียหายของการโจมตีปรากฏตามออกมาไม่หยุดยั้ง

กองทัพนิกซ์ที่นิกก็เรียกออกมาเข้ารุมโจมตีพร้อมกับมอนสเตอร์ของแทน แต่บอสยังคงทนทาน ยังไม่ยอมล้มง่าย ๆ และเมื่อมาลาฟินรับการโจมตีเข้าไปเป็นจำนวนมาก ทำโจมตีวงกว้างของบอสก็ถูกระเบิดพลัง ปลดปล่อยเงาสังหารใส่ฝูงมอนสเตอร์ของพวกเขาแทนทันที

รุนแรง ทรงพลัง แม่นยำ และรวดเร็ว ดาบในมือของอัศวินต้องสาปฟาดใส่อากาศ ความมืดสีดำลอยคว้างก่อนพุ่งตรงห่อหุ้มร่างมอนสเตอร์เบื้องหน้า และเมื่อความมืดอัปมงคลที่ร้ายล่อมบีบอัด...ค่าความเสียหายก็ปรากฏขึ้น

“54,664!” “54,901!” “54,309!”

“54,440!” “54,336!” “54,962!”

“54,965!” “54,977!” “54,447!”

“54,441!” “54,666!” “54,135!”

เมื่อคมดาบของมาลาฟินหยุดลง มอนสเตอร์ผ่านิกซ์ 5 ตนก็สลายไปทันที ส่วนพวกที่ยังเหลือก็วิ่งเข้าไปหาบอส แต่ก่อนหน้านั้นเสียงของคอสก็ดังขึ้น...

“มิราจไฟร์! (Mirage Fire)” หลังสิ้นเสียง...เปลวเพลิงปรากฏกลางอากาศ มันลุกไหม้รอบร่างของมาลาฟิน หลังจากหมุนวนพวยพุ่งเข้าเผาผลาญบอส เป็นดั่งนามของเวทที่ถูกเรียกใช้ เพลิงพรางตา...มิราจไฟร์

“96,844!” “96,475!” “97,023!”

เสียงร้องโหยหวนดังออกมาจากอัศวินปีศาจผู้สวมเกราะคมดาบ ยังไม่ทันสิ้นเสียงนั้น เหล่ามอนสเตอร์ที่เหลืออยู่ก็เข้าโรมรันเพื่อตัดสินกับผู้นำแห่งกองทัพอัศวินต้องสาป ทุกคมอาวุธขาดฟัน ทุกพลังที่เหลืออยู่ถูกปลดปล่อยผ่านิกซ์ที่รวมตัวกันไม่ได้เกรงกลัวศัตรูเลเวลสูง เมื่อจำนวนพวกมันมากพอพลังก็ก่อกำเนิด แปรผันตามจำนวน

“7,702!” “4,933!” “39,360!” “6,837!”

“39,474!” “10,720!” “17,432!” “14,499!”

“4,378!” “2,231!” “2,901!” “6,229!”

“10,333!” “5,321!” “5,411!” “7,009!”

ถึงจะเป็นการต่อสู้ที่หนักหนา แต่เมื่อคมดาบสุดท้ายฟันผ่านร่างของมาลาฟิน...ร่างอัศวินต้องสาปก็กระจายกลายเป็นประกายแสง เสียงประกาศจากระบบดั่งขึ้นยืนยันการสลายไปของฝูงมอนสเตอร์ ชัยชนะอยู่ในกำมือของผู้มาเยือนอีกครั้ง

กลุ่มผู้เล่นสามารถกำจัด มาลาฟิน นายกองแห่งทัพอัศวินต้องสาปเลเวล 157 ได้สำเร็จ ได้รับการ์ดมาลาฟิน นายกองแห่งทัพอัศวินต้องสาประดับ 14 ดาว 1 ใบ ได้รับไอเทม เมเทโอไรต์ 1 ชิ้น ด้ามดาบยักษ์ 2 ชิ้น ประกายแห่งความมืด 1 ชิ้น กำไลสาปสูญ 1 ชิ้น ได้รับค่าประสบการณ์ 1,788,109 หน่วย ได้รับเงิน 333,333 กิล ผู้เล่น แทนไทยเลื่อนระดับเลเวลเป็น 80 ผู้เล่นนิกก็เลื่อนระดับเลเวลเป็น 80 ผู้เล่นบลานซ์เลื่อนระดับเลเวลเป็น 77

ผู้เล่นแฮตเวิร์ตเลื่อนระดับเลเวลเป็น 49 ผู้เล่นลลินเลื่อนระดับเลเวลเป็น 54
ผู้เล่น คอส คิท โคซี่ เลื่อนระดับเลเวลเป็น 123